

Uradni list

Evropske unije

L 201

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51

30. julij 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (ES) št. 733/2008 z dne 15. julija 2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (Kodificirana različica) 1
- ★ Uredba Sveta (ES) št. 734/2008 z dne 15. julija 2008 o varstvu občutljivih morskih ekosistemov na odprtem morju pred škodljivimi vplivi orodja za pridelni ribolov 8
- Uredba Komisije (ES) št. 735/2008 z dne 29. julija 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 14
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 736/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov 16
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 737/2008 z dne 28. julija 2008 o imenovanju referenčnih laboratorijev Skupnosti za boleznirakov, steklino in govejo tuberkulozo, določitvi dodatnih pristojnosti in nalog referenčnih laboratorijev Skupnosti za steklino in govejo tuberkulozo ter spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta 29
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 738/2008 z dne 28. julija 2008 o dvanajsti spremembi Uredbe (ES) št. 1763/2004 o uvedbi določenih omejevalnih ukrepov v podporo učinkovitemu izvajanju mandata Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (MKSJ) 33
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 739/2008 z dne 28. julija 2008 o prepovedi ribolova na okatega ribona v conah ICES VI, VII in VIII (vode Skupnosti in vode, ki niso pod suverenostjo ali jurisdikcijo tretjih držav) s plovili, ki plujejo pod zastavo države članice, razen Španije, Francije, Irske in Združenega kraljestva 34

Cena: 18 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ **Uredba Komisije (ES) št. 740/2008 z dne 29. julija 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede postopkov, ki jih je treba upoštevati pri izvozu odpadkov v nekatere države** ⁽¹⁾ 36

Uredba Komisije (ES) št. 741/2008 z dne 29. julija 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj za zahteve, vložene za obdobje od 1. julija 2008 do 30. junija 2009 v okviru tarifnih kvot za zamrznjene vampe govejih živali, odprtih z Uredbo (ES) št. 996/97 45

DIREKTIVE

- ★ **Direktiva Komisije 2008/81/ES z dne 29. julija 2008 o spremembi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta za vključitev difenakuma kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi** ⁽¹⁾ 46

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

- ★ **Odločba št. 742/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o sodelovanju Skupnosti v programu za raziskave in razvoj, namenjenemu izboljšanju kakovosti življenja starejših z uporabo novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), ki ga je sprejelo več držav članic** ⁽¹⁾ 49

- ★ **Odločba št. 743/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o sodelovanju Skupnosti v programu za raziskave in razvoj, ki ga je sprejelo več držav članic ter je namenjen podpiranju malih in srednje velikih podjetij, ki se ukvarjajo z raziskavami in razvojem** ⁽¹⁾ 58

II *Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna*

ODLOČBE/SKLEPI

Svet

2008/624/ES:

- ★ **Sklep Sveta z dne 8. julija 2008 o imenovanju štirih francoskih članov in štirih francoskih nadomestnih članov Odbora regij** 68

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

- ★ **Pravilnik št. 30 Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) – Enotni predpisi o homologaciji pnevmatik za motorna vozila in njihove priklopnike** 70

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 733/2008

z dne 15. julija 2008

o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil

(Kodificirana različica)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (EGS) št. 737/90 z dne 22. marca 1990 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil⁽¹⁾, je bila večkrat⁽²⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Po nesreči v jedrski elektrarni Černobil dne 26. aprila 1986 so se v ozračje sprostile znatne količine radioaktivnih elementov.

(3) Skupnost bi morala, glede na specifične učinke nesreče v Černobilu, še naprej zagotavljati, da se kmetijski proizvodi in predelani kmetijski proizvodi, ki so namenjeni za prehrano ljudi in za katere je verjetno, da so kontaminirani, v Skupnost uvozijo samo v skladu s skupnimi aran-

žmaji, kar ne posega v možnost, da v prihodnosti po potrebi uporabi določbe Uredbe Sveta (Euratom) št. 3954/87 z dne 22. decembra 1987 o najvišji dovoljeni stopnji radioaktivnega onesnaženja živil in krme po jedrski nesreči ali kakršni koli drugi radiološki nevarnosti⁽³⁾.

(4) Ti skupni aranžmaji bi morali varovati zdravje potrošnikov, ohraniti poenoteno naravo trga, in brez nepriemernih negativnih učinkov na trgovino med Skupnostjo in tretjimi državami preprečiti motnje v trgovini.

(5) Z ustreznimi pregledi bi se morala preverjati skladnost z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, v primerih neskladnosti pa prepovedati uvoz.

(6) Radioaktivna kontaminacija številnih kmetijskih proizvodov se je zmanjšala in se bo še naprej zmanjševala do stopenj, ki so bile pred nesrečo v Černobilu. V ta namen bi bilo treba predpisati postopek, ki bo omogočil izvetje takšnih proizvodov s področja uporabe te Uredbe.

(7) Ker ta uredba zajema vse kmetijske proizvode in predelane kmetijske proizvode, ki so namenjeni za prehrano ljudi, v tem primeru ni potrebno uporabiti postopka iz člena 14 Direktive Sveta 2004/68/ES z dne 26. aprila 2004 o določitvi predpisov v zvezi z zdravstvenim varstvom živali za uvoz v Skupnost in tranzit skozi Skupnost nekaterih živih parkljarjev⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ UL L 82, 29.3.1990, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Glej Prilogo III.

⁽³⁾ UL L 371, 30.12.1987, str. 11. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (Euratom) št. 2218/89 (UL L 211, 22.7.1989, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 321.

- (8) Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov uresničevanja Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾ –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba se uporablja za proizvode, ki izvirajo iz tretjih držav, razen za proizvode, neprimerne za prehrano ljudi, ki so naštetih v Prilogi I, in za tiste proizvode, ki bodo lahko v skladu s postopkom iz člena 5(2) izvzeti s področja uporabe te uredbe, in so zajeti v:

- (a) Prilogi I k Pogodbi;
- (b) Uredbi Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi ⁽²⁾;
- (c) Uredbi Sveta (EGS) št. 2783/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin ⁽³⁾;
- (d) Uredbi Sveta (ES) št. 3448/93 z dne 6. decembra 1993 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov ⁽⁴⁾.

Člen 2

1. Brez poseganja v druge veljavne določbe se lahko proizvodi iz člena 1 sprostijo v prost pretok v skladu z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, določenimi v odstavku 2 tega člena:

2. Najvišja dovoljena akumulirana stopnja radioaktivnosti za cezij – 134 in – 137 je ⁽⁵⁾:

- (a) 370 Bq/kg za mleko in mlečne izdelke, naštetih v Prilogi II, in za živila, namenjena prehrani dojenčkov v prvih štirih ali šestih mesecih življenja, in ki sama po sebi ustrezajo prehranskim zahtevam te kategorije oseb in so v prometu kot maloprodajna pakiranja, ki so jasno označena in etiketirana kot „pripravki za hrano dojenčkov“;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ UL L 312, 11.11.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 282, 1.11.1975, str. 104. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2916/95 (UL L 305, 19.12.1995, str. 49).

⁽⁴⁾ UL L 318, 20.12.1993, str. 18. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2580/2000 (UL L 298, 25.11.2000, str. 5).

⁽⁵⁾ Raven, ki se uporablja za koncentrirane ali sušene izdelke, se izračunava na podlagi obnovljenih izdelkov, pripravljenih za prehrano.

- (b) 600 Bq/kg za vse druge zadevne proizvode.

Člen 3

1. Države članice preverjajo skladnost z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, ki jih določa člen 2(2) glede proizvodov iz člena 1, ob upoštevanju ravni kontaminacije v državi izvora.

Preverjanje lahko vključuje tudi predložitev izvoznih potrdil.

V skladu z rezultati opravljenih preverjanj države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za izvajanje člena 2(1), vključno s prepovedjo prostega pretoka za vsak primer posebej ali splošno za posamezen proizvod.

2. Vsaka država članica Komisiji zagotovi vse informacije, ki se nanašajo na uporabo te uredbe, zlasti primere neskladnosti z najvišjimi dovoljenimi stopnjami.

Komisija posreduje te informacije drugim državam članicam.

3. Kjer so bili zabeleženi primeri ponavljajočega se neskladja z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, se lahko ukrepa v skladu s postopkom iz člena 5(2).

Takšni ukrepi lahko vključujejo celo prepoved uvoza proizvodov, ki izvirajo iz take tretje države.

Člen 4

Pravila za uporabo te uredbe, spremembe, potrebne za proizvode iz Priloge I, in seznam proizvodov, ki so izvzeti iz te uredbe, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 5(2).

Člen 5

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša en mesec.

Člen 6

Uredba (EGS) št. 737/90, kakor je bila spremenjena z uredbami iz Priloge III, se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo, se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi IV.

Člen 7

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljavnost preteče:

- (a) 31. marca 2010, razen če Svet pred tem datumom ne odloči drugače, zlasti, če seznam izvzetih proizvodov iz člena 4 zajema vse proizvode, primerne za prehrano ljudi, za katere se uporablja ta uredba;
- (b) z začetkom veljavnosti uredbe Komisije iz člena 2(1) Uredbe (Euratom) št. 3954/87, če ta začne veljati pred 31. marcem 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. julija 2008

Za Svet
Predsednik
M. BARNIER

PRILOGA I

Proizvodi, neprimerni za prehrano ljudi

Oznaka KN	Opis
ex 0101 10 10 ex 0101 90 19	Dirkalni konji
ex 0106	Drugo (žive živali, razen domačih zajcev in golobov: ni za prehrano ljudi)
0301 10	Žive okrasne ribe
0408 11 20 0408 19 20 0408 91 20 0408 99 20	Jajca, ne v lupini in jajčni rumenjaki, neprimerni za prehrano ljudi ⁽¹⁾
ex 0504 00 00	Neužitno črevesje, mehurji in želodci živali (ki niso ribe), v celoti ali njihovi deli
0511 10 00 ex 0511 91 90 0511 99	Živalski proizvodi, ki niso drugje specifičirani ali vključeni, razen užitna živalska kri; mrtve živali iz poglavja 1 ali 3, neprimerne za prehrano ljudi
ex 0713	Posušene stročnice v zrnu, oluščene ne glede na to, ali soolupljene ali razklane ali ne, za setev
1001 90 10	Pira za setev ⁽¹⁾
1005 10 11 1005 10 13 1005 10 15 1005 10 19	Hibridna koruza za setev ⁽¹⁾
1006 10 10	Riž za setev ⁽¹⁾
1007 00 10	Hibridni sirek za setev ⁽¹⁾
1201 00 10 1202 10 10 1204 00 10 1205 10 10 1206 00 10 1207 20 10 1207 40 10 1207 50 10 1207 91 10 1207 99 15	Oljna semena in oljni sadeži, celi ali strti, za setev ⁽¹⁾
1209	Semena, sadeži in spore take vrste, ki se uporabljajo za setev, ki so kalive (t. j. primerna za setev)
1501 00 11	Svinjska mast in druga svinjska tolašča za industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1502 00 10	Maščoba govedi, ovc ali koz, surova ali topljena, ne glede na to, ali je stisnjena ali izločena s topili, za industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1503 00 11	Maščobni stearin in oleostearin za industrijske namene ⁽¹⁾
1503 00 30	Lojeno olje za industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1505 00	Volnena maščoba in iz nje pridobljene maščobne substance, vključno z lanolinom
1507 10 10 1507 90 10	Sojino olje in njegove frakcije, ne glede na to ali je rafinirano ali ne; toda ne kemično modificirano, za tehnično ali industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1508 10 10 1508 90 10	Olje iz zemeljskih oreškov in njegove frakcije, ne glede na to ali je rafinirano ali ne, toda ne kemično modificirano, za tehnične ali industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1511 10 10	Surovo palmovo olje in njegove frakcije, ne glede na to ali je prečiščeno ali ne, toda ne kemično modificirano, za tehnično ali industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾

Oznaka KN	Opis
1511 90 91 1512 11 10 1512 19 10 1512 21 10 1512 29 10 1513 11 10 1513 19 30 1513 21 10 1513 29 30 1514 11 10 1514 19 10 1514 91 10 1514 99 10 1515 19 10 1515 21 10 1515 29 10 1515 50 11 1515 50 91 1515 90 21 1515 90 31 1515 90 40 1515 90 60 1516 20 95	Druga olja za tehnično ali industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
1515 30 10	Ricinovo olje in njegove frakcije za pridobivanje aminoundekanojske kisline za uporabo v proizvodnji sintetičnih tekstilnih vlaken ali umetnih plastičnih materialov ⁽¹⁾
1515 90 11	Tungovo olje; jojoba, oititica olja, vosek mirte in japonski vosek in njihove frakcije
1518 00 31 1518 00 39	Trda rastlinska olja, tekoča, mešana, za tehnično ali industrijsko uporabo, ki ni proizvodnja živil za prehrano ljudi ⁽¹⁾
2207 20 00	Etanol in drugi alkoholi; denaturirani kakršne koli koncentracije
3824 10 00	Pripravljen veziva za livarske modele ali sredice
4501	Naravna pluta, surova ali enostavno obdelana; odpadna pluta; zdrobljena granulirana ali osnovna pluta
5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00	Lan, surov ali obdelan, toda nespreden
5302	Prava konoplja (<i>Cannabis sativa L.</i>), surova ali obdelana, toda nespredena; zadnje konopljino predivo ali ostanki (vključno z ostanki preje in shranjeno zalogo)
ex poglavje 6	Živa drevesa in druge rastline; gomolji, korenine in podobno, rezano cvetje in okrasno listje, razen rastlin in korenin cikorije iz podnaslova 0601 20 10

⁽¹⁾ Vnos v ta podnaslov je predmet pogojev, ki so določeni v ustreznih predpisih Skupnosti.

PRILOGA II

Mleko in mlečni izdelki, za katere se uporablja maksimalna dovoljena raven specifične aktivnosti 370 Bq/kg

Oznake KN 0401

0402

0403 10 11 do 39

0403 90 11 do 69

0404

PRILOGA III

Razveljavljena uredba s seznamom njenih zaporednih sprememb

Uredba Sveta (EGS) št. 737/90
(UL L 82, 29.3.1990, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 686/95
(UL L 71, 31.3.1995, str. 15)

Uredba Sveta (ES) št. 616/2000
(UL L 75, 24.3.2000, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 806/2003
(UL L 122, 16.5.2003, str. 1)

samo točka 7 Priloge III

PRILOGA IV

Primerjalna tabela

Uredba (EGS) št. 737/90	Ta uredba
Člen 1, uvodno besedilo	Člen 1, uvodno besedilo
Člen 1, prva alineja	Člen 1(a)
Člen 1, druga alineja	Člen 1(b)
Člen 1, tretja alineja	Člen 1(c)
Člen 1, četrta alineja	Člen 1(d)
Člen 1, peta alineja	—
Člen 2	Člen 2(1)
Člen 3, prvi uvodni stavek	—
Člen 3, drugi uvodni stavek	Člen 2(2), uvodni stavek
Člen 3, prva in druga alineja	Člen 2(2)(a) in (b)
Člen 4(1), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 3(1), prvi, drugi in tretji pododstavek
Člen 4(2), prvi in drugi stavek	Člen 3(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 5, prvi in drugi stavek	Člen 3(3), prvi in drugi pododstavek
Člen 6	Člen 4
Člen 7(1) in (2)	Člen 5(1) in (2)
Člen 7(3)	—
—	Člen 6
Člen 8, prvi odstavek	Člen 7, prvi odstavek
Člen 8, drugi odstavek, uvodno besedilo	Člen 7, drugi odstavek, uvodno besedilo
Člen 8, drugi odstavek, točka 1	Člen 7, drugi odstavek, točka (a)
Člen 8, drugi odstavek, točka 2	Člen 7, drugi odstavek, točka (b)
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
—	Priloga III
—	Priloga IV

UREDBA SVETA (ES) št. 734/2008

z dne 15. julija 2008

o varstvu občutljivih morskih ekosistemov na odprtem morju pred škodljivimi vplivi orodja za pridneni ribolov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skupnost je podpisnica Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu in Sporazuma o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib. V teh mednarodnih instrumentih je določeno, da države sodelujejo pri ohranjanju živih virov na odprtem morju neposredno ali prek ustreznih podregionalnih ali regionalnih organizacij ali dogovorov za upravljanje ribištva.
- (2) Tudi če regionalne organizacije ali dogovori za upravljanje ribištva ne obstajajo, morajo države v skladu s pomorskim pravom v zvezi s svojimi državljani sprejeti ukrepe, ki so potrebni za ohranjanje živih virov na odprtem morju, vključno z varstvom občutljivih morskih ekosistemov pred škodljivimi vplivi ribolovnih dejavnosti.
- (3) V členu 2 Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽²⁾

je določeno, da se mora v okviru skupne ribiške politike pri sprejemanju ukrepov za zmanjšanje vpliva ribolovnih dejavnosti na morske ekosisteme uporabljati previdnostni pristop. V členu 7 iste uredbe je določeno, da se lahko Komisija na podlagi utemeljene zahteve države članice ali na svojo pobudo odloči za nujne ukrepe, če obstaja dokaz o resni grožnji za ohranjanje živih vodnih virov ali morski ekosistem zaradi ribolovnih dejavnosti in če je potrebno takojšnje ukrepanje.

- (4) Skupnost si prizadeva ohranяти morske ekosisteme, kot so morski grebeni, podvodne gore, globokomorske korale, hidrotermalni vreli in morsko dno s spužvami. Veliko znanstvenih podatkov kaže, da je neokrnjenost teh ekosistemov ogrožena zaradi ribolova s pridnenim orodjem. Skupnost je že sprejela ukrepe za prepoved pridnenega ribolova v vodah Skupnosti s takimi ekosistemi. Prav tako pomembna je bila njena vloga pri sprejetju podobnih ukrepov za odprto morje v pristojnosti vseh obstoječih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki so pooblašene za urejanje pridnenega ribolova. Poleg tega je Skupnost dejavno sodelovala pri ustanovitvi novih organizacij in sklenitvi novih dogovorov, da bi za vsa svetovna morja vzpostavili ustrezne regionalne ureditve za ohranjanje in upravljanje ribištva. Vendar je za nekatera območja odprtega morja ustanovitev takšne organizacije zelo težka naloga.
- (5) V Resoluciji Generalne skupščine Združenih narodov 61/105 z dne 8. decembra 2006 se je mednarodna skupnost strinjala, da je treba nujno sprejeti ukrepe za varstvo občutljivih morskih ekosistemov pred škodljivimi vplivi pridnenega ribolova s strogo ureditvijo tega ribolova z regionalnimi dogovori za upravljanje ribištva ali prek pristojnih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva ali zadevnih držav v zvezi s plovili, ki plujejo pod njihovo zastavo na območjih, ki niso v pristojnosti nobene take organizacije oziroma zanje ne velja noben tak dogovor.

Generalna skupščina je pripravila smernice za vrsto ukrepov, ki jih je treba sprejeti za ta namen. Za pripravo in sprejetje teh ukrepov ter njihovo izvajanje s strani držav članic je zelo pomembno tudi delo, ki ga je opravila FAO pri pripravi mednarodnih smernic za upravljanje teh ribolovnih dejavnosti v okviru Kodeksa odgovornega ribištva.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 4. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 865/2007 (UL L 192, 24.7.2007, str. 1).

- (6) Skupnost ima precejšnje ladjevje za pridneni ribolov na območjih, ki jih ne urejajo regionalne organizacije ali dogovori o takih ribolovnih dejavnostih, in za katera kratkoročno ni mogoče ustanoviti take organizacije ali skleniti takega dogovora. Brez poseganja v stalna prizadevanja za odpravo pomanjkljivosti v zvezi s temi preostalimi območji v mednarodnem sistemu za upravljanje ribištva mora Skupnost izpolniti svoje obveznosti iz pomorskega prava za ohranjanje živih morskih virov na teh območjih in sprejeti ustrezne ukrepe v zvezi s tem ladjevjem. Pri sprejemanju teh ukrepov mora Skupnost delovati v skladu s smernicami Generalne skupščine iz Resolucije 61/105.
- (7) Ključni del priporočil Generalne skupščine so ukrepi, „... da se na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih podatkov oceni, ali bi imele posamezne dejavnosti pridenega ribolova velik škodljiv vpliv na občutljive morske ekosisteme, ter da se te dejavnosti, če se na podlagi ocene ugotovi, da imajo velik škodljiv vpliv, upravljajo tako, da se takšen vpliv prepreči ali da se njihovo nadaljnje izvajanje ne dovoli“.
- (8) Za izvajanje smernic je potrebno, da se zadevnim ribiškim plovilom za ribolov izda posebno ribolovno karto v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1627/94 z dne 27. junija 1994 o splošnih določbah v zvezi s posebnimi ribolovnimi kartami ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 2943/95 z dne 20. decembra 1995 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1627/94 ⁽²⁾. Poleg tega morajo biti za izdajo in veljavnost take posebne ribolovne karte izpolnjeni posebni pogoji, ki zagotavljajo, da je bil vpliv dovoljenih ribolovnih dejavnosti ustrezno ocenjen in da se ta ocena upošteva pri izvajanju ribolova.
- (9) Za izvajanje priporočil Generalne skupščine so potrebni tudi ustrezni ukrepi za njegovo spremljanje, da se zagotovi upoštevanje pogojev, v skladu s katerimi so karte izdane. Ti ukrepi vključujejo opazovalce na krovu in posebne določbe v zvezi z delovanjem satelitskih sistemov za spremljanje plovil v primeru tehničnih okvar ali nedelovanja sistema, ki dopolnjujejo določbe iz Uredbe Komisije (ES) št. 2244/2003 z dne 18. decembra 2003 o podrobnih pravilih v zvezi s satelitskimi sistemi za spremljanje plovil ⁽³⁾.
- (10) Določaje občutljivih morskih ekosistemov na območjih, ki jih ne urejajo regionalne organizacije za upravljanje ribištva, je še vedno v teku, pri čemer je v zvezi s tem na voljo sorazmerno malo znanstvenih podatkov. Zato je nujno treba prepovedati uporabo pridenega orodja na območjih, za katera ni bila opravljena ustrezna znanstvena ocena tveganj za pomembne negativne učinke, ki bi jih lahko imel tak ribolov na občutljive morske ekosisteme.
- (11) Kršitev posebnih pogojev, na primer v zvezi z neocenjenimi območji, delovanjem sistema za spremljanje plovil in selitvijo dejavnosti v primeru nepredvidenega odkritja občutljivega morskega ekosistema, lahko takim ekosistemom povzroči nepopravljivo škodo in bi jo bilo zato treba vključiti na seznam resnih kršitev iz Uredbe Sveta (ES) št. 1447/1999 z dne 24. junija 1999 o seznamu načinov vedenja, ki resno kršijo pravila skupne ribiške politike ⁽⁴⁾.
- (12) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov ureja Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁵⁾, ki se v celoti uporablja za obdelavo podatkov za namene te uredbe, zlasti kar zadeva pravice oseb, na katere se podatki nanašajo, do dostopa, popravka, blokiranja in izbrisa podatkov ter uradnega obvestila tretjim stranem, ki zato niso podrobneje opredeljene v tej uredbi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za ribiška plovila Skupnosti, ki izvajajo ribolovne dejavnosti s pridenim orodjem na odprtem morju.
2. Ta uredba se ne uporablja za ribiška plovila Skupnosti, katerih ribolovna območja so na območjih:

- (a) za katera so pristojne regionalne organizacije za upravljanje ribištva ali za katera velja dogovor, ki ureja te ribolovne dejavnosti;

⁽¹⁾ UL L 171, 6.7.1994, str. 7.

⁽²⁾ UL L 308, 21.12.1995, str. 15.

⁽³⁾ UL L 333, 20.12.2003, str. 17.

⁽⁴⁾ UL L 167, 2.7.1999, str. 5.

⁽⁵⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (b) za katera poteka postopek za ustanovitev regionalne organizacije za upravljanje ribištva, če so se udeleženci v tem postopku dogovorili o uvedbi začasnih ukrepov za varstvo občutljivih morskih ekosistemov pred škodljivimi vplivi uporabe pridnena orodja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „morski ekosistem“ pomeni dinamično celoto rastlinskih in živalskih združb ter združb mikroorganizmov in njihovega neživega okolja, ki vzajemno delujejo kot funkcionalna enota;
- (b) „občutljiv morski ekosistem“ pomeni vsak morski ekosistem, katerega celovitost (tj. struktura ali funkcija ekosistema) je, glede na najboljše razpoložljive znanstvene podatke in načelo previdnosti, ogrožena zaradi velikih škodljivih vplivov, ki so posledica fizičnega stika s pridnenim orodjem med običajnim ribolovom; občutljivi morski sistemi so med drugim morski grebeni, podvodne gore, hidrotermalni vrelci ter globokomorske korale in morsko dno s spužvami. Najbolj občutljivi so tisti ekosistemi, v katerih se najhitreje pojavijo motnje in hkrati potrebujejo veliko časa za obnovev ali pa niso več obnovljivi;
- (c) „pomembni škodljivi vplivi“ pomenijo vplive (ki se lahko ocenijo posamezno, v kombinacijah ali kumulativno), ki ogrožajo celovitost ekosistemov tako, da zmanjšujejo reprodukcijsko sposobnost prizadetih populacij in dolgoročno naravno produktivnost habitatov ali povzročajo trajno zmanjšanje raznolikosti vrst, habitatov ali vrst združb;
- (d) „pridneno orodje“ pomeni ribolovno orodje, ki se pri običajnem ribolovu dotika morskega dna, vključno s pridnenimi vlečnimi mrežami, strgačami, pridnenimi zabodnimi mrežami, pridnenimi parangali, vršami in pastmi.

Člen 3

Posebna ribolovna karta

1. Za opravljanje ribolovnih dejavnosti iz člena 1(1) morajo imeti ribiška plovila Skupnosti posebno ribolovno karto.
2. Posebna ribolovna karta se izda v skladu z Uredbo (ES) št. 1627/94, pri čemer veljajo za njeno izdajo pogoji iz te uredbe.

Člen 4

Pogoji za izdajo

1. Zahtevkom za posebno ribolovno karto iz člena 3(1) se priloži natančen ribolovni načrt, ki določa zlasti:
 - (a) načrtovano mesto ribolova;
 - (b) ciljne vrste;
 - (c) vrsto orodja in globino, v kateri se bo uporabljalo, in
 - (d) konfiguracijo globinskega profila morskega dna na načrtovanem ribolovnem območju, če pristojni organi države članice zastave tega podatka še nimajo.
2. Pristojni organi izdajo posebno ribolovno karto, potem ko ocenijo možne vplive načrtovanih ribolovnih dejavnosti plovila in ugotovijo, da take dejavnosti verjetno ne bodo imele večjega škodljivega vpliva na občutljive morske ekosisteme.
3. Pri ocenjevanju iz odstavka 2 uporabljajo pristojni organi najboljše znanstvene in tehnične informacije, ki so na voljo v zvezi z lokacijo občutljivih morskih ekosistemov na območjih, kjer zadevna ribiška plovila nameravajo loviti. Te znanstvene informacije vključujejo podatke, če so na voljo, na podlagi katerih se lahko oceni verjetnost za obstoj teh ekosistemov. V postopku ocenjevanja je treba upoštevati ustrezne ugotovitve neodvisnih znanstvenih raziskav.
4. Pri ocenjevanju nevarnosti velikih škodljivih vplivov na občutljive morske ekosisteme iz odstavka 2 se upoštevajo različne razmere na področjih, kjer se redno izvajajo ribolovne dejavnosti s pridnenim orodjem, in na področjih, kjer se takšne dejavnosti ne izvajajo ali pa se izvajajo le občasno.
5. Pristojni organi pri ocenjevanju iz odstavka 2 uporabijo previdnostna merila. Kadar niso prepričani, ali je vpliv zelo škodljiv, ga na podlagi znanstvenega mnenja obravnavajo, kot da je zelo škodljiv.

6. Kadar se na podlagi ocene ugotovi, da lahko dejavnosti, ki se izvajajo v skladu s predloženim ribolovnim načrtom, zelo škodljivo vplivajo na občutljive morske ekosisteme, pristojni organi navedejo ocenjeno tveganje in vlagateljem omogočijo spremembo ribolovnega načrta, da se temu tveganju izognejo. Če takšnih sprememb ni, pristojni organi ne izdajo zahtevane posebne ribolovne karte.

Člen 5

Pogoji veljavnosti

1. V posebni ribolovni karti iz člena 3(1) se jasno navede, da je treba ribolovne dejavnosti ves čas izvajati v skladu z ribolovnim načrtom iz člena 4(1).

2. Kadar je zaradi okoliščin, na katere oseba, odgovorna za dejavnosti plovila, ne more vplivati, potrebna sprememba predloženih načrtov, oseba, odgovorna za dejavnosti plovila, to takoj sporoči pristojnim organom, pri čemer navede načrtovane spremembe prvotnega načrta. Pristojni organi pregledajo te spremembe in jih ne odobrijo, če vključujejo selitev dejavnosti na območja z občutljivimi morskimi ekosistemi ali območja, kjer so taki ekosistemi mogoči.

3. Kadar se ribolovni načrt iz člena 4(1) v okoliščinah, drugačnih od okoliščin iz odstavka 2 tega člena, ne upošteva, država zastave prekliče posebno ribolovno karto, izdano zadevnemu ribiškemu plovilu.

Člen 6

Neocenjena območja

1. Na območjih, za katera ni bila opravljena in ni na razpolago ustrezna znanstvena ocena, je uporaba pridnenega orodja prepovedana. Ta prepoved je predmet pregleda te uredbe, predvidenega v členu 13.

2. Pridneni ribolov je v skladu s pogoji iz te uredbe dovoljen, kadar je z znanstveno oceno ugotovljeno, da občutljivi morski ekosistemi ne bodo ogroženi.

Člen 7

Nepredvideno odkritje občutljivih morskih ekosistemov

1. Kadar ribiško plovilo med ribolovnimi dejavnostmi odkrije občutljivi morski ekosistem, takoj preneha z ribolovom ali ribolova ne izvaja na zadevnem območju. Z ribolovom nadaljuje šele na nadomestnem območju, ki je vsaj 5 navtičnih milj oddaljeno od območja, na katerem je občutljivi morski ekosistem, vendar je znotraj območja, predvidenega v ribolovnem načrtu iz člena 4(1).

2. Če plovilo na nadomestnem območju iz odstavka 1 odkrije nek drug občutljivi morski ekosistem, se ponovno premakne v skladu s pravili iz navedenega odstavka, dokler ne zapluje na območje, kjer ni nobenega občutljivega morskega ekosistema.

3. Ribiško plovilo pristojnim organom takoj prijavi vsak odkrit občutljivi morski ekosistem, pri čemer predloži natančne podatke o lastnostih, lokaciji in času ter vseh ostalih zadevnih okoliščinah odkritja takega ekosistema.

Člen 8

Območja prepovedi ribolova

1. Na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih informacij o obstoju ali verjetnem obstoju občutljivega morskega ekosistema na območju, kjer lovijo ribiška plovila, države članice določijo območja, v katerih je ribolov s pridnenim orodjem prepovedan. Država članica brez odlašanja uveljavi navedene prepovedi za svoja plovila in o njih takoj obvesti Komisijo. Komisija nemudoma razpošlje to obvestilo vsem državam članicam.

2. V skladu s členom 37 Pogodbe in brez poseganja v člen 7 Uredbe (ES) št. 2371/2002 Komisija po potrebi na predlog držav članic ali na lastno pobudo Svetu predloži predloge za sprejetje ukrepov Skupnosti za varstvo teh območij.

Člen 9

Sistem spremljanja plovil

1. Ne glede na člen 11(1) Uredbe (ES) št. 2244/2003 kapitan plovila v primeru tehnične okvare ali nedelovanja satelitske sledilne naprave, nameščene na krovu ribiškega plovila, vsaki dve uri sporoča državi članici zastave svoj geografski položaj.

2. Po vrnitvi s plovbe ostane plovilo v pristanišču, dokler se satelitska sledilna naprava ne popravi v skladu z zahtevami pristojnih organov.

Člen 10

Resne kršitve

1. Vse ribolovne dejavnosti, ki se izvajajo potem, ko začne plovilo odstopati od ribolovnega načrta v okoliščinah, ki se razlikujejo od tistih iz člena 5(2), se obravnavajo kot ribolov brez ribolovne karte in s tem kot način vedenja, ki resno krši pravila skupne ribiške politike.

2. Ponavljajoči se primeri neizpolnjevanja obveznosti iz členov 6, 7 in 9 se obravnavajo kot načini vedenja, ki resno kršijo pravila skupne ribiške politike.

Člen 11

Opazovalci

1. Na krovu vseh plovil, za katera se izda posebno ribolovno karto iz člena 3(1), morajo biti opazovalci. Opazovalci spremljajo ribolovne dejavnosti plovila ves čas izvajanja ribolovnega načrta iz člena 4(1).

Število opazovalcev ribolovnih dejavnosti na ribolovnem območju se pregleda 30. julija 2009.

2. Opazovalec:

- (a) neodvisno beleži v enaki obliki, kot se uporablja v ladijskem dnevniku, podatke o ulovu iz člena 6 Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike ⁽¹⁾;
- (b) zabeleži vsak primer spremembe ribolovnega načrta iz člena 5(2);
- (c) dokumentira vsako nepredvideno odkritje občutljivih morskih ekosistemov iz člena 7, vključno z zbiranjem podatkov, ki se lahko uporabijo za varstvo tega območja;
- (d) beleži globino, v kateri se uporablja orodje;
- (e) pristojnim organom zadevne države članice predloži poročilo v 20 dneh po koncu opazovalnega obdobja. Izvod tega poročila se pošlje Komisiji v 30 dneh po prejetju pisnega zahtevka.

3. Opazovalec ni:

- (a) sorodnik kapitana plovila ali častnika, ki dela na plovilu, na katerega je poslan opazovalec;

(b) zaposlen pri kapitanu plovila, na katerega je dodeljen;

(c) zaposlen pri kapitanovem predstavniku;

(d) zaposlen v družbi, ki jo nadzoruje kapitan ali njegov predstavnik;

(e) sorodnik kapitanovega predstavnika.

Člen 12

Podatki

1. Če ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo določene države članice, spadajo na področje uporabe te uredbe, zadevna država članica Komisiji za vsako koledarsko polletje v treh mesecih po izteku zadevnega koledarskega polletja pošlje poročilo, ki zajema:

- (a) poleg podatkov o izpolnjevanju zahtev iz člena 18 Uredbe (EGS) št. 2847/93 tudi podatke o ulovu ribiških plovil iz člena 1 na podlagi podatkov iz ladijskih dnevnikov, vključno s popolno evidenco ribolovnih dni zunaj pristanišča in poročili, ki jih predložijo opazovalci, razčlenjenimi na četrletja, vrsto orodja in vrste rib;
- (b) podatke, ali ribiška plovila iz člena 1(1) upoštevajo ribolovne načrte in zahteve iz členov 6, 7 in 8, ter podatke o ukrepih, sprejetih za odpravo in sankcioniranje primerov neskladnosti in resnih kršitev iz člena 10;
- (c) podatke, ali države članice izvajajo člen 8.

2. Poročilom iz odstavka 1 je treba priložiti vse ocene vpliva, ki so jih izvedle zadevne države članice v skladu s členom 4(2) v zadevnem šestmesečnem obdobju.

3. Komisija objavi prejete podatke iz odstavkov 1 in 2, med drugim tudi prek FAO, ter jih na zahtevo nemudoma posreduje ustreznim znanstvenim organom in državam članicam.

⁽¹⁾ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1967/2006 (UL L 409, 30.12.2006, str. 9; Popravljen različica v UL L 36, 8.2.2007, str. 6).

*Člen 13***Pregled**

Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te uredbe do 30. junija 2010. Temu poročilu po potrebi priloži predloge za spremembo te uredbe.

*Člen 14***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati trideseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. julija 2008

Za Svet
Predsednik
M. BARNIER

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 735/2008**z dne 29. julija 2008****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 30. julija 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. julija 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 510/2008 (UL L 149, 7.6.2008, str. 61).

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 590/2008 (UL L 163, 24.6.2008, str. 24).

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	28,9
	TR	74,2
	XS	29,6
	ZZ	44,2
0707 00 05	MK	27,4
	TR	106,2
	ZZ	66,8
0709 90 70	TR	97,2
	ZZ	97,2
0805 50 10	AR	84,2
	US	62,5
	UY	59,6
	ZA	89,4
	ZZ	73,9
0806 10 10	CL	58,0
	EG	144,2
	IL	145,6
	TR	123,9
	ZZ	117,9
0808 10 80	AR	95,1
	BR	101,6
	CL	97,9
	CN	87,4
	NZ	115,6
	US	107,9
	ZA	88,2
	ZZ	99,1
0808 20 50	AR	67,9
	CL	88,3
	NZ	97,1
	TR	156,5
	ZA	100,6
	ZZ	102,1
0809 10 00	TR	172,1
	US	186,2
	ZZ	179,2
0809 20 95	CA	388,4
	TR	449,8
	US	433,2
	ZZ	423,8
0809 30	TR	143,6
	ZZ	143,6
0809 40 05	BA	82,7
	IL	116,4
	TR	115,5
	XS	66,2
	ZZ	95,2

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 736/2008

z dne 22. julija 2008

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za nekatere kategorije horizontalnih državnih pomoči ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(1)(a)(i) Uredbe,

po objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da v skladu s členom 87 Pogodbe pod določenimi pogoji razglasi, da je pomoč malim in srednje velikim podjetjem („MSP“) skladna s skupnim trgom in zanjo ne velja zahteva za uradno priglasitev iz člena 88(3) Pogodbe.
- (2) Uredba Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja ⁽³⁾ se ne uporablja za dejavnosti, povezane s proizvodnjo, predelavo ali trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva iz Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva ⁽⁴⁾.

(3) Komisija je uporabila člena 87 in 88 Pogodbe v številnih odločitvah v zvezi z malimi in srednje velikimi podjetji, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov, ter svojo politiko nedavno tudi opredelila v Smernicah za pregled državnih pomoči za ribištvo in ribogojstvo ⁽⁵⁾ (v nadaljevanju „Smernice za ribištvo“). Glede na znatne izkušnje Komisije v zvezi z uporabo navedenih členov za mala in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov, je ustrezno, da Komisija za zagotovitev učinkovitega nadzora in poenostavitve uprave, ne da bi s tem oslabilila svoje spremljanje, uporabi pristojnosti, ki so ji bile določene z Uredbo (ES) št. 994/98, tudi za mala in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov, če je določeno, da se člen 89 Pogodbe uporablja za takšne proizvode.

(4) Združljivost državnih pomoči v ribiškem sektorju Komisija oceni na podlagi ciljev konkurenčne in skupne ribiške politike (SRP).

(5) Ta uredba mora zajeti vrste pomoči, ki so dodeljene v ribiškem sektorju in jih je Komisija sistematično odobrila za več let. Te pomoči od Komisije ne zahtevajo ocene o združljivosti s skupnim trgom za vsak posamezen primer, če ustrezajo pogojem iz Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo ⁽⁶⁾ ter Uredbe Komisije (ES) št. 498/2007 z dne 26. marca 2007 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo ⁽⁷⁾ in nekaterim drugim pogojem. Čeprav velja Uredba (ES) št. 1198/2006 šele od 4. septembra 2006, je Komisija na podlagi obstoječih Smernic za ribištvo dobila dovolj izkušenj v zvezi z uporabo podobnih pogojev za zadevno vrsto ukrepov, da je ugotovila, da so pogoji navedene uredbe dovolj natančni in ni potrebna ocena za vsak posamezen primer.

(6) Ta uredba ne sme posegati v možnost, da države članice prijavijo pomoči malim in srednje velikim podjetjem za proizvodnjo, predelavo in trženje ribiških proizvodov. Komisija mora oceniti te priglasitve ob upoštevanju te uredbe in na podlagi Smernic za ribištvo.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 248, 23.10.2007, str. 13.

⁽³⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 33. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1976/2006 (UL L 368, 23.12.2006, str. 85).

⁽⁴⁾ UL L 17, 21.1.2000, str. 22. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1759/2006 (UL L 335, 1.12.2006, str. 3).

⁽⁵⁾ UL C 229, 14.9.2004, str. 5.

⁽⁶⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 120, 10.5.2007, str. 1.

- (7) Za pomoč, ki jo države članice nameravajo dodeliti v ribiškem sektorju, vendar ne sodi v področje uporabe te uredbe ali drugih uredb, sprejetih v skladu s členom 1 Uredbe (ES) št. 994/98, še naprej velja obveznost priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe. Takšna pomoč se bo ocenila ob upoštevanju te uredbe in Smernic za ribištvo.
- (8) Ta uredba mora izvzeti vse pomoči, ki ustrezajo vsem zahtevam, ki jih določa, ter vse sheme pomoči, če vsaka pomoč, ki bi se jo lahko dodelilo po takšnih shemah, ustreza vsem zahtevam te uredbe. Individualna pomoč, ki se dodeli v skladu s shemo pomoči, in *ad hoc* pomoč se morata izrecno sklicevati na to uredbo.
- (9) V interesu skladnosti z ukrepi pomoči, ki jih financira Skupnost, morajo biti zgornje meje pomoči, ki jih zajema ta uredba, enake tistim, določenim za enako vrsto pomoči v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.
- (10) Bistveno je, da se nobena pomoč ne dodeli v okoliščinah, kjer zakonodaja Skupnosti in zlasti pravila skupne ribiške politike niso upoštevana. Zato lahko država članica dodeli pomoč v ribiškem sektorju le, če so financirani ukrepi in njihovi učinki usklajeni z zakonodajo Skupnosti. Pred dodelitvijo kakršne koli pomoči morajo države članice zagotoviti, da upravičenci do državnih pomoči upoštevajo pravila skupne ribiške politike.
- (11) Za zagotovitev, da je pomoč sorazmerna in omejena na potrebni znesek, bi bilo treba, kadar koli je to mogoče, pragove pomoči izraziti v obliki intenzivnosti pomoči glede na celotni znesek upravičenih stroškov. Za izračun intenzivnosti pomoči je treba pomoč, ki je plačljiva v več obrokih, diskontirati na vrednost, ki jo ima pomoč ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporabi pri diskontiranju in za izračun zneska pomoči, ki ni v obliki subvencije, mora biti referenčna mera, veljavna ob dodelitvi subvencije, kakor je določeno v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾.
- (12) Ob upoštevanju potrebe po doseganju primernega ravnotežja med čim večjim zmanjšanjem izkrivljanja konkurence v sektorju, ki prejema pomoč, in cilji te uredbe, ta ne sme izvzeti posameznih subvencij, ki presegajo določeni največji znesek, ne glede na to, ali so bile izvedene v okviru sheme pomoči, izvzete v skladu s to uredbo.
- (13) Ta uredba se ne sme uporabljati za dejavnosti, povezane z izvozom, ali pomoč, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi. Uporabljati se ne sme zlasti za pomoč v zvezi s financiranjem vzpostavitve in delovanja distribucijskega omrežja v drugih državah. Pomoč za stroške udeležbe na trgovinskih sejnih ali stroške študij ali svetovalnih storitev, ki so potrebne za uvedbo novega ali obstoječega proizvoda na nov trg, običajno ne predstavlja izvozne pomoči.
- (14) Pomoč, ki je dodeljena podjetjem v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽²⁾, je treba oceniti v skladu z navedenimi smernicami, da se prepreči, da bi se jim izogibali. Pomoč takim podjetjem je treba zato izvzeti iz področja uporabe te uredbe. Da bi se pri dodeljevanju pomoči v okviru te uredbe zmanjšala upravna obremenitev držav članic, je treba poenostaviti opredelitev, kaj se šteje za podjetje v težavah, v primerjavi z opredelitvijo iz navedenih smernic. Poleg tega se v tej uredbi MSP, ki so manj kot tri leta registrirana kot podjetja, v tem obdobju ne sme obravnavati kot podjetja v težavah, razen če izpolnjujejo merila iz domače zakonodaje, da so predmet skupnih postopkov v primeru insolventnosti. Te poenostavitve ne smejo posegati v opredelitev teh MSP po navedenih smernicah, kar zadeva pomoči, ki niso zajete v tej uredbi, za katere še naprej velja popolna opredelitev iz navedenih smernic.
- (15) Komisija mora zagotoviti, da odobrena pomoč ne spremeni trgovinskih pogojev na način, ki je v nasprotju s skupnim interesom. Zato je treba pomoč, dodeljeno upravičencu, ki je naslovnik neporavnane naloga za izterjavo zaradi predhodne odločitve Komisije, ki je pomoč razglasila za nezakonito in nezdržljivo s skupnim trgovim, izključiti s področja uporabe te uredbe. Tako za vsako *ad hoc* pomoč, izplačano takemu upravičencu, in vsako shemo pomoči, ki ne vsebuje določbe, na podlagi katere so taki upravičenci izrecno izključeni, še naprej velja obveznost priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe. Ta določba ne vpliva na upravičena pričakovanja upravičencev shem pomoči, ki niso naslovniki neporavnane naloga za izterjavo.
- (16) Da se odpravijo razlike, ki bi lahko povzročile izkrivljanje konkurence, in da bi se olajšalo usklajevanje med različnimi pobudami Skupnosti in nacionalnimi pobudami v zvezi z malimi in srednje velikimi podjetji, mora biti opredelitev „malih in srednje velikih podjetij“ v tej uredbi enaka tisti iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 70/2001.

⁽¹⁾ UL C 14, 19.1.2008, str. 6.

⁽²⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

- (17) Da se zagotovijo preglednost, enako obravnavanje in učinkovito spremljanje, je treba to uredbo uporabljati le za pomoč, ki je pregledna. Pregledna pomoč je pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent subvencije. Zlasti pomoč v obliki posojil je treba šteti za pregledno, kadar se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi referenčne mere, določene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj⁽¹⁾. Pomoč v obliki davčnih ukrepov je treba šteti za pregledno, kadar ukrep določi omejitve, ki zagotavlja, da se ne preseže veljaven prag.
- (18) Pomoč v obliki garancijskih shem je treba šteti za pregledno, potem ko se po priglasitvi Komisiji odobri metodologija za izračun bruto ekvivalenta subvencije. Komisija bo proučila take priglasitve na podlagi svojega obvestila o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki garancij⁽²⁾. Pomoč v obliki garancijskih shem je treba šteti za pregledno, kadar je upravičenec MSP in se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi premij varnega pristana, opredeljenih v oddelkih 3.3 in 3.5 navedenega obvestila.
- (19) Glede na težave pri izračunu ekvivalenta subvencije v obliki vračljivih predplačil taka pomoč ne bi smela biti vključena v to uredbo, razen če je skupni znesek vračljivih predplačil nižji od individualnega veljavnega praga za priglasitev in najvišje intenzivnosti pomoči, ki sta predvidena s to uredbo.
- (20) Ob upoštevanju člena 87(3)(c) Pogodbe pomoč navadno ne bi smela samo nenehno ali periodično zniževati stroškov poslovanja, ki bi jih upravičenec običajno moral kriti, in bi morala biti sorazmerna z ovirami, ki jih je treba premagati, da bi se zagotovile socialno-ekonomske ugodnosti, ki naj bi bile v interesu Skupnosti. Ukrepi državnih pomoči, katerih cilj je samo izboljšanje finančnega stanja proizvajalcev, vendar nikakor ne prispevajo k razvoju sektorja, in zlasti pomoč, ki je dodeljena samo na podlagi cene, količine, enote proizvodnje ali enote načina proizvodnje, se štejejo za pomoč za tekoče poslovanje, ki ni združljiva s skupnim trgov. Poleg tega lahko te pomoči vplivajo tudi na mehanizme skupnih ureditev trgov. Zato je primerno omejiti področje uporabe te uredbe na pomoč za naložbe in pomoč za nekatere socialno-ekonomske ukrepe.
- (21) Za zagotovitev, da je pomoč nujna in da deluje kot spodbuda za razvoj nekaterih dejavnosti, se ta uredba ne sme uporabljati za pomoč za dejavnosti, ki bi jih upravičenec že izvajal izključno pod tržnimi pogoji. Za tako pobudo bi bilo treba upoštevati, da obstaja, ko upravičenec predloži zahtevek državi članici, preden se začnejo izvajati dejavnosti, povezane z uresničevanjem projekta ali dejavnosti, ki prejemajo pomoč.
- (22) Da se ugotovi, ali so upoštevani posamezni pragi priglasitve in največja intenzivnost pomoči iz te uredbe, je treba upoštevati skupni znesek javne podpore za dejavnost ali projekt, za katerega je dodeljena pomoč, ne glede na to, ali je ta pomoč financirana iz lokalnih, regionalnih, nacionalnih virov ali virov Skupnosti.
- (23) Ta uredba mora zajeti naslednjo pomoč: pomoč za stalno in začasno ukinitvev ribolovnih dejavnosti, pomoč za financiranje socialno-ekonomskih ukrepov, pomoč za produktivne naložbe v ribogojstvu, pomoč za vodno-okoljske ukrepe v ribogojstvu, pomoč za ukrepe v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, pomoč za ribolov v celinskih vodah, pomoč za predelavo in trženje proizvodov ribištva in ribogojstva, pomoč za ukrepe v skupnem interesu, ki se izvajajo z dejavnim sodelovanjem izvajalcev ali organizacij, delujočih v imenu proizvajalcev ali drugih organizacij, katere priznavajo države članice, pomoč za ukrepe v skupnem interesu, ki varujejo in razvijajo vodne živalske in rastlinske vrste ter prispevajo k bogatenju vodnega okolja, pomoč za naložbe v javna ali zasebna ribiška pristanišča, mesta iztovarjanja in ribiška zavetja, pomoč za ukrepe v skupnem interesu za izvajanje politike izboljševanja kakovosti in vrednosti, razvoj novih trgov ali oglaševalske kampanje za proizvode ribištva in ribogojstva, pomoč za pilotne projekte, pomoč za predelavo ribiških plovil, ki bodo prerazporejene, ter pomoč za tehnično pomoč.
- (24) Kadar se davčne oprostitev, določene v členu 14 Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije⁽³⁾, uporabljajo enako za celotni ribiški sektor, Komisija meni, da lahko prispevajo k razvoju sektorja in služijo skupnemu interesu. Ta izvzetja države članice uporabljajo enako, izkušnje pri uporabi teh ukrepov v skladu z Uredbo (ES) št. 1595/2004 pa kažejo, da ukrepi ne vplivajo škodljivo na trgovinske pogoje in pomagajo pri doseganju ciljev skupne ribiške politike z zagotavljanjem pogojev za trajnostni gospodarski in socialni razvoj. Ob upoštevanju

⁽¹⁾ UL C 14, 19.1.2008, str. 6.

⁽²⁾ UL C 155, 20.6.2008, str. 10.

⁽³⁾ UL L 283, 31.10.2003, str. 51. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/75/ES (UL L 157, 30.4.2004, str. 100).

preglednosti ukrepa, pomoči, ki se izračuna na podlagi dejanske količine goriva, ki ga plovilo porabi, in z vidika tega, da se ta uredba uporablja samo za MSP, in da je velika večina ribiških podjetij v Evropski uniji MSP (večina podjetij, ki koristijo te davčne oprostitve, so manjša podjetja s samo enim plovilom), Komisija meni, da taki ukrepi ne bodo čezmerno izkrivljali konkurence in vplivali na trgovinske pogoje v obsegu, ki bo v nasprotju s skupnim interesom. Zato je treba take davčne oprostitve, v kolikor sestavljajo državne pomoči, razglasiti za združljive s skupnim trgov in izvzeti iz obveznosti priglasitve po členu 88(3) Pogodbe ES, pod pogojem, da so v skladu z navedenimi direktivami in da se uporabljajo za celotni ribiški sektor. Poleg tega mora ta uredba pod določenimi pogoji davčne oprostitve ali znižanja, ki se uporabljajo za ribolov v celinskih vodah in ribogojniške dejavnosti, ki jih države članice lahko uvedejo v skladu s členom 15 Direktive 2003/96/ES, prav tako razglasiti za združljive s skupnim trgov in izvzeti iz obveznosti priglasitve po členu 88(3) Pogodbe.

(25) Da se zagotovi preglednost in učinkovito spremljanje v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 994/98, je primerno uvesti standardno obliko, v kateri morajo države članice v skladu s to uredbo Komisiji predložiti povzetek podatkov vedno, ko se izvede shema pomoči ali individualna pomoč. Komisija bo vsakemu ukrepu pomoči, ki ji bo sporočen, dodelila identifikacijsko številko. Dejstvo, da se ta številka dodeli ukrepu pomoči, ne pomeni, da je Komisija preverila, ali pomoč izpolnjuje pogoje iz te uredbe. Zato za državo članico ali upravičenca ne ustvarja upravičenih pričakovanj glede skladnosti ukrepov pomoči s to uredbo.

(26) Zaradi istih razlogov mora Komisija določiti posebne zahteve glede oblike in vsebine letnih poročil, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji. Prav tako je primerno določiti pravila glede evidenc, ki jih morajo imeti države članice o shemah pomoči in individualni pomoči, izvzetih po tej uredbi, v skladu z zahtevami iz člena 15 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

(27) Za spremljanje izvajanja te uredbe mora imeti Komisija tudi možnost, da od držav članic pridobi vse potrebne informacije o ukrepih, ki se izvajajo v skladu s koristjo te

uredbe. Če države članice o teh ukrepih pomoči ne zagotovijo informacij v razumnem roku, se lahko to obravnava kot znak nespoštovanja pogojev te uredbe. Če država članica ne zagotovi informacij, ki omogočajo spremljanje ukrepa pomoči, se lahko Komisija zato odloči, da je treba prekiniti izvajanje Uredbe ali ustreznega dela Uredbe za zadevno državo članico in da je treba vse naknadne ukrepe pomoči, vključno z novimi ukrepi individualne pomoči, dodeljene na podlagi shem pomoči, predhodno zajetih v tej uredbi, priglasiti Komisiji v skladu s členom 88 Pogodbe. Kakor hitro država članica zagotovi pravilne in popolne informacije, mora Komisija omogočiti, da se Uredba spet uporablja v celoti.

(28) Ob upoštevanju datuma izteka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1198/2006 in dejstva, da so bili pogoji za dodeljevanje pomoči na podlagi te uredbe usklajeni s pogoji, ki so bili določeni za uporabo Evropskega sklada za ribištvo, je primerno omejiti obdobje uporabe te uredbe na datum izteka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1198/2006. Če ta uredba preneha veljati in se ne podaljša, morajo biti sheme pomoči, ki so že izvzete v skladu s to uredbo, izvzete še nadaljnjih šest mesecev.

(29) Primerno je določiti prehodne določbe za priglasitve, nepotrjene na dan začetka veljavnosti te uredbe, ter pomoč, ki je bila dodeljena pred začetkom veljavnosti te uredbe in ni bila priglašena tako, da bi bila kršena obveznost iz člena 88(3) Pogodbe, in pomoč, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 1595/2004 z dne 8. septembra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem za proizvodnjo, predelavo in trženje ribiških proizvodov ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pregledno pomoč, dodeljeno malim in srednje velikim podjetjem („MSP“), ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov.

⁽¹⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL L 291, 14.9.2004, str. 3.

2. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg;
 - (b) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom, tj. pomoč, ki je neposredno povezana z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo držav;
 - (c) pomoč, ki je odvisna od uporabe domačih proizvodov v breme uvoženih proizvodov;
 - (d) pomoč, dodeljeno podjetjem v težavah;
 - (e) sheme pomoči, ki izrecno ne izključujejo plačila individualne pomoči za podjetje, ki je naslovnik nepravilnega naloga za izterjavo zaradi predhodne odločitve Komisije, s katero je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdržljivo s skupnim trgom;
 - (f) *ad hoc* pomoč za podjetje, ki je naslovnik nepravilnega naloga za izterjavo zaradi predhodne odločitve Komisije, s katero je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdržljivo s skupnim trgom.
3. Ta uredba se ne uporablja za pomoč za posamezne projekte z upravičenimi stroški, ki presegajo 2 milijona EUR, ali kadar dejanski znesek pomoči za upravičenca presega 1 milijon EUR na leto.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „pomoč“ pomeni vse ukrepe, ki izpolnjujejo vsa merila iz člena 87(1) Pogodbe;
- (b) „shema pomoči“ pomeni kateri koli akt, na podlagi katerega se lahko brez nadaljnjih izvedbenih ukrepov dodeli individualna pomoč podjetjem, opredeljenim v aktu na splošen in abstrakten način, in kateri koli akt, na podlagi katerega se lahko dodeli pomoč, ki ni povezana z določenim projektom, enemu ali več podjetjem za nedoločen čas in/ali v nedoločenem znesku;
- (c) „individualna pomoč“ pomeni *ad hoc* pomoč in pomoč, ki je dodeljena na podlagi sheme pomoči in jo je treba priglasiti;
- (d) „*ad hoc* pomoč“ pomeni individualno pomoč, ki ni dodeljena na podlagi sheme pomoči;
- (e) „intenzivnost pomoči“ pomeni znesek pomoči, izražen v odstotkih upravičenih stroškov;
- (f) „ribiški proizvod“ pomeni proizvode, ulovljene v morju ali v celinskih vodah, in proizvode iz ribogojstva, navedene v členu 1 Uredbe (ES) št. 104/2000;
- (g) „mala in srednje velika podjetja“ („MSP“) pomenijo mala in srednje velika podjetja, kot so opredeljena v členu 2(7) Uredbe Komisije (ES) št. .../2008 z dne 2. julija 2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe o proglasitvi nekaterih kategorij pomoči skladnih s skupnim trgom ⁽¹⁾;
- (h) „pregledna pomoč“ pomeni pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent subvencije;
- (i) „podjetje v težavah“ pomeni podjetje, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
 - v primeru, da gre za podjetje z omejeno odgovornostjo, v katerem je več kot polovica delniškega kapitala izginila in v katerem je bila v zadnjih dvanajstih mesecih izgubljena več kot četrtna tega kapitala, ali
 - v primeru, da gre za podjetje, v katerem imajo vsaj nekateri člani neomejeno odgovornost za dolg družbe, v katerem je več kot polovica prikazanega kapitala v računovodski bilanci izginila in v katerem je bila v zadnjih dvanajstih mesecih izgubljena več kot četrtna tega kapitala, ali
 - ne glede na vrsto zadevnega podjetja, kadar izpolnjuje merila po domači zakonodaji, da je predmet skupnih postopkov v primeru insolventnosti.

⁽¹⁾ UL L ..., ... 2008, str. ...

Člen 3

Pogoji za izvzetje

1. *Ad hoc* pomoč, ki izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in je izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe pod pogojem, da je bil predložen povzetek podatkov iz člena 25(1) in da se izrecno sklicuje na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Sheme pomoči, ki izpolnjujejo vse pogoje iz te uredbe, so združljive s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in so izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če je predložen povzetek podatkov iz člena 25(1), če vsaka individualna pomoč, ki je lahko dodeljena v skladu s tako shemo, izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe in če se shema izrecno sklicuje na to uredbo, z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Individualna pomoč, dodeljena v okviru sheme iz odstavka 2, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če pomoč neposredno izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe, če je predložen povzetek podatkov iz člena 25(1) in če se individualni ukrepi pomoči izrecno sklicujejo na to uredbo, z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Pred dodelitvijo kakršne koli pomoči v skladu s to uredbo države članice preverijo, ali so financirani ukrepi in njihovi učinki združljivi z zakonodajo Skupnosti.

5. Ukrepi pomoči so izvzeti iz te uredbe le, če izrecno zagotovijo, da v obdobju dodelitve subvencije upravičenci do pomoči upoštevajo pravila skupne ribiške politike in da se, če je v tem obdobju ugotovljeno, da upravičenec ne upošteva pravil skupne ribiške politike, znesek subvencije povrne sorazmerno z resnostjo kršitve.

Člen 4

Intenzivnost pomoči in upravičeni stroški

1. Vse številke, ki se uporabijo za izračun intenzivnosti pomoči, so številke pred vsakim odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne odobri kot subvencija, je znesek pomoči enak ekvivalentu subvencije. Pomoč, ki je plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo ima pomoč ob dodelitvi subvencije. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je referenčna mera, ki velja ob času dodelitve subvencije.

Kadar je pomoč dodeljena z davčnimi oprostitvami ali znižanji davkov, ki jih je treba plačati v prihodnosti, pri čemer je treba upoštevati določeno intenzivnost pomoči, opredeljeno v bruto ekvivalentu subvencije, se diskontiranje obrokov pomoči opravi na osnovi referenčnih mer, ki veljajo od takrat, ko davčne prednosti stopijo v veljavo.

2. Upravičeni stroški morajo biti v skladu z zahtevami člena 55(2) in (5) Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 26 Uredbe (ES) št. 498/2007 in morajo biti podprti z dokumentarnimi dokazili, ki morajo biti razumljiva in razčlenjena.

Člen 5

Preglednost pomoči

1. Ta uredba se uporablja le za pregledno pomoč. Za pregledne se štejejo zlasti naslednje vrste pomoči:

- (a) neposredne subvencije in subvencionirane obrestne mere;
- (b) pomoč v obliki posojil, kadar se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi referenčne mere, ki velja ob dodelitvi subvencije, ter pri čemer se upoštevajo normalna varščina in/ali neobičajna tveganja, povezana s posojilom;
- (c) pomoč v obliki garancijskih shem,
 - pri katerih je bila metodologija, ki se uporablja za izračun bruto ekvivalenta subvencije, sprejeta po priglasitvi te metodologije Komisiji, ter pri katerih odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto garancij in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim garancije namenjene, v smislu uporabe te uredbe, ali
 - pri katerih se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi premij varnega pristana, določenih v obvestilu Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki garancij;

(d) pomoč v obliki davčnih ukrepov se šteje za pregledno, kadar ukrepi določijo omejitve, ki zagotavljajo, da se ne preseže veljavna zgornja meja.

2. Naslednje vrste pomoči se ne obravnavajo kot pregledne:

- (a) pomoč v obliki dotoka svežega kapitala;

(b) pomoč v obliki ukrepov tveganega kapitala.

3. Pomoč v obliki vračljivih predujmov se obravnava kot pregledna pomoč le, kadar skupni znesek vračljivih predujmov ne presega praga, ki se uporablja v skladu s to uredbo. Če je prag izražen glede na intenzivnost pomoči, skupni znesek vračljivih predujmov, izražen kot delež upravičenih stroškov, ne presega intenzivnosti pomoči, ki se uporablja.

Člen 6

Kumulacija

1. Pri ugotavljanju, ali so se upoštevali posamezni pragi priglasitve iz člena 1(3) in največja intenzivnost pomoči iz poglavja 2, se upošteva skupni znesek javne podpore za dejavnost ali projekt, za katerega je dodeljena pomoč, ne glede na to, ali je ta pomoč financirana iz lokalnih, regionalnih, nacionalnih virov ali virov Skupnosti.

2. Pomoč, ki je izvzeta v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s katero koli drugo izvzeto pomočjo v skladu s to uredbo, dokler ti ukrepi pomoči zadevajo različne upravičene stroške, ki se lahko določijo.

3. Pomoč, izvzeta v skladu s to uredbo, se ne kumulira z nobeno drugo pomočjo, izvzeto v skladu s to uredbo, ali s pomočjo *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 875/2007⁽¹⁾, ali z drugimi finančnimi sredstvi Skupnosti ob upoštevanju istih upravičenih stroškov, ki se deloma ali v celoti prekrivajo, če bi bila s tako kumulacijo presežena največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki se uporablja za navedeno pomoč v skladu s to uredbo.

Člen 7

Spodbujevalni učinek

1. S to uredbo je izvzeta le pomoč, ki ima spodbujevalni učinek.

2. Šteje se, da ima pomoč spodbujevalni učinek, če upravičencu omogoča izvajanje dejavnosti ali projektov, ki jih kot takih ne bi izvajal, če ne bi bilo pomoči.

Ti pogoji so izpolnjeni, če je upravičenec zadevni državi članici predložil zahtevek za pomoč, preden se je projekt ali dejavnost začela izvajati.

3. Pogoji iz odstavka 2 se ne uporabljajo za davčne ukrepe, s katerimi je vzpostavljena zakonska pravica do pomoči v skladu

z objektivnim merilom, in ne da bi država članica nadalje izvajala diskrecijsko pravico, če so bili navedeni davčni ukrepi sprejeti pred začetkom izvajanja projekta ali dejavnosti, ki prejema pomoč.

4. Če pogoji iz odstavkov 1 do 3 niso izpolnjeni, celotni ukrep pomoči ni izvzet na podlagi te uredbe.

POGLAVJE 2

VRSTE POMOČI

Člen 8

Pomoč za trajno ukinitvev ribolovnih dejavnosti

Pomoč za trajno ukinitvev ribolovnih dejavnosti ribiških plovil je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz člena 23 Uredbe (ES) št. 1198/2006 in člena 4 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 9

Pomoč za začasno ukinitvev ribolovnih dejavnosti

Pomoč za začasno ukinitvev ribolovnih dejavnosti ribičev in lastnikov ribiških plovil je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz člena 24 Uredbe (ES) št. 1198/2006 in

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 10

Pomoč za socialno-ekonomsko izravnavo za upravljanje flot

Pomoč za financiranje socialno-ekonomskih ukrepov je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

⁽¹⁾ UL L 193, 25.7.2007, str. 6.

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz člena 26(3) in člena 27 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 8 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 11

Pomoč za produktivne naložbe v ribogojstvu

Pomoč za produktivne naložbe v ribogojstvu je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 28 in 29 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter členov 9 in 10 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 12

Pomoč za vodnookoljske ukrepe

Pomoč za nadomestilo uporabe metod ribogojne proizvodnje, ki pomagajo zaščititi in izboljšati okolje ter ohraniti naravo, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 28 in 30 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 11 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 13

Pomoč za ukrepe v zvezi z javnim zdravjem

Pomoč za nadomestilo gojiteljem mehkužcev za začasno ustavitev pridobivanja gojenih mehkužcev je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 28 in 31 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 14

Pomoč za ukrepe v zvezi z zdravjem živali

Pomoč za ukrepe v zvezi z zdravjem živali je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 28 in 32 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 12 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 15

Pomoč za ribolov v celinskih vodah

Pomoč za ribolov v celinskih vodah je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz člena 33 Uredbe (ES) št. 1198/2006 in člena 13 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 16

Pomoč za predelavo in trženje

Pomoč za predelavo in trženje je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 34 in 35 Uredbe (ES) št. 1198/2006 in člena 14 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 17

Pomoč za skupne dejavnosti

Pomoč za ukrepe v skupnem interesu, ki se izvajajo z dejavnim sodelovanjem izvajalcev ali organizacij, delujočih v imenu proizvajalcev ali drugih organizacij, katere priznavajo države članice, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 37 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 15 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 18

Pomoč za ukrepe, ki varujejo in razvijajo vodne živalske in rastlinske vrste

Pomoč za ukrepe v skupnem interesu, ki varujejo in razvijajo vodne živalske in rastlinske vrste ter prispevajo k bogatenju vodnega okolja, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 38 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 16 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 19

Pomoč za naložbe v ribiška pristanišča, mesta iztovarjanja in ribiška zavetja

Pomoč za naložbe v javna ali zasebna ribiška pristanišča, mesta iztovarjanja in ribiška zavetja je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 39 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 17 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 20

Pomoč za razvoj novih trgov in oglaševalske kampanje

Pomoč za ukrepe v skupnem interesu za izvajanje politike izboljševanja kakovosti in vrednosti, razvoj novih trgov ali oglaševalske kampanje za proizvode ribištva in ribogojstva je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 40 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 18 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 21

Pomoč za pilotne projekte

Pomoč za pilotne projekte je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

(a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 41 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 19 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter

(b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 22

Pomoč za predelavo ribiških plovil za prerazporeditev

Pomoč za predelavo ribiških plovil za prerazporeditev, ki plujejo pod zastavo države članice in so registrirane v Skupnosti za namene usposabljanja ali raziskovanja znotraj ribiškega sektorja ali za druge dejavnosti razen ribištva, je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

- (a) pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 36 in 42 Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter člena 20 Uredbe (ES) št. 498/2007 ter
- (b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 23

Pomoč za tehnično pomoč

Pomoč za tehnično pomoč je združljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če:

- (a) pomoč izpolnjuje pogoje iz člena 46(2) in (3) Uredbe (ES) št. 1198/2006 ter
- (b) znesek pomoči v ekvivalentu subvencije ne presega skupne stopnje javnih prispevkov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1198/2006.

Člen 24

Davčne oprostitve v skladu z Direktivo 2003/96/ES

1. Davčne oprostitve, ki se uporabljajo za celotni ribiški sektor ter ki jih države članice uvedejo v skladu s členom 14 Direktive 2003/96/ES, so združljive s skupnim trgom in izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če predstavljajo državne pomoči.

2. Okoljska pomoč v obliki davčnih oprostitvev ali znižanj, ki veljajo za ribolov v celinskih vodah in ribogojniške dejavnosti, ter ki jih države članice uvedejo v skladu s členom 15 Direktive 2003/96/ES, so združljive s skupnim trgom in izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če se ne dodelijo za obdobja, daljša od 10 let. Po preteku tega desetletnega obdobja države članice znova ocenijo primernost zadevnih ukrepov pomoči.

Upravičenec do znižanja davka plača najmanj najmanjšo davčno stopnjo Skupnosti, ki je določena v navedeni direktivi.

POGLAVJE 3

SKUPNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Preglednost in spremljanje

1. Država članica ob začetku veljavnosti sheme pomoči ali dodelitvi *ad hoc* pomoči, izvzete na podlagi te uredbe, Komisiji posreduje povzetek informacij o takem ukrepu pomoči. Te informacije se posredujejo v elektronski obliki po uveljavljeni aplikaciji IT Komisije ter v obliki, predpisani v Prilogi I.

Komisija nemudoma potrdi prejem zgoraj navedenega povzetka.

Povzetki, ki jih države članice na podlagi odstavka 1 posredujejo Komisiji, slednja objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in na spletišču Komisije.

2. Zadevna država članica ob začetku veljavnosti sheme pomoči ali dodelitvi *ad hoc* pomoči, izvzete na podlagi te uredbe, na spletu objavi celotno besedilo takega ukrepa pomoči ter navede merila in pogoje, pod katerimi je taka pomoč dodeljena, ter identiteto organa, ki dodeli pomoč. Zadevna država članica mora poskrbeti, da je celotno besedilo ukrepa pomoči na spletu dostopno v času trajanja zadevnega ukrepa pomoči. V povzetku informacij, ki jih na podlagi odstavka 1 zagotovi zadevna država članica, je naveden spletni naslov, na katerem je dostopno celotno besedilo ukrepa pomoči. Ta spletni naslov se objavi tudi v letnem poročilu, predloženem v skladu z odstavkom 4.

3. Pri dodeljevanju individualne pomoči, izvzete na podlagi te uredbe, z izjemo pomoči v obliki davčnih ukrepov, akt, s katerim se dodeli pomoč, vsebuje izrecen sklic na posebne določbe iz te uredbe, ki se nanašajo na ta akt, ter na nacionalno zakonodajo, ki zagotavlja spoštovanje ustreznih določb te uredbe, in na spletni naslov iz odstavka 2.

4. Države članice v skladu s poglavjem III Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004⁽¹⁾ pripravijo poročilo v elektronski obliki o uporabi te uredbe za celotno koledarsko leto ali vsak del leta, med katerim se ta uredba uporablja.

⁽¹⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1.

5. Države članice vodijo natančno evidenco v zvezi z vsako *ad hoc* pomočjo ali individualno pomočjo, dodeljeno v skladu s shemo pomoči, izvzeto v skladu s to uredbo. Takšne evidence vsebujejo vse potrebne informacije, v skladu s katerimi se lahko ugotovi, ali so pogoji iz te uredbe izpolnjeni, vključno s podatki o statusu vsakega podjetja, katerega upravičenost do pomoči ali bonusa je odvisna od njegovega statusa kot MSP, podatki o spodbujevalnem učinku pomoči in podatki, ki omogočajo določitev natančnega zneska upravičenih stroškov za uporabo te uredbe.

6. Evidence o individualni pomoči se hranijo 10 let od dneva dodelitve pomoči. Evidence v zvezi s shemami pomoči se hranijo še 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja pomoč v okviru takšne sheme.

7. Komisija redno spremlja ukrepe pomoči, o katerih je bila obveščena v skladu z odstavkom 1.

8. Zadevna država članica mora Komisiji na pisno zahtevo v roku, določenem v zahtevku, predložiti vse informacije, ki se Komisiji zdijo potrebne za spremljanje uporabe te uredbe.

Če ti podatki niso predloženi v navedenem času ali splošno dogovorjenem času, pošlje Komisija opozorilo, ki določa nov rok za predložitev podatkov. Če zadevna država članica kljub takšnemu opozorilu ne predloži zahtevanih podatkov, lahko Komisija, potem ko je zadevni državi članici omogočila, da sama objavi svoja mnenja, sprejme odločitev, ki določa, da je treba vse prihodnje individualne ukrepe pomoči, sprejete na podlagi sheme, sporočiti Komisiji.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. julija 2008

Za Komisijo
Joe BORG
Član Komisije

Člen 26

Prehodne določbe

1. Priglasitve, ki se obravnavajo v času veljavnosti te uredbe, se ocenijo v skladu z njenimi določbami. Kadar pogoji iz te uredbe niso izpolnjeni, preuči Komisija takšne priglasitve, ki se obravnavajo, v skladu s Smernicami Skupnosti za državne pomoči v ribiškem sektorju.

Pomoč, ki je priglašena pred začetkom veljavnosti te uredbe ali dodeljena pred tem datumom brez pooblastila Komisije in ki je priglašena tako, da je kršena obveznost priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, je združljiva s skupnim trgovom v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe in izvzeta, če izpolnjuje pogoje iz člena 3 te uredbe, razen zahtev po sklicevanju na Uredbo in identifikacijsko številko Komisije. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, oceni Komisija v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Sheme pomoči, izvzete v skladu s to uredbo, ostanejo izvzete v prilagoditvenem obdobju šestih mesecev po datumu iz drugega odstavka člena 27.

Člen 27

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do 31. decembra 2013.

PRILOGA I

Oblika povzetka podatkov, ki jih je treba zagotoviti vedno, kadar se izvaja shema pomoči, ki je izvzeta v skladu s to uredbo, in vedno, kadar se *ad hoc* pomoč, ki je izvzeta v skladu s to uredbo, dodeli zunaj katere koli sheme pomoči

1. Država članica:
 2. Regija/organ, ki dodeli pomoč:
 3. Naziv sheme pomoči/ime podjetja, ki prejme *ad hoc* pomoč:
 4. Pravna podlaga:
 5. Letni izdatki, ki so načrtovani v skladu s shemo, ali znesek dodeljene *ad hoc* pomoči:
 6. Največja intenzivnost pomoči:
 7. Datum začetka veljavnosti:
 8. Trajanje sheme ali dodeljene individualne pomoči (najdlje do 30. junija 2014); ki vključuje:
 - v skladu s shemo: datum, do katerega je lahko dodeljena pomoč:
 - v primeru *ad hoc* pomoči: predvideni datum zadnjega obroka, ki ga je treba izplačati:
 9. Cilj pomoči:
 10. Navedite, kateri od členov od 8 do 24 se uporablja:
 11. Zadevna dejavnost:
 12. Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:
 13. Spletni naslov, kjer se nahajajo celotno besedilo sheme ali merila in pogoji, v skladu s katerimi se dodeli *ad hoc* pomoč zunaj sheme pomoči:
 14. Motivacija: navedite, zakaj je bila oblikovana shema državne pomoči in ne pomoč v okviru Evropskega sklada za ribištvo:
-

PRILOGA II

Oblika poročila, ki se redno izpolni in predloži Komisiji

Zaradi obveznosti poročanja Komisiji v skladu s predpisi o skupinskem izvzetju, sprejetimi na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 994/98, države članice zagotovijo spodaj navedene podatke v zvezi z vsemi ukrepi pomoči, ki jih zajema ta uredba, v elektronski obliki, v obliki, ki jo je Komisija sporočila državam članicam.

1. Država članica:
 2. Naziv:
 3. Številka pomoči:
 4. Leto izteka:
 5. Cilj pomoči:
 6. Število upravičencev:
 7. Vrsta pomoči (npr. neposredna subvencija, posojilo z nižjo obrestno mero itd.):
 8. Skupni znesek letnih izdatkov:
 9. Opombe:
-

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 737/2008**z dne 28. julija 2008****o imenovanju referenčnih laboratorijev Skupnosti za bolezn rakov, steklino in govejo tuberkulozo, določitvi dodatnih pristojnosti in nalog referenčnih laboratorijev Skupnosti za steklino in govejo tuberkulozo ter spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, ter zlasti člena 32(5) in (6) Uredbe,ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezn pri vodnih živalih ⁽²⁾ in zlasti člena 55(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 882/2004 določa glavne naloge, dolžnosti in zahteve za referenčne laboratorije Skupnosti za živila, krmo in zdravstveno varstvo živali. Referenčni laboratoriji Skupnosti za zdravstveno varstvo živali in žive živali so navedeni v delu II Priloge VII k navedeni uredbi.
- (2) Direktiva 2006/88/ES določa zahteve glede zdravstvenega varstva živali in proizvodov iz ribogojstva pri dajanju v promet, uvozu in tranzitu skozi Skupnost ter nekatere minimalne preprečevalne in nadzorne ukrepe za nekatere bolezni pri navedenih živalih. V skladu z navedeno direktivo morajo referenčni laboratoriji Skupnosti za bolezni vodnih živali izpolnjevati funkcije in naloge iz dela I Priloge VI k navedeni direktivi.
- (3) Po končanem izbirnem postopku za imenovanje laboratorija je treba kot referenčni laboratorij Skupnosti za bolezn rakov imenovati Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Združeno kraljestvo.
- (4) Po končanem izbirnem postopku za imenovanje laboratorija je treba kot referenčni laboratorij Skupnosti za steklino imenovati Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Nancy, Francija.
- (5) Po končanem izbirnem postopku za imenovanje laboratorija je treba kot referenčni laboratorij Skupnosti za govejo tuberkulozo imenovati Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) of the Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madrid, Španija.
- (6) Referenčne laboratorije Skupnosti za bolezn rakov, steklino in govejo tuberkulozo je treba imenovati za začetno obdobje petih let od 1. julija 2008, da se preverita njihova uspešnost in skladnost.
- (7) Poleg glavnih nalog in dolžnosti iz člena 32(2) Uredbe (ES) št. 882/2004 je treba na ravni Skupnosti za zagotovitev boljše usklajenosti izvajati nekatere posebne pristojnosti in naloge glede značilnosti povzročiteljev bolezni. Zato je treba te dodatne posebne pristojnosti in naloge določiti v sedanjih uredbi za referenčne laboratorije Skupnosti za steklino in govejo tuberkulozo.
- (8) Del II Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (9) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 301/2008 (UL L 97, 9.4.2008, str. 85).

⁽²⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 14. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2008/53/ES (UL L 117, 1.5.2008, str. 27).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

The Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Združeno kraljestvo se s tem imenuje za referenčni laboratorij Skupnosti za bolezni rakov od 1. julija 2008 do 30. junija 2013.

Člen 2

The Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Nancy, Francija se s tem imenuje za referenčni laboratorij Skupnosti za steklino od 1. julija 2008 do 30. junija 2013.

Nekatere pristojnosti in naloge za navedeni laboratorij so določene v Prilogi I.

Člen 3

The Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET), Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madrid, Španija se s tem imenuje za referenčni laboratorij Skupnosti za govejo tuberkulozo od 1. julija 2008 do 30. junija 2013.

Nekatere pristojnosti in naloge za navedeni laboratorij so določene v Prilogi II.

Člen 4

V delu II Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 se dodajo naslednje točke 15, 16 in 17:

„15. Referenčni laboratorij Skupnosti za bolezni rakov

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Združeno kraljestvo

16. Referenčni laboratorij Skupnosti za steklino

AFSSA – Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, Francija

54220 Malzéville

Francija

17. Referenčni laboratorij Skupnosti za govejo tuberkulozo

VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria

28040 Madrid

Španija“

Člen 5

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. julija 2008

Za Komisijo
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

PRILOGA I

NEKATERE PRISTOJNOSTI IN NALOGE REFERENČNEGA LABORATORIJA SKUPNOSTI ZA STEKLINO

Poleg glavnih nalog in dolžnosti referenčnih laboratorijev Skupnosti za zdravstveno varstvo živali, določenih v členu 32(2) Uredbe (ES) št. 882/2004, so pristojnosti in naloge referenčnega laboratorija Skupnosti za steklino določene v točkah 1 do 5.

1. Po posvetu s Komisijo usklajuje metode, ki se izvajajo v državah članicah za diagnosticiranje stekline, zlasti:
 - (a) s tipizacijo, shranjevanjem in dobavljanjem sevov virusa stekline;
 - (b) s pripravo, nadzorom in dobavljanjem mednarodnih standardnih serumov in drugih referenčnih reagentov nacionalnim referenčnim laboratorijem za standardizacijo preskusov in reagentov, ki se uporabljajo v državah članicah;
 - (c) s potrjevanjem referenčnih reagentov, vključno z antigeni in nacionalnimi standardnimi serumi, ki jih predložijo nacionalni referenčni laboratoriji;
 - (d) z vzpostavitvijo in vzdrževanjem banke serumov, zbiranjem virusa stekline ter vzdrževanjem podatkovne baze izoliranih sevov v vsej Skupnosti, vključno s tipizacijo;
 - (e) z organizacijo rednih primerjalnih preskusov diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti ter preskusov strokovnosti nacionalnih referenčnih laboratorijev;
 - (f) z zbiranjem in primerjanjem podatkov in informacij o uporabljenih metodah diagnosticiranja ter rezultatih preskusov, opravljenih v Skupnosti;
 - (g) z opredelitvijo virusa stekline z uporabo najmodernejših razpoložljivih metod za izboljšanje razumevanja epidemiologije navedene bolezni;
 - (h) s spremljanjem razvoja po svetu na področju nadzora, epidemiologije in preprečevanja stekline;
 - (i) s pridobivanjem temeljitega znanja o pripravi in uporabi imunoloških zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za izkoreninjenje in nadzor stekline, vključno s pregledovanjem cepiv.
2. Pospešuje uskladitev tehnik v vsej Skupnosti, zlasti z določanjem standardnih metod preskusov.
3. Organizira delavnice za usposabljanje nacionalnih referenčnih laboratorijev, kakor je določeno v delovnem programu in letnem proračunu iz členov 2 do 4 Uredbe Komisije (ES) št. 156/2004 ⁽¹⁾, vključno z izobraževanjem strokovnjakov držav članic in po potrebi tretjih držav pri novih analitskih metodah.
4. Zagotavlja tehnično pomoč Komisiji in na njeno zahtevo sodeluje pri mednarodnih razpravah v zvezi s steklino, zlasti pri standardizaciji analitskih diagnostičnih metod in njihovega izvajanja.
5. Izvaja raziskovalne dejavnosti in, kadar je možno, usklajuje raziskovalne dejavnosti za izboljšanje nadzora in izkoreninjenje stekline, zlasti:
 - (a) s potrjevanjem preskusov ali sodelovanjem z nacionalnimi referenčnimi laboratoriji pri potrjevanju;
 - (b) z znanstvenim svetovanjem Komisiji ter zbiranjem informacij in poročil o dejavnostih referenčnega laboratorija Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 27, 30.1.2004, str. 5.

PRILOGA II

NEKATERE PRISTOJNOSTI IN NALOGE REFERENČNEGA LABORATORIJA SKUPNOSTI ZA GOVEJO TUBERKULOZO

Poleg glavnih nalog in dolžnosti referenčnih laboratorijev Skupnosti za zdravstveno varstvo živali, določenih v členu 32(2) Uredbe (ES) št. 882/2004, so pristojnosti in naloge referenčnega laboratorija Skupnosti za govejo tuberkulozo določene v točkah 1 do 5.

1. Po posvetu s Komisijo usklajuje metode, ki se izvajajo v državah članicah za diagnosticiranje goveje tuberkuloze, zlasti:
 - (a) s tipizacijo, shranjevanjem in dobavljanjem sevov *Mycobacterium spp.*, ki povzročajo tuberkulozo pri živalih;
 - (b) s pripravo, nadzorom in dobavljanjem referenčnih reagentov nacionalnim referenčnim laboratorijem za standardizacijo preskusov in reagentov, ki se uporabljajo v državah članicah;
 - (c) s potrjevanjem referenčnih reagentov, vključno z antigeni in tuberkulini, ki jih predložijo nacionalni referenčni laboratoriji za govejo tuberkulozo;
 - (d) z vzpostavitvijo in vzdrževanjem banke *Mycobacterium spp.*, ki povzročajo tuberkulozo pri živalih, ter vzdrževanjem podatkovne baze izoliranih sevov v vsej Skupnosti, vključno s tipizacijo;
 - (e) z organizacijo rednih primerjalnih preskusov diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti ter preskusov strokovnosti nacionalnih referenčnih laboratorijev;
 - (f) z zbiranjem in primerjanjem podatkov in informacij o uporabljenih metodah diagnosticiranja ter rezultatih preskusov, opravljenih v Skupnosti;
 - (g) z opredelitvijo *Mycobacterium spp.*, ki povzročajo tuberkulozo pri živalih, z uporabo najmodernejših razpoložljivih metod za izboljšanje razumevanja epidemiologije navedene bolezni;
 - (h) s spremljanjem razvoja po svetu na področju nadzora, epidemiologije in preprečevanja goveje tuberkuloze;
 - (i) s pridobivanjem temeljitega znanja o pripravi in uporabi imunoloških zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za izkoreninjenje in nadzor goveje tuberkuloze, vključno s pregledovanjem cepiv.
 2. Pospesuje uskladitev tehnik v vsej Skupnosti, zlasti z določanjem standardnih metod preskusov.
 3. Organizira delavnice za usposabljanje nacionalnih referenčnih laboratorijev, kakor je določeno v delovnem programu in letnem proračunu iz členov 2 do 4 Uredbe (ES) št. 156/2004, vključno z izobraževanjem strokovnjakov držav članic in po potrebi tretjih držav pri novih analitskih metodah.
 4. Zagotavlja tehnično pomoč Komisiji in na njeno zahtevo sodeluje pri mednarodnih razpravah v zvezi z govejo tuberkulozo, zlasti pri standardizaciji analitskih diagnostičnih metod in njihovega izvajanja.
 5. Izvaja raziskovalne dejavnosti in, kadar je možno, usklajuje raziskovalne dejavnosti za izboljšanje nadzora in izkoreninjenje goveje tuberkuloze, zlasti:
 - (a) s potrjevanjem preskusov ali sodelovanjem z nacionalnimi referenčnimi laboratoriji pri potrjevanju;
 - (b) z znanstvenim svetovanjem Komisiji ter zbiranjem informacij in poročil o dejavnostih referenčnega laboratorija Skupnosti.
-

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 738/2008**z dne 28. julija 2008****o dvanajsti spremembi Uredbe (ES) št. 1763/2004 o uvedbi določenih omejevalnih ukrepov v podporo učinkovitemu izvajanju mandata Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (MKSJ)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1763/2004 o uvedbi določenih omejevalnih ukrepov v podporo učinkovitemu izvajanju mandata Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (MKSJ) ⁽¹⁾ in zlasti člena 10(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 1763/2004 navaja osebe, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in ekonomskih virov iz navedene uredbe.
- (2) Komisija je pooblaščenca, da spremeni navedeno prilogo in pri tem upošteva sklepe Sveta, ki izvajajo Skupno

stališče Sveta 2004/694/SZVP z dne 11. oktobra 2004 o nadaljnjih ukrepih v podporo učinkovitemu izvajanju mandata MKSJ ⁽²⁾. Sklep Sveta 2008/613/SZVP ⁽³⁾ z dne 24. julija 2008 izvaja navedeno skupno stališče. Prilogo I k Uredbi (ES) št. 1763/2004 je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1763/2004 se spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. julija 2008

Za Komisijo

Eneko LANDÁBURU

Generalni direktor za zunanje odnose

⁽¹⁾ UL L 315, 14.10.2004, str. 14. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 789/2007 (UL L 175, 5.7.2007, str. 27).

⁽²⁾ UL L 315, 14.10.2004, str. 52. Skupno stališče, kakor je bilo nazadnje spremenjeno s Skupnim stališčem 2007/635/SZVP (UL L 256, 2.10.2007, str. 30).

⁽³⁾ UL L 197, 25.7.2008, str. 63.

PRILOGA

Iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1763/2004 se črta naslednja oseba:

Župljanin, Stojan. Datum rojstva: 22.9.1951. Kraj rojstva: Kotor Varoš, Bosna in Hercegovina. Državljanstvo: Bosne in Hercegovine.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 739/2008**z dne 28. julija 2008****o prepovedi ribolova na okatega ribona v conah ICES VI, VII in VIII (vode Skupnosti in vode, ki niso pod suverenostjo ali jurisdikcijo tretjih držav) s plovili, ki plujejo pod zastavo države članice, razen Španije, Francije, Irske in Združenega kraljestva**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽¹⁾ in zlasti člena 26(4) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike ⁽²⁾ in zlasti člena 21(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 2015/2006 z dne 19. decembra 2006 o določitvi ribolovnih možnosti za ribiška plovila Skupnosti za nekatere staleže globokomorskih rib za leti 2007 in 2008 ⁽³⁾ določa kvote za leti 2007 in 2008.
- (2) Po podatkih, ki jih je prejela Komisija, se je z ulovi staleža iz Priloge k tej uredbi s plovili, ki plujejo pod zastavo države članice iz Priloge ali so v njej registrirana, izčrpala dodeljena kvota za leto 2008.

- (3) Zato je treba prepovedati ribolov na navedeni stalež ter njegovo obdržanje na krovu, pretovarjanje in iztovarjanje

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Izčrpanje kvote**

Ribolovna kvota za stalež iz Priloge k tej uredbi, ki je bila za leto 2008 dodeljena državi članici iz Priloge, velja za izčrpano.

Člen 2**Prepovedi**

Ribolov na stalež iz Priloge k tej uredbi s plovili, ki plujejo pod zastavo države članice iz Priloge ali so v njej registrirana, je prepovedan. Prepovedano je tudi shranjevanje na krovu, pretovarjanje ali iztovarjanje navedenega staleža, ki ga ulovijo zadevna plovila.

Člen 3**Začetek veljavnosti**Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. julija 2008

Za Komisijo

Fokion FOTIADIS

Generalni direktor za ribištvo in pomorske zadeve

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 865/2007 (UL L 192, 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1098/2007 (UL L 248, 22.9.2007, str. 1).

⁽³⁾ UL L 384, 29.12.2006, str. 28. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 541/2008 (UL L 157, 17.6.2008, str. 23).

PRILOGA

Št.	03/DSS
Država članica	VSE DRŽAVE ČLANICE RAZEN Španije, Francije, Irske in Združenega kraljestva
Stalež	SBR/678-
Vrsta	okati ribon (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Območje	Vode Skupnosti in vode, ki niso pod suverenostjo ali jurisdikcijo tretjih držav, v conah ICES VI, VII in VIII

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 740/2008**z dne 29. julija 2008****o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede postopkov, ki jih je treba upoštevati pri izvozu odpadkov v nekatere države****(Besedilo velja za EGP)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 37(2) Uredbe,

po posvetovanju z zadevnimi državami,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Treba je odpraviti vse dvoumnosti glede uporabe člena 18 Uredbe (ES) št. 1013/2006 v zvezi s pošiljkami odpadkov, kadar država v odgovoru na zahtevo Komisije v skladu s prvim pododstavkom člena 37(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 navede, da ne bo niti prepovedala navedenih pošiljk niti uporabila postopka predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 navedene uredbe.
- (2) Komisija je prejela odgovore iz Bosne in Hercegovine, Irana in Toga na pisno zahtevo za pisno potrditev, da se odpadki iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006, katerih izvoz v skladu s členom 36 ni prepovedan, lahko izvozijo iz Skupnosti za predelavo v teh državah, in za navedbo, kateri nadzorni postopek, če sploh, se bo tam uporabljal. Poleg tega je Komisija prejela dodatne informacije v zvezi z Malezijo, Moldavijo ⁽²⁾, Rusijo, Slonokoščeno obalo in Ukrajino. Zato je treba Prilogo k Uredbi Komisije (ES) št. 1418/2007 ⁽³⁾ ustrezno spremeniti.

- (3) Vlada Lihtenštajna je opozorila, da je treba Lihtenštajn obravnavati kot državo, za katero se uporablja Sklep OECD. Člen 37(2) Uredbe (ES) št. 1013/2006 se zato za to državo ne uporablja in Lihtenštajn je treba črtati iz Priloge k Uredbi (ES) št. 1418/2007.

- (4) Uredbo (ES) št. 1418/2007 je treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1418/2007 se spremeni:

1. Vstavi se člen 1a:

„Člen 1a

Kadar država v odgovoru na pisno zahtevo Komisije v skladu s prvim pododstavkom člena 37(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 navede, da določenih pošiljk odpadkov ne bo niti prepovedala niti v zvezi z njimi uporabila postopka predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 navedene uredbe, se za take pošiljke smiselno uporablja člen 18 navedene uredbe.“

2. Priloga k Uredbi (ES) št. 1418/2007 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati štirinajsti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. julija 2008

Za Komisijo

Peter MANDELSON

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 669/2008 (UL L 188, 16.7.2008, str. 7).

⁽²⁾ Skrajšana oblika „Moldavija“ se uporablja za Republiko Moldavijo.

⁽³⁾ UL L 316, 4.12.2007, str. 6.

PRILOGA

Opomba: Člen 18 Uredbe (ES) št. 1013/2006 se za stolpca (c) in (d) v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1418/2007 uporablja v skladu s členom 1 te uredbe.

1. V besedilu pred informacijami o državi se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) v ciljni državi se izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.“

2. Za vnosom za Bocvano se vstavi naslednje:

„Bosna in Hercegovina

(a)	(b)	(c)	(d)
		B3020	
	vsi drugi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“		

3. Za vnosom za Sejše se vstavi naslednje:

„Slonokoščena obala (Republika Slonokoščena obala)

(a)	(b)	(c)	(d)
	iz naslova B1010: vsi drugi odpadki		iz naslova B1010: — žlahtne kovine (zlato, srebro, platinske kovine, vendar ne živo srebro)
B1020–B2120			
	B2130		
			B3010–B3020
	iz naslova B3030: vsi drugi odpadki		iz naslova B3030: — odpadki (vključno z izčeski, odpadki preje in razvlakljenimi tekstilnimi materiali) kemičnih vlaken — ponošena oblačila in drugi obrabljeni tekstilni izdelki — izrabljene krpe, odpadne vrvice, vrvi, konopci in debele vrvi ter izrabljeni izdelki iz vrvic, vrvi, konopcev ali debelih vrvi iz tekstilnih materialov
	B3035–B3130		
			B3140
	B4010–B4030		
GB040 7112 2620 30 2620 90			

(a)	(b)	(c)	(d)
	GC010		
	GC020		
GC030 ex 8908 00			
GC050			
	GE020 ex 7001 ex 7019 39		
	GF010		
	GG030 ex 2621		
	GG040 ex 2621		
	GH013 3915 30 ex 3904 10–40		
	GN010 ex 0502 00		
	GN020 ex 0503 00		
	GN030 ex 0505 90*		

4. Vnos za Lihtenštajn se črta.

5. Za vnosom za Indonezijo se vstavi naslednje:

„Iran (Islamska republika Iran)

(a)	(b)	(c)	(d)
	B1010–B1090		
iz naslova B1100: — žlindre, ki vsebujejo cink: — ostanki cinka pri vročem pocinkanju (> 92 % Zn) — cinkovi posnemki — posnemki aluminija, brez solne žlindre — odpadki ognjevdržnih oblog, vključno s talilnimi lonci iz talilnic bakra — žlindre iz proizvodnje žlahtnih kovin, namenjene za nadaljnje prečiščevanje — žlindre kositra, ki vsebujejo tantal, z manj kakor 0,5 odstotkov kositra	iz naslova B1100: — trdi surovi cink — žlindre, ki vsebujejo cink: — penasta žlindra pri galvan-skem pocinkanju (> 90 % Zn) — gošča z dna kopeli pri galvan-skem pocinkanju (> 92 % Zn) — ostanki cinka pri tlačnem litju (> 85 % Zn)		

(a)	(b)	(c)	(d)
B1115			
	B1120–B1150		
B1160–B1210			
	B1220–B2010		
B2020–B2130			
	B3010–B3020		
B3030–B3040			
iz naslova B3050: — odpadki iz plute: zdrobljena, granulirana ali zmleta pluta	iz naslova B3050: — lesni odpadki in ostanki, strnjeni ali ne, v okroglice, brikete, pelete ali podobne oblike		
B3060–B3070			
	B3080		
B3090–B3130			
	B3140		
B4010–B4030			
	GB040 7112 2620 30 2620 90		
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
GE020 ex 7001 ex 7019 39			
GF010			
GG030 ex 2621			
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
GN010 ex 0502 00			
GN020 ex 0503 00			
GN030 ex 0505 90“			

6. Za vnosom za Tajsco se vstavi naslednje:

„Togo (Republika Togo)

(a)	(b)	(c)	(d)
			iz naslova B3010: — ostanki iz plastičnih mas naslednjih nehalogeniranih polimerov in kopolimerov: — polipropilen — polietilen tereftalat
	vsi drugi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“		

7. Za vnosom za Tunizijo se vstavi naslednje:

„Ukrajina

(a)	(b)	(c)	(d)
		B2020	
		B3010; B3020	
	vsi drugi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006“		

8. Vnos za Slonokoščeno obalo se črta.

9. Vnos za Malezijo se nadomesti z naslednjim:

„Malezija

(a)	(b)	(c)	(d)
iz naslova B1010: — odpadni nikelj — odpadni cink — odpadni volfram — odpadni tantal — odpadni magnezij — odpadni titan — odpadni mangan — odpadni germanij — odpadni vanadij — odpadni hafnij, indij, niobij, renij in galij — ostanki redkih zemljin — odpadni krom	iz naslova B1010: — odpadni molibden — odpadni kobalt — odpadni bizmut — odpadni cirkonij — odpadni torij	iz naslova B1010: — žlahtne kovine (zlato, srebro, platinske kovine, vendar ne živo srebro) — odpadno železo in jeklo — odpadni baker — odpadni aluminij — odpadni kositer	

(a)	(b)	(c)	(d)
B1020–B1090			
iz naslova B1100: vsi drugi odpadki		iz naslova B1100: — trdi surovi cink — cinkovi posnemki	
		B1115	
B1120–B1140			
		B1150	
B1160–B1190			
		B1200; B1210	
B1220–B1240			
		B1250–B2030	
iz naslova B2040: — delno prečiščen kalcijev sulfat po razžvepljevanju dimnih plinov — žindra iz proizvodnje bakra, kemično stabilizirana, z visoko vsebnostjo železa (nad 20 %) in obdelana v skladu z industrij- skimi specifikacijami (npr. DIN 4301 in DIN 8201) predvsem za uporabo v gradbeništvu in kakor brusivo		iz naslova B2040: vsi drugi odpadki	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110–B2130	
			B3010
		B3020–B3035	
B3040			

(a)	(b)	(c)	(d)
	iz naslova B3050: — lesni odpadki in ostanki, strnjeni ali ne, v okroglice, brikete, pelete ali podobne oblike	iz naslova B3050: — odpadki iz plute: zdrobljena, granulirana ali zmleta pluta	
	iz naslova B3060: — posušeni in sterilizirani rastlinski odpadki, ostanki in stranski proizvodi, če so v obliki peletov ali ne ali, če se uporabljajo za živalsko krmo, ki drugje niso navedeni ali zajeti (samo riževi otrobi in drugi stranski proizvodi v okviru 2302 20 100/900) — odpadne kosti in strženi rogov, neobdelani, razmaščeni, enostavno pripravljene (vendar ne rezane v oblike), obdelane s kislino ali razželatirane — lupine, skorje, opne in drugi odpadki kakava — drugi odpadki iz agroživilske industrije razen stranskih proizvodov, ki izpolnjujejo nacionalne in mednarodne zahteve in standarde za prehrano ljudi in živali		iz naslova B3060: — posušeni in sterilizirani rastlinski odpadki, ostanki in stranski proizvodi, če so v obliki peletov ali ne ali, če se uporabljajo za živalsko krmo, ki drugje niso navedeni ali zajeti (samo riževi otrobi in drugi stranski proizvodi v okviru 2302 20 100/900) — drugi odpadki iz agroživilske industrije razen stranskih proizvodov, ki izpolnjujejo nacionalne in mednarodne zahteve in standarde za prehrano ljudi in živali
		B3065–B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 2620 30 2620 90			
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
		GE020 ex 7001 ex 7019 39	
		GF010	
GG030 ex 2621			

(a)	(b)	(c)	(d)
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
	GN010 ex 0502 00		GN010 ex 0502 00
	GN020 ex 0503 00		GN020 ex 0503 00
	GN030 ex 0505 90		GN030 ex 0505 90 ^a

10. Vnos za Moldavijo se nadomesti z naslednjim:

„Moldavija (Republika Moldavija)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010
			B2020
iz naslova B3020: vsi drugi odpadki			iz naslova B3020: — nebeljeni papir ali karton ali valoviti papir ali karton — drugih vrst papirja ali kartona, izdelanih pretežno iz beljene kemične celuloze, nebarvane v masi — papir ali karton, pridobljen pretežno iz lesovine (na primer časopisi, revije in podobne tiskovine)
vsi drugi odpadki, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1013/2006 ^a			

11. Vnos za Rusko federacijo se nadomesti z naslednjim:

„Rusija (Ruska federacija)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010–B2120
B2130			
			B3010–B3030
B3035; B3040			
			B3050–B3070
B3080			

(a)	(b)	(c)	(d)
			B3090
B3100			
			B3110–B3130
B3140			
			B4010–B4030
			GB040 7112 2620 30 2620 90
			GC010
			GC020
			GC030 ex 8908 00
			GC050
GE020 ex 7001			GE020 ex 7019 39
			GF010
			GG030 ex 2621
			GG040 ex 2621
			GH013 3915 30 ex 3904 10–40
			GN010 ex 0502 00
			GN020 ex 0503 00
			GN030 ex 0505 90*

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 741/2008

z dne 29. julija 2008

o izdaji uvoznih dovoljenj za zahtevke, vložene za obdobje od 1. julija 2008 do 30. junija 2009 v okviru tarifnih kvot za zamrznjene vampe govejih živali, odprtih z Uredbo (ES) št. 996/97

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

KN 0206 29 91 ⁽³⁾, je odprla tarifno kvoto za uvoz proizvodov sektorja govejega in telečjega mesa.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

(2) Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, vloženi za obdobje od 1. julija 2008 do 30. junija 2009, so višje od razpoložljivih. Zato je treba z določitvijo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahtevane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za zahtevke za uvozna dovoljenja iz kvote z zaporedno številko 09.4020, ki so vloženi za obdobje od 1. julija 2008 do 30. junija 2009 v skladu z Uredbo (ES) št. 996/97, se uporabi koeficient dodelitve v višini 1,694843 %.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 996/97 z dne 3. junija 1997 o odprtju in upravljanju uvoznih tarifnih kvot za zamrznjene vampe govejih živali, ki spadajo v tarifno oznako

Člen 2

Ta uredba začne veljati 30. julija 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. julija 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 510/2008 (UL L 149, 7.6.2008, str. 61).

⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 289/2007 (UL L 78, 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 6. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 962/2007 (UL L 213, 15.8.2007, str. 6).

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2008/81/ES

z dne 29. julija 2008

o spremembi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta za vključitev difenakuma kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽¹⁾ in zlasti drugega pododstavka člena 16(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 1451/2007 z dne 4. decembra 2007 o drugi fazi desetletnega delovnega programa iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽²⁾ določa seznam aktivnih snovi, ki se ocenijo glede njihove možne vključitve v prilogo I, IA ali IB k Direktivi 98/8/ES. Navedeni seznam vključuje difenakum.

(2) Na podlagi Uredbe (ES) št. 1451/2007 je bila v skladu s členom 11(2) Direktive 98/8/ES opravljena presoja difenakuma glede uporabe v 14. vrsti izdelkov, rodenticidnih, kot je opredeljena v Prilogo V k Direktivi 98/8/ES.

(3) Finska, ki je bila imenovana za državo članico poročevalko, je 21. marca 2006 v skladu s členom 14(4) in (6) Uredbe (ES) št. 1451/2003 Komisiji poslala poročilo pristojnega organa in priporočilo.

(4) Države članice in Komisija so pregledale poročilo pristojnega organa. V skladu s členom 15(4) Uredbe (ES) št. 1451/2007 so bile ugotovitve pregleda 29. novembra 2007 v Stalnem odboru za biocidne pripravke vključene v poročilo o oceni.

(5) Med pregledom difenakuma se niso pojavila nobena odprta vprašanja ali razlogi za zaskrbljenost, ki bi jih moral obravnavati Znanstveni odbor za zdravstvena in okoljska tveganja.

(6) Preiskave so pokazale, da je za biocidne pripravke, ki se uporabljajo kot rodenticidi in vsebujejo difenakum, pričakovati, da za ljudi ne pomenijo tveganja, razen pri naključnih incidentih z otroki. Tveganje je bilo ugotovljeno v zvezi z neciljnimi živalmi in okoljem. Vendar spadajo ciljni glodalci med škodljivce in bi zato lahko ogrozili javno zdravje. Poleg tega še ni bilo ugotovljeno, ali za difenakum obstajajo ustrezne nadomestne snovi, ki bi bile enako učinkovite in okolju manj škodljive. Zato je upravičeno vključiti difenakum v Prilogo I za omejeno obdobje, da se v vseh državah članicah v skladu s členom 16(3) Direktive 98/8/ES zagotovi, da se izdajo, spremenijo ali razveljavijo dovoljenja za biocidne pripravke, ki se uporabljajo kot rodenticidi in vsebujejo difenakum.

(7) Glede na ugotovitve poročila o oceni je primerno zahtevati, da se pri izdaji dovoljenja za pripravek, ki vsebuje difenakum in se uporablja kot rodenticid, uporabijo posebni ukrepi za zmanjšanje tveganja. Namen teh ukrepov je omejiti tveganje primarnega in sekundarnega izpostavljanja ljudi in neciljnih živali ter dolgoročne učinke snovi na okolje.

(8) Zaradi ugotovljenih tveganj in značilnosti difenakuma, ki je potencialno obstojen, se lahko kopiči v organizmih in je strupen ali zelo obstojen in se zelo lahko kopiči v organizmih, ga je treba vključiti v Prilogo I samo za pet let, pred njegovo ponovno vključitvijo pa je treba v skladu z drugim pododstavkom člena 10(5)(i) Direktive 98/8/ES izvesti primerljivo oceno tveganja.

(9) Pomembno je, da se določbe te direktive uporabljajo hkrati v vseh državah članicah, da se zagotovi enako ravnanje z biocidnimi pripravki na trgu, ki vsebujejo aktivno snov difenakum, in da se omogoči ustrezno delovanje trga biocidnih pripravkov na sploh.

⁽¹⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/31/ES (UL L 81, 20.3.2008, str. 57).

⁽²⁾ UL L 325, 11.12.2007, str. 3.

- (10) Pred vključitvijo aktivne snovi v Prilogo I je treba zagotoviti ustrezno obdobje, ki bo omogočilo državam članicam in zainteresiranim stranem, da se pripravijo na izpolnjevanje novih zahtev, in prijaviteljem, ki so pripravili dokumentacijo, da lahko povsem izkoristijo desetletno obdobje za varstvo podatkov, ki se v skladu s členom 12(1)(c)(ii) Direktive 98/8/ES začne z dnem vključitve.
- (11) Državam članicam je treba po vključitvi dati na voljo ustrezno obdobje za izvedbo člena 16(3) Direktive 98/8/ES in zlasti za izdajo, spremembo ali razveljavitev dovoljenj za biocidne pripravke v 14. vrsti izdelkov, ki vsebujejo difenakum, da se zagotovi njihova skladnost z Direktivo 98/8/ES.
- (12) Direktivo 98/8/ES je zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga I k Direktivi 98/8/ES se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do

31. marca 2009. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene predpise uporabljajo od 1. aprila 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 29. julija 2008

Za Komisijo
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOGA

V Prilogo I k Direktivi 98/8/ES se vstavi naslednji vnos „št. 9“:

Št.	Splošno ime	Ime po IUPAC Identifikacijske številke	Minimalna čistost aktivne snovi v biocidnem pripravku, kakor se daje v promet	Datum vključitve	Rok za uskladitev s členom 16(3) (razen za pripravke, ki vsebujejo več kot eno aktivno snov, za katere je rok za uskladitev s členom 16(3) enak roku, določene- nemu v zadnji odločbi o vključitvi njihovih aktivnih snovi)	Datum izteka veljav- nosti vključitve	Vrsta pripravka	Posebne določbe (*)
„9	Difenakum	3-(3-bifenil-4-il-1,2,3,4-tetra- hidro-1-naftil)-4-hidroksiku- marin št. ES: 259-978-4 št. CAS: 56073-07-5	960 g/kg	1. april 2010	31. marec 2012	31. marec 2015	14	Zaradi značilnosti aktivne snovi, ki je potenci- alno obstojna, se lahko kopiči v organizmih in je strupena ali zelo obstojna in se zelo lahko kopiči v organizmih, je treba pred njeno ponovno vključitvijo izvesti primerjalno oceno tveganja v skladu z drugim pododstavkom člena 10(5)(i) Direktive 98/8/ES. Države članice zagotovijo, da so za izdajo dovo- ljenj izpolnjeni naslednji pogoji: 1. Nazivna koncentracija aktivne snovi v pripravkih ne presega 75 mg/kg, dovoljenje pa se izda samo za pripravke, pripravljene za uporabo. 2. Pripravki vsebujejo averzivno sredstvo in po potrebi barvilo. 3. Pripravek se ne uporablja kot sredstvo za posipanje. 4. Primarna in sekundarna izpostavljenost ljudi, nečilnih živali in okolja se zmanjšata z upoštevanjem in uporabo vseh primernih in razpoložljivih ukrepov za zmanjšanje tveganja. Ti med drugim vključujejo omejitve pripravka za poklicno rabo, določitev največje velikosti embalaže ter določitev zahtev za uporabo vab, zaščitnih pred nedo- segljivimi posegi.“

(*) Za izvajanje skupnih načel iz Priloge VI so vsebina in sklepne ugotovitve poročil o oceni na voljo na naslednji spletni strani Komisije: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

ODLOČBA št. 742/2008/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. julija 2008

o sodelovanju Skupnosti v programu za raziskave in razvoj, namenjenemu izboljšanju kakovosti življenja starejših z uporabo novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), ki ga je sprejelo več držav članic

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 169 in 172(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sklep št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu „Sedmi okvirni program“) ureja sodelovanje Skupnosti v raziskovalnih in razvojnih programih, ki jih izvaja več držav članic, ter v strukturah, ustanovljenih za izvajanje teh programov, v smislu člena 169 Pogodbe.

(2) Sedmi okvirni program je opredelil več meril za določanje področij za takšne pobude v skladu s členom 169: pomembnost za cilje Skupnosti, jasna opredelitev cilja, ki ga je treba izpolniti, in njegova pomembnost za cilje Sedmega okvirnega programa, prisotnost že obstoječe osnove (obstoječi ali predvideni raziskovalni programi),

evropska dodana vrednost, kritična masa ob upoštevanju obsega in števila vključenih programov, podobnost dejavnosti, ki jih zajemajo in učinkovitost člena 169 kot najprimernejšega sredstva za doseganje ciljev.

(3) Odločba Sveta 2006/971/ES z dne 19. decembra 2006 o posebnem programu „Sodelovanje“ za izvajanje Sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu „posebni program Sodelovanje“) ugotavlja, da je „pobuda za podporo iz okolja pri samostojnem življenju v skladu s členom 169“ eno od področij, primerno za sodelovanje Skupnosti v nacionalnih raziskovalnih programih, ki se izvajajo skupaj na podlagi člena 169 Pogodbe.

(4) Komisija je v svojem sporočilu z dne 1. junija 2005 z naslovom „i2010 – Evropska informacijska družba za rast in zaposlovanje“ predlagala vodilno pobudo za skrb za ljudi v starjosti se družbi.

(5) Komisija je v svojem sporočilu z dne 12. oktobra 2006 z naslovom „Demografska prihodnost Evrope, kako spremeniti izziv v priložnost“ poudarila dejstvo, da je staranje prebivalstva eden od glavnih izzivov, s katerimi se srečujejo vse države EU, in da bi lahko večja uporaba novih tehnologij prispevala k nadzorovanju stroškov, izboljšanju dobrega počutja in podpori dejavne udeležbe starejših v družbi ter hkrati k izboljšanju konkurenčnosti evropskega gospodarstva v podporo spremenjeni Lizbonski strategiji za rast in delovna mesta.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 23. junija 2008.

⁽²⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 400, 30.12.2006, str. 86.

- (6) Staranje prebivalstva lahko zlasti na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) predstavlja priložnost za nastajajoč trg novih dobrin in storitev, prilagojenih potrebam starejših. Hiter razvoj in uporaba novih IKT ne bi smela voditi k socialnemu izključevanju in povečanju digitalnega razkoraka; vendar pa je pogoj za vključitev v informacijsko družbo in sodelovanje v njej izboljšanje tehnološke pismenosti.
- (7) Pobuda v okviru podpore iz okolja pri samostojnem življenju mora upoštevati stvarnost starajočega se prebivalstva v Evropi, kjer je zaradi daljše povprečne pričakovane življenjske dobe delež žensk višji od deleža moških.
- (8) Aktivno staranje je ključni dejavnik v novih smernicah o zaposlovanju. Pristop EU k staranju je usmerjen k izkoriščanju celotnega potenciala ljudi vseh starosti (pristop po življenjskih obdobjih) in poudarja potrebo po premiku od razdrobljenih do celovitih strategij staranja.
- (9) Številni raziskovalni in razvojni programi ali dejavnosti, ki jih države članice izvajajo posamezno na nacionalni ravni na področju IKT za prijetno staranje, trenutno niso zadovoljivo usklajeni in zato na evropski ravni ne omogočajo celostnega pristopa k raziskavam ter razvoju inovativnih izdelkov in storitev, ki temeljijo na IKT za prijetno staranje.
- (10) Več držav članic je zaradi potrebe po celostnem pristopu na evropski ravni na področju IKT za prijetno staranje dalo pobudo za oblikovanje skupnega raziskovalnega in razvojnega programa z naslovom „Podpora iz okolja pri samostojnem življenju“ (v nadaljnjem besedilu „skupni program AAL“) na področju IKT za prijetno staranje v informacijski družbi, da se vzpostavi sinergija na področju upravljanja in finančnih sredstev z zagotavljanjem enotnega, skupnega mehanizma ocenjevanja, ki ga bodo upravljali neodvisni strokovnjaki na osnovi ustaljene prakse iz Uredbe (ES) št. 1906/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o določitvi pravil za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v okviru Sedmega okvirnega programa in razširjanju rezultatov raziskav (2007–2013) ⁽¹⁾, ter kombinacija dodatnega strokovnega znanja in izkušenj ter sredstev, razpoložljivih v različnih državah po Evropi.
- (11) Skupni program AAL je namenjen spopadanju z izzivom staranja prebivalstva z določanjem zakonskega in organizacijskega okvira za obsežno evropsko sodelovanje med državami članicami o uporabnih raziskavah ter inovacijah na področju IKT za prijetno staranje v informacijski družbi. Belgija, Danska, Nemčija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Luksemburg, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo (v nadaljnjem besedilu „sodelujoče države članice“) ter Izrael, Norveška in Švica so se dogovorile, da bodo uskladile in skupaj izvajale dejavnosti, ki bodo namenjene prispevanju k skupnemu programu AAL. Celotna vrednost njihovega prispevka je ocenjena na najmanj 150 milijonov EUR med trajanjem Sedmega okvirnega programa. Sodelovanje vsake izmed teh držav v skupnem programu AAL bi moralo biti pogojeno z minimalnim finančnim prispevkom v skladu z morebitnim povpraševanjem svoje nacionalne raziskovalne skupnosti, vsota pa bi običajno morala znašati vsaj 0,2 milijona EUR, v kolikor država sodeluje v letnem delovnem programu.
- (12) Skupni program AAL mora pri svojih dejavnostih v skladu s Sedmim okvirnim programom spodbujati tudi vključevanje malih in srednje velikih podjetij (MSP).
- (13) Za povečanje učinka skupnega programa AAL so se sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica dogovorile o sodelovanju Skupnosti v skupnem programu AAL. Skupnost bi morala v programu sodelovati s prispevkom do 150 milijonov EUR. Ker skupni program AAL izpolnjuje znanstvene cilje Sedmega okvirnega programa in ker je raziskovalno področje skupnega programa AAL zajeto v temi o IKT iz posebnega programa Sodelovanje, bi bilo treba finančni prispevek Skupnosti zagotoviti iz proračunskih sredstev, dodeljenih za to temo. Nadaljnje možnosti financiranja med drugim ponuja Evropska investicijska banka (EIB), zlasti iz Sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja, ki sta ga skupaj ustanovili EIB in Komisija v skladu s Prilogo III k Odločbi 2006/971/ES.
- (14) Finančno podporo Skupnosti je treba zagotoviti glede na opredelitev finančnega načrta, ki temelji na formalnih obvezah pristojnih nacionalnih organov, da skupaj izvajajo raziskovalne in razvojne programe ter dejavnosti na nacionalni ravni in prispevajo k financiranju skupnega izvajanja skupnega programa AAL.
- (15) Skupno izvajanje nacionalnih raziskovalnih programov zahteva ustanovitev ali obstoj posebne izvršilne strukture, kot je določeno v posebnem programu Sodelovanje.
- (16) Sodelujoče države članice so se dogovorile o takšni posebni izvršilni strukturi za izvajanje skupnega programa AAL.

⁽¹⁾ UL L 391, 30.12.2006, str. 1.

- (17) Posebna izvršilna struktura bi morala prejemati finančna sredstva Skupnosti in zagotavljati učinkovito izvajanje skupnega programa AAL.
- (18) Za učinkovito izvajanje skupnega programa AAL bi morala posebna izvršilna struktura odobriti finančno podporo tretjim osebam, ki sodelujejo v skupnem programu AAL in so izbrane na podlagi razpisov za zbiranje predlogov.
- (19) Prispevek Skupnosti bi moral biti odvisen od finančnih sredstev, ki jih dodelijo sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica ter od učinkovitega plačevanja njihovih finančnih prispevkov.
- (20) Skupnost bi morala imeti pravico zmanjšati, zadržati ali ukiniti svoj finančni prispevek, če se skupni program AAL izvaja neustrezno, delno ali z zamudo pod pogoji iz sporazuma, ki ga skleneta Skupnost in posebna izvršilna struktura ter ki določa natančna pravila za prispevek Skupnosti.
- (21) Vsaka država članica bi morala imeti možnost sodelovanja pri skupnem programu AAL.
- (22) Skupnost bi morala v skladu s Sedmim okvirnim programom imeti pravico, da med izvajanjem v skladu s pravili in pogoji iz te odločbe določi pogoje glede plačila svojega finančnega prispevka za skupni program AAL glede sodelovanja pri programu katere koli države, povezane s Sedmim okvirnim programom, ali če je to bistveno za izvajanje skupnega programa AAL, drugih držav.
- (23) Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter storiti vse potrebno za povračilo izgubljenih, nepravilno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti⁽¹⁾, Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi⁽²⁾ in Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)⁽³⁾.
- (24) V skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu „Finančna uredba“) in Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu „izvedbena pravila“) bi se prispevek Skupnosti moral upravljati v okviru posrednega centraliziranega upravljanja v skladu z določbami člena 54(2)(c) in člena 56 Finančne uredbe ter členov 35, 38(2) in 41 Izvedbenih pravil.
- (25) Ključno je, da raziskovalne dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi skupnega programa AAL, spoštujejo temeljna etična načela, vključno s tistimi iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in upoštevajo načelo enakosti spolov. Pri izvajanju skupnega programa AAL bi bilo prav tako treba upoštevati spodbujanje vloge žensk v znanosti in pri raziskavah.
- (26) Cilj skupnega programa AAL bi moralo biti spodbujanje pravičnega in poenostavljenega dostopa do bistvenih izdelkov in storitev IKT v vseh državah članicah.
- (27) Komisija bi morala do leta 2010 opraviti vmesno oceno kakovosti in učinkovitosti izvajanja skupnega programa AAL ter napredka pri doseganju zastavljenih ciljev. Ta ocena bi morala tudi določiti, ali obstaja potreba po nadaljnjih vmesnih ocenah pred končno oceno ob koncu leta 2013 –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Skupnost pri izvajanju Sedmega okvirnega programa finančno prispeva k raziskovalnemu in razvojnemu programu podpore iz okolja pri samostojnem življenju (skupni program AAL), ki ga skupaj izvajajo Belgija, Danska, Nemčija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Luksemburg, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo (v nadaljnjem besedilu „sodelujoče države članice“) ter Izrael, Norveška in Švica.

⁽¹⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1233/2007 (UL L 279, 23.10.2007, str. 10).

⁽²⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1525/2007 (UL L 343, 27.12.2007, str. 9).

⁽⁵⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 478/2007 (UL L 111, 28.4.2007, str. 13).

2. Skupnost v skladu z načeli iz Priloge I, ki je sestavni del te odločbe, med trajanjem Sedmega okvirnega programa prispeva največ 150 milijonov EUR za izvajanje skupnega programa AAL.

3. Finančni prispevek Skupnosti se plača iz proračunskih sredstev splošnega proračuna Evropske unije, dodeljenih temi o informacijskih in komunikacijskih tehnologijah (IKT) iz posebnega programa Sodelovanje.

Člen 2

Finančni prispevek Skupnosti je odvisen od:

- (a) dokazov sodelujočih držav članic ter Izraela, Norveške in Švice, da je skupni program AAL iz Priloge I dejansko vzpostavljen;
- (b) tega, da sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica ali organizacije, ki jih določijo sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica, uradno ustanovijo ali imenujejo posebno izvršilno strukturo, ki je pravna oseba in pristojna za izvajanje skupnega programa AAL ter prejemanje, dodeljevanje in spremljanje finančnega prispevka Skupnosti v okviru posrednega centraliziranega upravljanja v skladu s členoma 54(2)(c) in 56 Finančne uredbe in členi 35, 38(2) in 41 izvedbenih pravil;
- (c) uvedbe ustreznega in učinkovitega modela upravljanja za skupni program AAL v skladu s smernicami iz Priloge II, ki je sestavni del te odločbe;
- (d) učinkovitega izvajanja dejavnosti na podlagi skupnega programa AAL iz Priloge I s strani posebne izvršilne strukture in vključuje razpise za zbiranje predlogov za dodelitev nepovratnih sredstev;
- (e) obveznosti sodelujočih držav članic, Izraela, Norveške in Švice, da prispevajo k financiranju skupnega programa AAL in dejanskemu plačevanju njihovih finančnih prispevkov, zlasti k financiranju udeležencev v projektih, izbranih na podlagi razpisov za zbiranje predlogov v okviru skupnega programa AAL;
- (f) usklajenosti s predpisi Skupnosti o državni pomoči in zlasti s predpisi iz Okvira Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije ⁽¹⁾;
- (g) zagotavljanja visoke stopnje znanstvene odličnosti in upoštevanja etičnih načel v skladu s splošnimi načeli

Sedmega okvirnega programa, načela enakosti spolov ter trajnostnega razvoja, in

(h) oblikovanja določb o pravicah intelektualne lastnine, ki izhajajo iz dejavnosti, izvajanih na podlagi skupnega programa AAL, ter izvajanja in usklajevanja raziskovalnih in razvojnih programov ter dejavnosti, ki jih sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica na nacionalni ravni izvajajo tako, da prispevajo k spodbujanju ustvarjanja takšnega znanja ter podpiranju širše uporabe in razširjanja ustvarjenega znanja.

Člen 3

Dodelitev finančne podpore s strani posebne izvršilne strukture tretjim osebam za izvajanje skupnega programa AAL in zlasti finančne podpore, ki se dodeli udeležencem v projektih, izbranih na podlagi razpisov za dodelitev nepovratnih sredstev, se bo opravljala na podlagi načel enakega obravnavanja, preglednosti, predvidljivosti za vlagatelje in ocene neodvisnih strokovnjakov. Finančna podpora se tretjim osebam dodeli na podlagi znanstvene odličnosti, socialno-ekonomskega učinka na evropski ravni in pomena za splošne cilje skupnega programa AAL ter v skladu z načeli in postopki iz Priloge I.

Člen 4

Določbe glede finančnega prispevka Skupnosti ter pravila v zvezi s finančno odgovornostjo in pravicami intelektualne lastnine ter podrobna pravila v zvezi z zagotovitvijo finančne podpore posebne izvršilne strukture tretjim osebam se določijo na podlagi splošnega sporazuma, ki ga skleneta Komisija v imenu Skupnosti in posebna izvršilna struktura, ter letnih sporazumov o financiranju.

Člen 5

Če se skupni program AAL ne izvaja ali se izvaja neustrezno, delno ali z zamudo, lahko Skupnost zmanjša, zadrži ali ukine svoj finančni prispevek glede na dejansko izvajanje skupnega programa AAL.

Če sodelujoče države članice, Izrael, Norveška ali Švica ne prispevajo k financiranju skupnega programa AAL, ali k temu prispevajo le delno ali z zamudo, lahko Skupnost svoj finančni prispevek zmanjša glede na dejanski znesek javnih sredstev, ki ga prispevajo sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica, in pod pogoji iz sporazuma, ki ga skleneta Komisija in posebna izvršilna struktura.

⁽¹⁾ UL C 323, 30.12.2006, str. 1.

Člen 6

Sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica pri izvajanju skupnega programa AAL sprejmejo zakonodajne, regulativne, upravne ali druge ukrepe za zaščito finančnih interesov Skupnosti. Sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica predvsem sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev plačila vseh zneskov, dolgovanj Skupnosti, v skladu s členom 54(2)(c) Finančne uredbe in členom 38(2) izvedbenih pravil.

Člen 7

Komisija in Računsko sodišče lahko prek svojih uradnikov ali zastopnikov izvajata vse preglede in inšpekcije, da se zagotovi ustrezno upravljanje s sredstvi Skupnosti in da se zaščiti finančni interesi Skupnosti pred zlorabami ali nepravilnostmi. Zato sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica in posebna izvršilna struktura Komisiji ter Računskemu sodišču pravočasno predložijo vse ustrezne dokumente.

Člen 8

Komisija sporoči vse ustrezne informacije Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču. Sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica so pozvane, da prek posebne izvršilne strukture predložijo Komisiji kakršne koli dodatne informacije, ki jih zahtevajo Evropski parlament, Svet ali Računsko sodišče v zvezi s finančnim upravljanjem posebne izvršilne strukture, ki je skladna s splošnimi zahtevami v zvezi s poročanjem iz člena 12(1).

Člen 9

Katera koli država članica se lahko pridruži skupnem programu AAL v skladu s pogoji iz člena 2(e) do (h).

Člen 10

V skupnem programu AAL lahko sodeluje katera koli tretja država v skladu z merili iz člena 2(e) do (h), če je to sodelovanje urejeno z ustreznim mednarodnim sporazumom ter se Komisija in sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica s tem strinjajo.

Člen 11

Pogoje za finančni prispevek Skupnosti v zvezi s sodelovanjem katere koli države, povezane s Sedmim okvirnim programom, v skupnem programu AAL ali katere koli druge države, če je to bistveno za izvajanje skupnega programa AAL, lahko določi Skupnost na podlagi pravil iz te odločbe ter katerih koli izvedbenih pravil in določb.

Člen 12

1. Letno poročilo o Sedmem okvirnem programu, ki se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 173 Pogodbe, vključuje poročilo o dejavnostih skupnega programa AAL.

2. Vmesno oceno skupnega programa AAL opravi Komisija dve leti po začetku programa, vendar najpozneje do leta 2010. Če se po prvi vmesni oceni to zdi potrebno, se lahko opravijo nadaljnje vmesne ocene.

Vmesna ocena zajema napredek pri doseganju zastavljenih ciljev skupnega programa AAL iz Priloge I, vključno s priporočili o najprimernejših načinih za dodatno okrepitev povezovanja, kakovostjo in učinkovitostjo izvajanja, vključno z znanstvenim, upravljavskim in finančnim povezovanjem, vprašanjem ali je višina finančnih prispevkov sodelujočih držav članic, Izraela, Norveške in Švice primerna glede na potencialno povpraševanje s strani njihovih nacionalnih raziskovalnih skupnosti. Upoštevajo se tudi izkušnje iz drugih skupnih programov, izvedenih na podlagi člena 169 Pogodbe.

Komisija sklepe iz vmesne ocene posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj s svojimi ugotovitvami in po potrebi s predlogi za prilagoditev te odločbe.

3. Komisija ob koncu leta 2013 opravi končno oceno skupnega programa AAL. Rezultate končne ocene predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 13

Ta odločba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 9. julija 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J.-P. JOUYET

PRILOGA I

OPIS CILJEV, DEJAVNOSTI IN IZVAJANJA SKUPNEGA PROGRAMA AAL

I. Posebni cilji

Posebni cilji skupnega programa AAL so:

- Spodbujati oblikovanje inovativnih, na IKT temelječih izdelkov, storitev in sistemov za prijetno staranje doma, v skupnosti in na delovnem mestu ter s tem izboljšati kakovost življenja, samostojnost, udeležbo v socialnem življenju, širiti znanje in spretnosti ter povečati zaposljivost starejših ter znižati stroške zdravstvenega in socialnega varstva. To lahko temelji npr. na inovativni uporabi IKT, novih metodah interakcije potrošnikov ali novih vrstah vrednostnih verig storitev za samostojno življenje. Rezultati skupnega programa AAL bi lahko bili uporabni tudi za druge skupine ljudi, zlasti invalide.
- Ustvariti kritično maso raziskav, razvoja in inovacij na ravni EU na področju tehnologij in storitev za prijetno staranje v informacijski družbi, vključno z oblikovanjem ugodnega okolja za sodelovanje MSP v skupnem programu AAL.
- Izboljšati razmere za industrijsko izkoriščanje rezultatov raziskav z zagotovitvijo skladnega evropskega okvira za razvijanje skupnih pristopov, vključno s skupnimi minimalnimi standardi, ter zagotavljanje lažje lokalizacije in prilagoditve skupnih rešitev, ki so združljive z različnimi socialnimi preferencami in regulativnimi vidiki na nacionalni ali regionalni ravni v Evropi.

Skupni program AAL bo s poudarkom na uporabnih raziskavah dopolnjeval ustrezne dolgoročne raziskovalne dejavnosti, predvidene v Sedmem okvirnem programu, ter predstavitvene dejavnosti, ki so del Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013), ustanovljenim s Sklepom št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki se osredotoča na široko uporabo obstoječih rešitev.

Skupni program AAL s svojimi dejavnostmi prispeva k uresničevanju ciljev prenovljene Lizbonske strategije in oblikovanju na znanju temelječe družbe, hkrati pa poskuša zagotoviti, da zaradi uporabe novih tehnologij ne bo prihajalo do socialne izključenosti. Program spodbuja tudi razvoj stroškovno učinkovitih rešitev, ki lahko pomagajo zagotoviti pošten in poenostavljen dostop do izdelkov in storitev IKT, vključno z raznolikim dostopom do storitev, ki spoštuje zasebnost in dostojanstvo starejših v vseh regijah Evrope, vključno s podeželskimi in obrobniimi območji.

Poleg tega mora skupni program AAL spodbujati inovacije in sofinanciranje s strani zasebnega sektorja (zlasti malih in srednjih podjetij) pri tržno usmerjenih projektih, prilagajanju tehnologije in projektne razvoju rešitev za potrebe starejših z namenom spodbujanja njihove vse večje udeležbe v družbenem življenju.

Kjer je mogoče, se zagotovijo dopolnjevanje in sinergije med skupnim programom AAL in drugimi programi na ravni Skupnosti ter na nacionalni in regionalni ravni.

Mogoča vprašanja etike in zasebnosti se ustrezno upoštevajo v skladu z mednarodnimi smernicami.

II. Dejavnosti

Glavna dejavnost skupnega programa ALL so raziskovalne, razvojne in inovacijske dejavnosti. Izvajajo se prek skupno financiranih nadnacionalnih projektov, ki vključujejo partnerje iz vsaj treh različnih sodelujočih držav članic, Izraela, Norveške ali Švice ali katerih koli drugih sodelujočih držav in ki obravnavajo raziskave, tehnološki razvoj ter predstavitvene dejavnosti in dejavnosti razširjanja. Te morajo temeljiti na tržno usmerjenih raziskavah, biti morajo kratko- do srednjeročne in zagotavljati možnost uporabe rezultatov v realnem časovnem okviru.

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 15.

Poleg tega se lahko v okviru posebnih dogodkov ali v kombinaciji z obstoječimi dogodki izvajajo dejavnosti posredništva, spodbujanja programa in povezovanja. Te vključujejo organizacijo delavnic in vzpostavitev stikov z drugimi zainteresiranimi stranmi v vrednostni verigi.

Skupni program AAL vključuje posvetovanje z ustreznimi evropskimi zainteresiranimi stranmi (kot so osebe, ki sprejemajo odločitve na ministrstvih in v javnem sektorju, ponudniki storitev v privatnem sektorju in ponudniki zavarovanj, pa tudi industrija, mala in srednje velika podjetja ter predstavniki uporabnikov) v zvezi s prednostnimi nalogami raziskav, ki jih je treba obravnavati, in izvajanjem programa.

Skupni program ALL bi moral upoštevati tudi demografska gibanja in demografske raziskave v različnih evropskih državah, da bi zagotovil rešitve, ki bi odražale družbene in gospodarske razmere v celotni Uniji.

III. Izvajanje programa

Letni delovni program in razpisi za zbiranje predlogov

Skupni program AAL se izvaja na podlagi letnih delovnih programov, ki opredeljujejo teme razpisov za zbiranje predlogov, ki jih mora kot podlago za finančni prispevek Skupnosti potrditi Komisija.

Skupni program AAL objavlja redne razpise za zbiranje predlogov v skladu s sprejetim letnim delovnim programom. Prijavitelji predložijo svoje predloge posebni izvršilni strukturi na centralni ravni (enotna vstopna točka).

Po zaključku razpisa za zbiranje predlogov posebna izvršilna struktura v sodelovanju z nacionalnimi agencijami za upravljanje programov izvede centralizirano preverjanje upravičenosti. Preverjanje poteka na podlagi skupnih meril za upravičenost za skupni program AAL, ki se objavijo skupaj z letnim delovnim programom in zajemajo vsaj:

- pravočasno, popolno in elektronsko predložitev predloga ter
- izpolnjevanje obveznosti v zvezi s sestavo konzorcijev.

Poleg tega posebna izvršilna struktura ob podpori nacionalnih agencij za upravljanje programov preveri izpolnjevanje nacionalnih meril za upravičenost, ki so objavljena skupaj z letnim delovnim programom in določena v razpisih. Ta nacionalna merila za upravičenost se nanašajo le na pravno in finančno stanje posameznih prijaviteljev, ne pa tudi na vsebino predloga, in so:

- vrsta prijavitelja, vključno s pravnim statusom in namenom,
- odgovornost in izvedljivost, vključno s finančno trdnostjo, izpolnitvijo davčnih/socialnih obveznosti.

Upravičeni predlogi projektov se ocenijo in izberejo na centralni ravni ob pomoči neodvisnih strokovnjakov na podlagi preglednih in skupnih meril za ocenjevanje, določenih v delovnem programu. Ta izbor je, potem ko ga je sprejela generalna skupščina, zavezujoč za sodelujoče države članice, Izrael, Norveško in Švico.

Posebna izvršilna struktura je odgovorna za spremljanje projektov, oblikovani pa bodo tudi skupni operativni postopki za upravljanje celotnega projekta.

Ker upravne zadeve v zvezi s partnerji nacionalnega projekta na podlagi izbranih projektov vodi nacionalna agencija za upravljanje programov, se uporabljajo tudi nacionalna merila za upravičenost, ki se nanašajo le na pravno in finančno stanje posameznih udeležencev, kakor je navedeno zgoraj, ter nacionalna načela upravljanja.

V primeru, ko v fazi sklepanja pogodbe posamezen udeleženec ne izpolnjuje več navedenih nacionalnih meril za upravičenost, se v skupnem programu AAL zagotovi znanstvena odličnost. V ta namen upravljalni odbor lahko sklene, da se s pomočjo neodvisnih strokovnjakov izvede dodatna centralizirana neodvisna ocena zadevnega predloga zaradi ocenjevanja predloga brez udeležbe ustreznega udeleženca ali, če tako predlaga projektni konzorcij, z rezervnim udeležencem.

Vsaka država financira svoje nacionalne udeležence, katerih predloge obravnavajo nacionalne agencije, ki dodatno usmerjajo centralno financiranje prek posebne izvršilne strukture na podlagi sporazuma, ki ga sklenejo ustrezne nacionalne agencije in nacionalni udeleženci posameznega projekta.

Zagotavljanje znanstvenega, upravnega in finančnega povezovanja

Skupni program AAL zagotovi znanstveno vključevanje soudeleženih nacionalnih programov s pripravo skupnih delovnih programov in razpisnih tem za vse nacionalne programe.

Povezovanje upravljanja nacionalnih programov zagotovi pravni subjekt, ki ga ustanovijo sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica. Upravljanje skupnega programa AAL vključuje:

- centralizirano organizacijo razpisov za zbiranje predlogov,
- centralizirano, neodvisno in pregledno oceno strokovnjakov na evropski ravni na podlagi skupnih pravil ter meril za oceno in izbiro predlogov na podlagi znanstvene odličnosti,
- enoten naslov za predložitve (predvidena je elektronska predložitve).

Skupni program AAL okrepi finančno povezovanje z:

- zagotovitev splošnih nacionalnih obveznosti financiranja med trajanjem pobude ter letnimi odobritvami za vsak predlagani delovni program,
- zagotovitev, da bo končna razvrstitev predlogov, sprejetih na podlagi ocene, zavezujoča za sodelujoče države članice, Izrael, Norveško in Švico, kot je opisano zgoraj, vključno z obravnavanjem v fazi sklepanja pogodbe,
- spodbujanjem čim večje prožnosti dodeljevanja sredstev iz nacionalnih proračunov zaradi reševanja izjem, npr. s povečevanjem nacionalnih prispevkov ali navzkrižnim financiranjem.

Sodelujoče države članice si morajo prizadevati, da okrepijo povezovanje in odstranijo obstoječe nacionalne pravne in upravne ovire za mednarodno sodelovanje kot del pobude.

IV. Načela financiranja

Prispevek Skupnosti je določen odstotek splošnega javnega financiranja iz soudeleženih nacionalnih programov, vendar v nobenem primeru ne presega 50 % skupnega javnega financiranja, sodelujočega pri projektu, izbranem na podlagi razpisa za zbiranje predlogov iz skupnega programa AAL. Ta določeni odstotek se opredeli v sporazumu med posebno izvršilno strukturo in Komisijo ter temelji na večletni obveznosti sodelujočih držav članic ter Izraela, Norveške in Švice ter prispevku Skupnosti.

Največ 6 % finančnega prispevka Skupnosti se uporabi za skupne operativne stroške skupnega programa AAL.

Sodelujoče države članice, Izrael, Norveška in Švica prispevajo tudi k zagotovitvi učinkovitega delovanja skupnega programa AAL.

Projekte sofinancirajo udeleženci pri projektu.

V. Končni izsledki, ki se pričakujejo pri izvajanju skupnega programa AAL

Letno poročilo pripravi posebna izvršilna struktura, vključuje pa natančen pregled izvajanja skupnega programa AAL (število projektov, predloženih in izbranih za financiranje; uporaba finančnih sredstev Skupnosti; razdelitev nacionalnih sredstev; vrsta udeležencev; statistični podatki o državi, posredniške prireditve, dejavnosti razširjanja itd.) ter pregled napredka pri prihodnjem povezovanju.

Pričakovani končni izsledki se natančneje določijo v sporazumu, ki ga skleneta Komisija v imenu Skupnosti in posebna izvršilna struktura.

PRILOGA II

SMERNICE ZA UPRAVLJANJE SKUPNEGA PROGRAMA AAL

Organizacijska struktura za skupni program AAL zajema:

Združenje AAL je mednarodno neprofitno združenje, ki je bilo ustanovljeno na podlagi belgijske zakonodaje in tvori posebno izvršilno strukturo, ki jo sestavljajo sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica.

Združenje AAL je pristojno za vse dejavnosti skupnega programa AAL. Naloge združenja AAL vključujejo upravljanje pogodb in proračuna, razvoj letnih delovnih programov, organizacijo razpisov za zbiranje predlogov, izvajanje ocenjevanja in razvrščanje projektov. Razen tega nadzoruje spremljanje projektov in prenaša povezana plačila prispevkov Skupnosti na imenovane nacionalne agencije za upravljanje programov. Organizira tudi dejavnosti razširjanja.

Združenje AAL upravlja generalna skupščina. Generalna skupščina, ki je organ za sprejemanje odločitev skupnega programa AAL, imenuje člane upravljalnega odbora in nadzoruje izvajanje skupnega programa AAL, vključno z odobritvijo letnih delovnih programov, dodelitvijo nacionalnih sredstev za projekte in obravnavanje prošelj za novo članstvo. Delovala bo na podlagi načela ena država – en glas. Odločitve se sprejemajo z navadno večino, razen odločitve o nasledstvu, sprejemu ali izključitvi članov ali razpustitev združenja, za katere se lahko v statutu združenja določijo posebne zahteve glede glasovanja. Komisija ima na srečanjih generalne skupščine status opazovalca.

Upravljalni odbor AAL, sestavljen vsaj iz predsednika, podpredsednika in zakladnika, izvoli generalna skupščina za izpolnjevanje posebnih upravljalnih obveznosti, kot je načrtovanje proračuna, zaposlovanje in sklepanje pogodb. Upravljalni odbor pravno zastopa združenje in obvešča generalno skupščino.

Sodelujoče države članice ter Izrael, Norveška in Švica pooblašajo nacionalne agencije za upravljanje programov, da za nacionalne projektne partnerje izvajajo dejavnosti, povezane z upravljanjem projekta ter upravnimi in pravnimi vidiki, ter da zagotavljajo podporo pri ocenjevanju in izbiranju predlogov projektov. Dejavnosti opravljajo pod nadzorom združenja AAL.

Svetovalni odbor bo s predstavniki industrije in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno s predstavniki ljudi različnih generacij, zagotovil priporočila za prednostne naloge in teme, ki jih je treba obravnavati v razpisih za zbiranje predlogov v okviru skupnega programa AAL.

ODLOČBA št. 743/2008/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. julija 2008

o sodelovanju Skupnosti v programu za raziskave in razvoj, ki ga je sprejelo več držav članic ter je namenjen podpiranju malih in srednje velikih podjetij, ki se ukvarjajo z raziskavami in razvojem

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti člena 169 in drugega odstavka člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sklep št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu „Sedmi okvirni program“) ureja sodelovanje Skupnosti v raziskovalnih in razvojnih programih, ki jih izvaja več držav članic, ter v strukturah, ustanovljenih za izvajanje teh programov, v smislu člena 169 Pogodbe.

(2) Sedmi okvirni program je opredelil več meril za določanje področij za take pobude v skladu s členom 169: pomembnost za cilje Skupnosti, jasna opredelitev cilja, ki ga je treba izpolniti, in njegova pomembnost za cilje

Sedmega okvirnega programa, že obstoječa osnova (obstoječi ali predvideni nacionalni raziskovalni programi), evropska dodana vrednost, kritična masa ob upoštevanju obsega in števila vključenih programov ter podobnost dejavnosti, ki jih zajemajo, in učinkovitost člena 169 Pogodbe kot najprimernejšega sredstva za doseganje ciljev.

(3) Odločba Sveta 2006/974/ES z dne 19. decembra 2006 o posebnem programu Zmogljivosti za izvajanje Sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu „posebni program Zmogljivosti“) opredeljuje pobudo na podlagi člena 169 na področju malih in srednje velikih podjetij (v nadaljnjem besedilu „MSP“), ki se ukvarjajo z raziskavami, kot eno od področij, primernih za sodelovanje Skupnosti v nacionalnih raziskovalnih programih, ki se izvajajo skupaj na podlagi člena 169 Pogodbe.

(4) Svet je v sklepih z dne 24. septembra 2004 priznal pomembno vlogo, ki jo ima Sedmi okvirni program pri pospeševanju razvoja evropskega raziskovalnega prostora (v nadaljnjem besedilu „ERP“), in v zvezi s tem poudaril, kako pomembna je krepitev vezi med ERP in evropskimi medvladnimi organizacijami, kot je program EUREKA.

(5) Svet je v sklepih z dne 25. in 26. novembra 2004 poudaril pomen MSP za evropsko rast in konkurenčnost, zaradi česar bi morale države članice in Komisija izboljšati učinkovitost ter dopolnjevanje nacionalnih in evropskih programov podpore za MSP. Spodbudil je Komisijo, naj prouči možni razvoj programa od spodaj navzgor za MSP, ki se ukvarjajo z raziskavami. Svet je opozoril na pomembnost usklajevanja nacionalnih programov za razvoj ERP. Svet je pozval države članice in Komisijo, naj tesno sodelujejo pri opredeljevanju omejenega števila področij za nadaljnjo uporabo člena 169 Pogodbe. Svet je pozval Komisijo k nadaljnjemu razvoju sodelovanja in usklajevanja med Skupnostmi in dejavnostmi, ki se opravljajo v okviru medvladnih struktur, zlasti s programom EUREKA, ob sklicevanju na ministrsko konferenco EUREKA z dne 18. junija 2004.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 29. maja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 23. junija 2008.

⁽³⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 400, 30.12.2006, str. 299. Popravljen različica v UL L 54, 22.2.2007, str. 101.

- (6) V svoji resoluciji z dne 10. marca 2005 o znanosti in tehnologiji – smernice za prihodnjo politiko Evropske unije za podporo raziskovanju ⁽¹⁾ je Evropski parlament spodbudil države članice k sprejetju fiskalnih in drugih spodbud za pospeševanje industrijske inovativnosti, vključno s povezavami s programom EUREKA, zlasti v zvezi z MSP, in poudaril, da je ERP mogoč samo, če Unija nameni večji delež sredstev za raziskave z namenom tesnejšega usklajevanja evropskih, nacionalnih in regionalnih politik na področju raziskav, tako v smislu njihovih tem kot financiranja, ter če so ta sredstva dodatno namenjena politiki na področju raziskav v državah članicah in med njimi. Evropski parlament je izjavil, da bi bilo treba pri podpiranju raziskav in razvoja (v nadaljnjem besedilu „RR“) ter inovacij učinkoviteje in bolj usklajeno uporabiti druge mehanizme financiranja in podpore, pri čemer med drugim omenja program EUREKA. Pozval je k okrepljenemu sodelovanju med nacionalnimi raziskovalnimi programi in poziva Komisijo, naj sprejme pobude na podlagi člena 169 Pogodbe.
- (7) Komisija je v svojem sporočilu z dne 4. junija 2003 z naslovom „Vlaganje v razvoj: akcijski načrt za Evropo“ poudarila pomen sodelovanja MSP v neposrednih ukrepih za podporo raziskav in inovativnosti, kar je ključno za spodbujanje inovativne zmogljivosti obsežnih delov gospodarstva.
- (8) Številni raziskovalni in razvojni programi ter dejavnosti, ki jih izvajajo posamezne države članice na nacionalni ravni z namenom podpiranja RR dejavnosti, ki jih izvajajo MSP, na evropski ravni trenutno niso zadovoljivo usklajeni in zato ne omogočajo celostnega pristopa na evropski ravni za učinkovit program za raziskave in tehnološki razvoj.
- (9) V želji po skladnem pristopu na evropski ravni na področju MSP, ki se ukvarjajo z RR, ter po učinkovitem ukrepanju je več držav članic v okviru programa EUREKA sprejelo pobudo za vzpostavitev skupnega raziskovalnega in razvojnega programa, imenovanega „Eurostars“ (v nadaljnjem besedilu „skupni program Eurostars“), v korist MSP, ki se ukvarjajo z RR, in z namenom, da bi se ustvarila kritična masa v smislu upravljanja in finančnih sredstev ter združili dodatno strokovno znanje in razpoložljivi viri iz različnih držav v Evropi.
- (10) Cilj skupnega programa Eurostars je podpreti MSP, ki se ukvarjajo z RR, z zagotavljanjem potrebnega pravnega in organizacijskega okvira za obsežno evropsko sodelovanje med državami članicami, kar zadeva uporabne raziskave in inovacije na vseh tehnoloških ali industrijskih področjih, v korist teh MSP. Belgija, Bolgarija, Češka, Danska, Nemčija, Estonija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Slovaška, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo (v nadaljnjem besedilu „sodelujoče države članice“) ter Islandija, Izrael, Norveška, Švica in Turčija (v nadaljnjem besedilu „druge sodelujoče države“) so se sporazumele, da bodo uskladile in skupaj uresničevale dejavnosti, kateri cilj je prispevati k skupnemu programu Eurostars. Ocenjuje se, da je skupna vrednost njihovega sodelovanja najmanj 300 milijonov EUR v predlaganem šestletnem obdobju. Finančni prispevek Skupnosti bi moral znašati največ 25 % celotnega javnega prispevka k skupnemu programu Eurostars, ki je po ocenah 400 milijonov EUR.
- (11) Za večji učinek skupnega programa Eurostars so se sodelujoče države članice in druge sodelujoče države sporazumele o takem sodelovanju Skupnosti v skupnem programu Eurostars. Skupnost v njem sodeluje s prispevkom do 100 milijonov EUR med trajanjem skupnega programa Eurostars. Ker skupni program Eurostars izpolnjuje znanstvene cilje Sedmega okvirnega programa in ker področje skupnega programa Eurostars spada v okvir „Raziskav v korist MSP“, ki je del posebnega programa Zmogljivosti, bi bilo treba finančni prispevek Skupnosti zagotoviti iz proračunskih sredstev, dodeljenih za ta del. Na voljo so lahko tudi druge možnosti financiranja, med drugim iz Evropske investicijske banke (EIB), predvsem iz Sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja, ki sta ga skupaj razvili EIB in Komisija na podlagi Priloge III k Odločbi 2006/974/ES.
- (12) Finančno podporo Skupnosti je treba zagotoviti glede na opredelitev finančnega načrta, ki temelji na formalnih obvezah pristojnih nacionalnih organov, da skupaj izvajajo raziskovalne in razvojne programe ter dejavnosti na nacionalni ravni in prispevajo k financiranju skupnega izvajanja skupnega programa Eurostars.
- (13) Skupno izvajanje nacionalnih raziskovalnih programov zahteva ustanovitev ali obstoj posebne izvršilne strukture, kot je določeno v posebnem programu Zmogljivosti.
- (14) Sodelujoče države članice so se sporazumele o taki posebni izvršilni strukturi za izvajanje skupnega programa Eurostars.

(1) UL C 320 E, 15.12.2005, str. 259.

- (15) Posebna izvršilna struktura bi morala prejemati finančna sredstva Skupnosti in zagotavljati učinkovito izvajanje skupnega programa Eurostars.
- (16) Prispevek Skupnosti bi moral biti odvisen od sredstev, ki jih dodelijo sodelujoče države članice in druge sodelujoče države ter od dejanskega plačevanja njihovih finančnih prispevkov.
- (17) Izplačilo prispevka Skupnosti bi moralo biti odvisno od splošnega sporazuma, ki ga skleneta Komisija v imenu Evropskih skupnosti in posebna izvršilna struktura ter vsebuje podrobno ureditev uporabe prispevka Skupnosti. Ta splošni sporazum bi moral vključevati določbe, ki so potrebne, da se zagotovi zaščita finančnih interesov Skupnosti.
- (18) Obresti, ki jih ustvari finančni prispevek Skupnosti, bi se morale obravnavati kot namenski prejemki v skladu s členom 18(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu „Finančna uredba“). Komisija lahko ustrezno poviša najvišji prispevek Skupnosti, ki je naveden v tej odločbi.
- (19) V primeru, da se skupni program Eurostars izvaja neustrezno, delno ali z zamudo ali če sodelujoče države članice in druge sodelujoče države k financiranju skupnega programa Eurostars ne prispevajo ali prispevajo delno ali z zamudo, bi Skupnost morala imeti pravico zmanjšati, zadržati ali ukiniti svoj finančni prispevek pod pogoji iz sporazuma, ki ga skleneta Skupnost in posebna izvršilna struktura.
- (20) Za učinkovito izvajanje skupnega programa Eurostars bi bilo treba finančno podporo odobriti udeležencem v projektih skupnega programa Eurostars (v nadaljevanju „projekti Eurostars“), izbranim na centralni ravni na podlagi razpisov za zbiranje predlogov. Taka finančna podpora in plačila bi morala biti pregledna in učinkovita. Plačila bi se morala izvesti v rokih, določenih v sporazumu, sklenjenem med nacionalnimi organi za financiranje in posebno izvršilno strukturo. Posebna izvršilna
- struktura bi morala spodbujati sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države, naj olajšajo izplačevanje plačil udeležencem v izbranih Eurostars projektih, vključno s pavšalnimi zneski, če je to primerno.
- (21) Predloge na centralni ravni bi morali oceniti neodvisni strokovnjaki. Prednostni seznam bi moral biti odobren na centralni ravni in zavezujoč za dodeljevanje finančnih sredstev iz prispevka Skupnosti in nacionalnih namenskih proračunskih sredstev za projekte Eurostars.
- (22) Prispevek Skupnosti bi se moral upravljati v okviru posrednega centraliziranega upravljanja v skladu s Finančno uredbo in Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu „izvedbena pravila“).
- (23) Pri vsakem izbranem Eurostars projektu bi morala MSP, ki se ukvarjajo z RR, skupaj prispevati večji del vseh stroškov, povezanih z dejavnostmi RR vseh udeležencev.
- (24) Vsaka država članica bi morala imeti možnosti pridružiti se skupnemu programu Eurostars.
- (25) V skladu s cilji Sedmega okvirnega programa lahko v skupnem programu Eurostars sodelujejo države, pridružene Sedmemu okvirnemu programu, ali druge države, če je tako sodelovanje predvideno z ustreznim mednarodnim sporazumom ter če s tem soglašajo Komisija, sodelujoče države članice in druge sodelujoče države.
- (26) Skupnost mora imeti v skladu s Sedmim okvirnim programom pravico, da se sporazume o pogojih svojega finančnega prispevka za skupni program Eurostars, kar zadeva sodelovanje v skupnem programu Eurostars katere koli države, pridružene Sedmemu okvirnemu programu, ali, kadar je to bistveno za izvajanje skupnega programa Eurostars, drugih držav, ki se pridružijo skupnemu programu Eurostars med njegovim izvajanjem, v skladu s pravili in pogoji, določenimi v tej odločbi.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1525/2007 (UL L 343, 27.12.2007, str. 9).

⁽²⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 478/2007 (UL L 111, 28.4.2007, str. 13).

- (27) Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter storiti vse potrebno za povračilo izgubljenih, nepravilno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁾, Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽²⁾, ter Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽³⁾.
- (28) Ključno je, da so raziskovalne dejavnosti, ki se izvajajo v okviru skupnega programa Eurostars, skladne s temeljnimi etičnimi načeli, vključno s tistimi iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji in iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ter upoštevajo načelo enakosti spolov.
- (29) Komisija bi morala opraviti vmesno oceno, ki bi ocenila predvsem zmogljivosti MSP, ki se ukvarjajo z RR, glede dostopa do skupnega programa Eurostars, kakovost in učinkovitost njegovega izvajanja ter napredek pri doseganju zastavljenih ciljev, pa tudi končno oceno.
- (30) Spremljanje izvajanja skupnega programa Eurostars bi moralo biti učinkovito in ne bi smelo povzročati nepotrebnega bremena udeležencem v programu, še zlasti ne MSP.
- (31) Posebna izvršilna struktura bi morala udeležence v izbranih Eurostars projektih spodbujati, naj svoje rezultate posredujejo in razširjajo ter poskrbijo, da bodo te informacije javno dostopne –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Skupnost pri izvajanju Sedmega okvirnega programa finančno prispeva k skupnemu programu Eurostars, ki ga skupaj izvajajo Belgija, Bolgarija, Češka, Danska, Nemčija, Estonija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Slovaška, Finska, Švedska in Zdru-

⁽¹⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1233/2007 (UL L 279, 23.10.2007, str. 10).

⁽²⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

ženo kraljestvo (sodelujoče države članice) ter Islandija, Izrael, Norveška, Švica in Turčija (druge sodelujoče države).

2. Skupnost izplača finančni prispevek, ki je ekvivalent največ tretjine dejanskih prispevkov sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav, z zgornjo mejo 100 milijonov EUR, za obdobje Sedmega okvirnega programa v skladu z načeli iz Priloge I.

3. Finančni prispevek Skupnosti se izplača iz proračunskih sredstev splošnega proračuna Evropske unije, dodeljenih za „Raziskave v korist MSP“, ki je del posebnega programa Zmogljivosti.

Člen 2

Finančni prispevek Skupnosti je odvisen od:

- (a) dokazov sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav, da je skupni program Eurostars iz Priloge I dejansko vzpostavljen;
- (b) tega, da sodelujoče države članice in druge sodelujoče države ali organizacije, ki jih določijo sodelujoče države članice in druge sodelujoče države, uradno ustanovijo ali imenujejo posebno izvršilno strukturo, ki je pravna oseba ter pristojna za izvajanje skupnega programa Eurostars in prejetanje, dodeljevanje in spremljanje finančnega prispevka Skupnosti v okviru posrednega centraliziranega upravljanja v skladu s členoma 54(2)(c) in 56 Finančne uredbe ter členi 35, 38(2) in 41 izvedbenih pravil;
- (c) uvedbe ustreznega in učinkovitega modela upravljanja za skupni program Eurostars v skladu z ureditvijo iz Priloge II;
- (d) učinkovitega izvajanja dejavnosti na podlagi skupnega programa Eurostars iz Priloge I, ki ga opravlja posebna izvršilna struktura in vključuje objavljane razpisev za zbiranje predlogov za dodelitev nepovratnih sredstev;
- (e) obveznosti sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav, da prispevajo k financiranju skupnega programa Eurostars ter dejanskemu plačevanju njihovih finančnih prispevkov, zlasti k financiranju udeležencev v izbranih Eurostars projektih, na podlagi razpisov za zbiranje predlogov v okviru skupnega programa Eurostars;

- (f) usklajenosti s predpisi Skupnosti o državni pomoči in zlasti s predpisi iz Okvira Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije ⁽¹⁾;
- (g) zagotavljanja visoke stopnje znanstvene odličnosti, upoštevanja etičnih načel v skladu s splošnimi načeli Sedmega okvirnega programa, načela enakosti spolov ter trajnostnega razvoja; in
- (h) oblikovanja določb o pravicah intelektualne lastnine, ki izhajajo iz dejavnosti, izvajanih v okviru skupnega programa Eurostars, ter izvajanja in usklajevanja raziskovalnih in razvojnih programov ter dejavnosti, ki jih sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države na nacionalni ravni izvajajo tako, da prispevajo k spodbujanju ustvarjanja takšnega znanja ter podpiranju širše uporabe in razširjanja ustvarjenega znanja.

Člen 3

Pri izvajanju skupnega programa Eurostars se dodelitev finančne podpore udeležencem v Eurostars projektih, ki so bili izbrani na centralni ravni v skladu s Prilogo II na podlagi razpisov za zbiranje predlogov za dodelitev nepovratnih sredstev, opravlja na podlagi načel enakega obravnavanja in preglednosti. Finančna podpora se dodeli na podlagi znanstvene odličnosti in socio-ekonomskega učinka na evropski ravni in pomena za splošne cilje programa ob upoštevanju posebnih značilnosti ciljne skupine MSP ter v skladu z načeli in postopki iz Priloge I.

Člen 4

Ureditev finančnega prispevka Skupnosti, pravila v zvezi s finančno odgovornostjo in pravicami intelektualne lastnine ter podrobna pravila za zagotavljanje finančne podpore posebne izvršilne strukture tretjim osebam se določijo s splošnim sporazumom, ki ga skleneta Komisija v imenu Skupnosti in posebna izvršilna struktura, ter letnimi sporazumi o financiranju.

Člen 5

V skladu s členom 18(2) Finančne uredbe se obresti, ki jih ustvari finančni prispevek Skupnosti, dodeljen skupnemu programu Eurostars, obravnavajo kot namenski prejemki. Komisija lahko ustrezno poviša najvišji prispevek Skupnosti iz člena 1 te odločbe.

Člen 6

Če se skupni program Eurostars ne izvaja ali se izvaja neustrezno, delno ali z zamudo ali če sodelujoče države članice

in druge sodelujoče države k financiranju skupnega programa Eurostars ne prispevajo ali prispevajo delno ali z zamudo, lahko Skupnost zmanjša, zadrži ali ukine svoj finančni prispevek glede na dejansko izvajanje skupnega programa Eurostars in obseg javnih sredstev, ki jih zagotavljajo sodelujoče države članice in druge sodelujoče države za izvajanje skupnega programa Eurostars, pod pogoji iz sporazuma, ki ga skleneta Komisija in posebna izvršilna struktura.

Člen 7

Sodelujoče države članice in druge sodelujoče države pri izvajanju skupnega programa Eurostars sprejmejo zakonodajne, regulativne, upravne ali druge ukrepe za zaščito finančnih interesov Skupnosti. Sodelujoče države članice in druge sodelujoče države sprejmejo predvsem potrebne ukrepe za zagotovitev izterjave vseh zneskov, dolgovanj Skupnosti, in sicer v skladu s členom 54(2)(c) Finančne uredbe in členom 38(2) izvedbenih pravil.

Člen 8

Komisija in Računsko sodišče lahko prek svojih uradnikov ali zastopnikov opravljata vse preglede in inšpekcije, da se zagotovi ustrezno upravljanje sredstev Skupnosti in da se zaščitijo finančni interesi Skupnosti pred zlorabami ali nepravilnostmi. V ta namen sodelujoče države članice in druge sodelujoče države in posebna izvršilna struktura Komisiji in Računskemu sodišču pravočasno predložijo vse ustrezne dokumente.

Člen 9

Komisija sporoči vse ustrezne informacije Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču. Sodelujoče države članice in druge sodelujoče države so pozvane, da prek posebne izvršilne strukture predložijo Komisiji kakršne koli dodatne informacije, ki jih zahtevajo Evropski parlament, Svet in Računsko sodišče v zvezi s finančnim upravljanjem posebne izvršilne strukture.

Člen 10

Katera koli država članica se lahko pridruži skupnemu programu Eurostars v skladu s pogoji iz člena 2(e) do (h).

Člen 11

Katera koli tretja država se lahko pridruži skupnemu programu Eurostars v skladu s pogoji iz člena 2(e) do (h), če je tako sodelovanje predvideno z ustreznim mednarodnim sporazumom in če s tem soglašajo Komisija, sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države.

⁽¹⁾ UL C 323, 30.12.2006, str. 1.

Člen 12

Pogoje za finančni prispevek Skupnosti, kar zadeva sodelovanje katere koli države, pridružene Sedmemu okvirnemu programu, v skupnem programu Eurostars ali katere koli druge države, če je to bistveno za izvajanje skupnega programa Eurostars, lahko določi Skupnost na podlagi pravil iz te odločbe ter katerih koli izvedbenih pravil in določb.

Člen 13

1. Letno poročilo o Sedmem okvirnem programu, ki se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 173 Pogodbe, vključuje povzetek dejavnosti skupnega programa Eurostars na podlagi letnega poročila, ki ga Komisiji predloži namenska izvedbena struktura.

2. Komisija dve leti po začetku skupnega programa Eurostars opravi vmesno oceno skupnega programa Eurostars, ki vsebuje napredek pri doseganju zastavljenih ciljev, določenih v Prilogi I. Ocena obsega tudi priporočila o najprimernejših načinih za dodatno okrepitev znanstvenega upravljanja in finančnega povezovanja, ocenijo pa se tudi zmogljivosti MSP, ki se ukvarjajo z RR, za dostop do skupnega programa Eurostars, ter kakovost in učinkovitost njegovega izvajanja. Komisija sporoči ugotovitve te

ocene Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj s svojimi pripombami in po potrebi s predlogi za spremembo te odločbe.

3. Komisija ob koncu skupnega programa Eurostars opravi končno oceno tega programa. Rezultati končne ocene se predložijo Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 14

Ta odločba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 9. julija 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J.-P. JOUYET

PRILOGA I

OPIS CILJEV IN DEJAVNOSTI SKUPNEGA PROGRAMA EUROSTARS

I. Cilji

Cilj te pobude, ki so jo predstavile države članice EUREKA, je uvedba skupnega programa Eurostars, namenjenega MSP, ki se ukvarjajo z RR. Ta MSP so družbe, ki temeljijo na znanju in tehnologiji/inovacijah ter imajo ključno vlogo v inovacijskem procesu. Za njih je značilna močna usmerjenost k strankam ali tržna usmerjenost, prizadevajo pa si za doseganje trdnega mednarodnega položaja z vodenjem zelo inovativnih, tržno usmerjenih projektov. Na podlagi svojih RR zmogljivosti lahko razvijajo proizvode, postopke ali storitve, ki imajo jasno inovativno ali tehnološko prednost. Družbe se lahko razlikujejo glede na velikost in obseg dejavnosti ter so na primer uveljavljena podjetja z izkušnjami na področju najsodobnejših RR dejavnosti, usmerjenih v uporabo, ali pa obetavna na novo ustanovljena podjetja. RR so ključni del njihove podjetniške strategije in poslovnih načrtov. Te družbe bi morale biti MSP v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij⁽¹⁾, ki znaten del svoje dejavnosti posvečajo RR. Podrobni pragi teh dejavnosti so opredeljeni v skladu s Prilogo II.

Cilj skupnega programa Eurostars je podpreti ta MSP, ki se ukvarjajo z RR, tako da:

1. se vzpostavi lahko dostopen in trajnosten evropski mehanizem podpore za RR namenjen MSP, ki se ukvarjajo z RR;
2. spodbuja MSP, ki se ukvarjajo z RR, k temu, da ustvarjajo nove gospodarske dejavnosti na podlagi rezultatov RR ter da hitreje pripeljejo na trg nove proizvode, postopke in storitve, kot bi bilo to sicer mogoče;
3. spodbuja tehnološki in poslovni razvoj ter internacionalizacijo teh družb.

Skupni program Eurostars dopolnjuje obstoječe nacionalne programe in programe Evropske unije, namenjene podpori MSP, ki se ukvarjajo z RR, pri inovativnem procesu.

Prispeval bo k evropski konkurenčnosti, inovativnosti, zaposlovanju, gospodarskim spremembam, trajnostnemu razvoju in varstvu okolja ter doseganju lizbonskih in barcelonskih ciljev. S pristopom od spodaj navzgor bo podpiral raziskave, razvoj in predstavitvene dejavnosti, ki jih opravljajo nadnacionalni konzorciji pod vodstvom MSP, ki se ukvarjajo z RR, ter po potrebi sodeloval z raziskovalnimi organizacijami in/ali velikimi podjetji.

Namen skupnega programa Eurostars je prilagajanje in usklajevanje zadevnih nacionalnih raziskovalnih in inovacijskih programov, da se vzpostavi skupni program za znanstveno, upravno in finančno povezovanje, ki bo pomembno prispeval k uresničitvi ERP. Znanstveno povezovanje se doseže s skupno opredelitvijo in izvajanjem dejavnosti v okviru skupnega programa Eurostars. Upravno povezovanje se doseže z uporabo sekretariata programa EUREKA kot posebne izvršilne strukture. Njena naloga je upravljanje skupnega programa Eurostars in spremljanje njegovega izvajanja, kot je podrobneje opredeljeno v Prilogi II. Finančno povezovanje pomeni, da sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države dejansko prispevajo k financiranju skupnega programa Eurostars, kar vključuje zlasti obveznost financiranja udeležencev v izbranih projektih Eurostars iz nacionalnih namenskih proračunskih sredstev za skupni program Eurostars.

Ta pobuda si mora dolgoročno prizadevati za razvoj tesnejšega znanstvenega, upravnega in finančnega povezovanja. Sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države morajo v okviru pobude okrepiti povezovanje in odpraviti obstoječe nacionalne pravne in upravne ovire za mednarodno sodelovanje.

II. Dejavnosti

Glavna dejavnost skupnega programa Eurostars so RR dejavnosti pod vodstvom enega ali več MSP, ki se ukvarjajo z RR in imajo sedež v sodelujočih državah članicah ali drugih sodelujočih državah. V programu lahko sodelujejo tudi raziskovalne organizacije, univerze, druga MSP in velike družbe. RR dejavnosti se lahko opravljajo na celotnem znanstvenem in tehnološkem področju ter:

1. se izvajajo prek nadnacionalnih projektov, pri katerih sodeluje več partnerjev, med katerimi sta vsaj dva neodvisna udeleženca iz različnih sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav, ter se ukvarjajo z dejavnostmi na področju raziskav, tehnološkega razvoja, predstavitev, usposabljanja in razširjanja;

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

2. jih večinoma izvaja(-jo) MSP, ki se ukvarja(-jo) z RR. Pri vsakem izbranem Eurostars projektu morajo MSP, ki izvajajo RR dejavnosti, skupaj prispevati večji del vseh stroškov, povezanih z RR dejavnostmi vseh udeležencev. Dovoljena je oddaja manjših del podizvajalcem, če je to potrebno za projekt;
3. so osredotočene na tržno usmerjene RR, biti morajo kratko- do srednjeročne ter se ukvarjati z izzivi na področju RR; MSP mora(-jo) zagotavljati sposobnost uporabe rezultatov projekta v realnem časovnem okviru;
4. vodi in usklajuje jih sodelujoče MSP, ki se ukvarja z RR, tako imenovano „vodilno MSP“.

Poleg tega se za spodbujanje programa Eurostars in krepitev njegovega učinka v omejenem obsegu podpirajo tudi dejavnosti posredništva, spodbujanja programa in mrežnega povezovanja. Te vključujejo organizacijo delavnic in vzpostavljanje stikov z drugimi zainteresiranimi stranmi, kot so vlagatelji in upravljalci znanja.

III. Pričakovani dosežki izvajanja programa

Glavni dosežek skupnega programa Eurostars je novi skupni evropski raziskovalni in razvojni program za MSP, ki se ukvarjajo z RR, s pristopom od spodaj navzgor, ki temelji na programu EUREKA in ga sofinancirajo sodelujoči nacionalni raziskovalni in razvojni programi ter Skupnost.

Posebna izvršilna struktura pripravi letno poročilo, v katerem je podroben pregled izvajanja skupnega programa (postopek ocenjevanja in izbire, statistični podatki o sestavi ocenjevalne skupine, število projektov, predloženih in izbranih za financiranje, uporaba finančnih sredstev Skupnosti, razdelitev nacionalnih sredstev, vrsta udeležencev, nacionalni statistični podatki, posredniške prireditve, dejavnosti razširjanja itd.) ter pregled napredka pri nadaljnjem povezovanju. Posebna izvršilna struktura opravi naknadno oceno učinka ob koncu skupnega programa Eurostars.

IV. Izvajanje programa

Skupni program Eurostars upravlja posebna izvršilna struktura. Prijavitelji predložijo predloge posebni izvršilni strukturi na centralni ravni (enotna vstopna točka) po centraliziranem skupnem letnem razpisu za zbiranje predlogov z več roki. Predlagani projekti se ocenjujejo in izbirajo na centralni ravni na podlagi preglednih in enotnih meril za upravičenost in ocenjevanje po dvostopenjskem postopku. Predloge najprej ocenita vsaj dva neodvisna strokovnjaka, ki proučita tehnične in tržne vidike predlogov. Strokovnjaka lahko delujeta na daljavo. Nato mednarodna skupina za ocenjevanje, ki jo sestavljajo neodvisni strokovnjaki, prednostno razvrsti predloge. Prednostni seznam, ki je odobren na centralni ravni, je zavezujoč za dodeljevanje finančnih sredstev iz prispevka Skupnosti in nacionalnih namenskih proračunskih sredstev za projekte Eurostars. Posebna izvršilna struktura je odgovorna za spremljanje projektov, pri čemer bodo oblikovani skupni operativni postopki za upravljanje celotnega projekta. Posebna izvršilna struktura z ustreznimi ukrepi pospešuje prepoznavnost prispevka Skupnosti k skupnemu programu Eurostars, tako k programu samemu kot k posameznim projektom. Primerno prepoznavnost prispevka mora spodbujati z uporabo logotipa Skupnosti v vsem objavljenem gradivu, vključno z natisnjenimi in elektronskimi publikacijami, povezanimi s skupnim programom Eurostars. Upravne zadeve v zvezi z udeleženci izbranih projektov Eurostars vodijo njihovi ustrezni nacionalni programi.

V. Mehanizem financiranja

Skupni program Eurostars sofinancirajo sodelujoče države članice, druge sodelujoče države in Skupnost. Sodelujoče države članice in druge sodelujoče države določijo večletni finančni načrt za sodelovanje v skupnem programu Eurostars in prispevanje k sofinanciranju njegovih dejavnosti. Nacionalni prispevki lahko izvirajo iz obstoječih ali na novo oblikovanih nacionalnih programov, če so v skladu s pristopom od spodaj navzgor, značilnim za skupni program Eurostars. Vsaka sodelujoča država članica ali druga sodelujoča država lahko kadar koli med trajanjem programa poveča nacionalna namenska finančna sredstva za skupni program Eurostars.

Financiranje na ravni programa

Prispevek Skupnosti za skupni program Eurostars, ki ga upravlja posebna izvršilna struktura, se izračuna v vrednosti največ tretjine dejanskih prispevkov sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav z zgornjo mejo 100 milijonov EUR.

Posebna izvršilna struktura uporabi največ 4,5 % finančnega prispevka Skupnosti kot prispevek k skupnim operativnim stroškom skupnega programa Eurostars.

Finančni prispevek Skupnosti za izbrane projekte Eurostars posebna izvršilna struktura prenese na nacionalne organe za financiranje, ki jih določijo sodelujoče države članice ter druge sodelujoče države, na podlagi sporazuma, ki ga sklenejo nacionalni organi za financiranje in posebna izvršilna struktura. Nacionalni organi za financiranje financirajo nacionalne udeležence, katerih predlogi se izberejo na centralni ravni, ter usmerjajo tudi finančni prispevek Skupnosti, ki ga prejmejo od posebne izvršilne strukture.

Financiranje projektov Eurostars

Pri dodeljevanju sredstev iz nacionalnih namenskih proračunov in prispevka Skupnosti izbranim projektom Eurostars se upošteva vrstni red na prednostnem seznamu. Finančni prispevek za udeležence teh projektov se izračuna v skladu s pravili financiranja sodelujočih nacionalnih programov.

V primeru posojil se uporabi standardni izračun za ekvivalent bruto podpore ob upoštevanju intenzivnosti subvencioniranja obresti in povprečne stopnje neuspeha osnovnega nacionalnega programa.

VI. Ureditev pravic intelektualne lastnine

Posebna izvršilna struktura sprejme politiko skupnega programa Eurostars v zvezi z intelektualno lastnino v skladu z zahtevami iz člena 4 te odločbe. Cilj politike skupnega programa Eurostars v zvezi z intelektualno lastnino je spodbuditi ustvarjanje znanja ter uporabo in razširjanje rezultatov projektov v korist ciljne skupine MSP, ki se ukvarjajo z RR. Pri tem se je treba zgledovati po pristopu v skladu z Uredbo (ES) št. 1906/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o določitvi pravil za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v okviru Sedmega okvirnega programa in razširjanju rezultatov raziskav (2007–2013) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 391, 30.12.2006, str. 1.

PRILOGA II

UPRAVLJANJE SKUPNEGA PROGRAMA EUROSTARS

Sistem upravljanja skupnega programa Eurostars vključuje štiri glavne organe:

1. „Skupina na visoki ravni EUREKA“ je sestavljena iz oseb, ki jih države, članice programa EUREKA, imenujejo za visoke predstavnike, in predstavnika Komisije. Odgovorna je za vključevanje nesodelujočih držav članic ali drugih nesodelujočih držav v skupni program Eurostars v skladu z zahtevami iz členov 10 in 11 te odločbe.
 2. „Skupina na visoki ravni Eurostars“ je sestavljena iz visokih predstavnikov programa EUREKA iz sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav. Komisija in države članice, ki ne sodelujejo v skupnem programu Eurostars, lahko na njene sestanke pošljejo predstavnike kot opazovalce. Pristojna je za nadzorovanje izvajanja skupnega programa Eurostars, predvsem za imenovanje članov svetovalne skupine programa Eurostars, odobritev operativnih postopkov za izvajanje skupnega programa Eurostars, odobritev načrtovanja in proračuna za razpise ter odobritev prednostnega seznama projektov Eurostars, ki prejmejo finančna sredstva.
 3. „Svetovalna skupina Eurostars“ je sestavljena iz koordinatorjev nacionalnih EUREKA projektov iz sodelujočih držav članic in drugih sodelujočih držav, predseduje pa ji vodja sekretariata programa EUREKA. Svetovalna skupina Eurostars sekretariatu programa EUREKA svetuje v zvezi z izvajanjem skupnega programa Eurostars in ureditvijo izvajanja, ki vključuje postopke financiranja, postopek ocenjevanja in izbire, usklajevanje centralnih in nacionalnih postopkov ter spremljanje projektov. Svetuje glede načrtovanja rokov za letne razpise za zbiranje predlogov. Poleg tega svetuje tudi v zvezi z napredkom pri izvajanju skupnega programa, vključno z napredkom v zvezi z nadaljnjim povezovanjem.
 4. Sekretariat programa EUREKA deluje kot posebna izvršilna struktura za program Eurostars, pri čemer je vodja sekretariata programa EUREKA zakoniti zastopnik programa Eurostars. Sekretariat programa EUREKA je pristojen za izvajanje skupnega programa Eurostars in je odgovoren predvsem za:
 - določitev letnega proračuna za razpise, centralizirano organizacijo skupnih razpisov za zbiranje predlogov in sprejemanje predlogov projektov (enotna vstopna točka),
 - centralizirano organizacijo upravičenosti in ocenjevanja predlaganih projektov v skladu z enotnimi merili za upravičenost in ocenjevanje, centralizirano organizacijo izbire predlogov projektov za financiranje ter spremljanje in nadaljnje spremljanje projektov,
 - prejem, dodeljevanje in spremljanje prispevka Skupnosti,
 - zbiranje finančnih poročil organov za financiranje v sodelujočih državah članicah in drugih sodelujočih državah v zvezi z razdeljevanjem finančnih sredstev udeležencem projektov Eurostars,
 - spodbujanje skupnega programa Eurostars,
 - poročanje skupini na visoki ravni EUREKA, skupini na visoki ravni Eurostars in Komisiji o skupnem programu Eurostars, vključno z napredkom pri nadaljnjem povezovanju,
 - obveščanje mreže programa EUREKA o dejavnostih skupnega programa Eurostars.
-

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

SKLEP SVETA

z dne 8. julija 2008

o imenovanju štirih francoskih članov in štirih francoskih nadomestnih članov Odbora regij

(2008/624/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

SKLENIL:

Člen 1

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 263 Pogodbe,

Za preostanek mandata, ki se izteče 25. januarja 2010, se v Odbor regij imenujejo:

ob upoštevanju predloga francoske vlade,

(a) za člana:

— g. Pierre HUGON, Vice-président du Conseil général de la Lozère (menjava mandata),

ob upoštevanju naslednjega:

— g. Pierre MAILLE, Président du Conseil général du Finistère,

— g. René SOUCHON, Président du Conseil régional d'Auvergne,

(1) Svet je 24. januarja 2006 sprejel Sklep 2006/116/ES o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2006 do 25. januarja 2010 ⁽¹⁾.

— g. Christophe ROUILLON, Maire de Coulaines (menjava mandata),

in

(2) Zaradi smrti g. Raymonda FORNIJA se je sprostilo mesto enega člana Odbora regij. Zaradi izteka mandata g. Jeana PUECHA, ga. Juliette SOULABAILLE in g. Michela THIERSA so se sprostila tri mesta članov Odbora. Zaradi izteka mandata ga. Carole JORDA-DEDIEU in g. Jean-Pierra TEISSEIREJA sta se sprostili dve mesti nadomestnih članov Odbora. Zaradi imenovanja g. Pierra HUGONA in g. Christophu ROUILLONA za člana Odbora regij sta se sprostili dve mesti nadomestnih članov –

(b) za nadomestne člane:

— g. Jean-Michel DACLIN, Adjoint au Maire de Lyon,

— ga. Rose-Marie FALQUE, Maire d'Azerailles,

— ga. Rachel PAILLARD, Maire de Bouzy,

— g. Jean-Louis TOURENNE, Président du Conseil général d'Ille et Vilaine

⁽¹⁾ UL L 56, 25.2.2006, str. 75.

Člen 2

Ta sklep začne učinkovati na dan sprejetja.

V Bruslju, 8. julija 2008

Za Svet
Predsednica
C. LAGARDE

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

Samo izvirna besedila UN/ECE so pravno veljavna v skladu z mednarodnim javnim pravom. Status in datum začetka veljavnosti tega pravilnika je treba preveriti v najnovejši različici dokumenta UN/ECE TRANS/WP.29/343, ki je dostopen na:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Pravilnik št. 30 Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) – Enotni predpisi o homologaciji pnevmatik za motorna vozila in njihove priklopnike

Revizija 3

Vključuje vsa veljavna besedila do:

Dodatka 15 k spremembam 02 – datum veljavnosti: 10. november 2007

VSEBINA

PRAVILNIK

1. Področje uporabe
2. Opredelitev pojmov
3. Oznake
4. Vloga za podelitev homologacije
5. Homologacija
6. Zahteve
7. Spremembe tipa pnevmatik in razširitev homologacije
8. Skladnost proizvodnje
9. Kazni za neskladnost proizvodnje
10. Dokončna prekinitvev proizvodnje
11. Prehodne določbe
12. Imena in naslovi tehničnih služb, pristojnih za izvajanje preskusov za homologacijo, ter upravnih organov

PRILOGE

- Priloga I – Sporočilo o podeljeni, razširjeni, zavrjnjeni ali preklicani homologaciji ali dokončnem prenehanju proizvodnje tipa pnevmatik za motorna vozila v skladu s Pravilnikom št. 30
- Priloga II – Primer namestitve homologacijske oznake
- Priloga III – Namestitev oznak na pnevmatiki
- Priloga IV – Indeksi nosilnosti
- Priloga V – Oznake velikosti pnevmatike in mere
- Priloga VI – Način merjenja velikosti pnevmatike
- Priloga VII – Postopek za preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost

1. PODROČJE UPORABE

Ta pravilnik zajema nove pnevmatike, namenjene predvsem, vendar ne zgolj, za vozila kategorij M₁, O₁ in O₂ ⁽¹⁾.

Ne uporablja se za pnevmatike, namenjene za

(a) opremo starodobnikov,

(b) tekmovanja.

2. OPREDELITEV POJMOV

V tem pravilniku:

2.1. „tip pnevmatike“ pomeni kategorijo pnevmatik, ki se ne razlikujejo v naslednjih bistvenih lastnostih:

2.1.1. proizvajalec,

2.1.2. oznaka velikosti pnevmatike,

2.1.3. kategorija uporabe (navadna (cestna) ali zimska pnevmatika ali za začasno uporabo),

2.1.4. zgradba (diagonalna (poševni vložek), prepasana diagonalna, radialna, s podaljšano mobilnostjo),

2.1.5. simbol hitrostnega razreda,

2.1.6. indeks nosilnosti,

2.1.7. prerez pnevmatike;

2.2. „zimska pnevmatika“ pomeni pnevmatiko, pri kateri sta tekalna plast in zgradba načrtovani predvsem tako, da zagotavljata v blatu in svežem ali topečem se snegu boljšo učinkovitost kot navadna (cestna) pnevmatika. Tekalna plast zimske pnevmatike je na splošno sestavljena iz kanalov (reber) in/ali blokov tekalne površine, ki so bolj razmaknjeni kot pri navadni (cestni) pnevmatiki;

2.3. „zgradba“ pnevmatike pomeni tehnične značilnosti karkase pnevmatike. Ločimo predvsem naslednje zgradbe:

2.3.1. „diagonalna zgradba“ ali „zgradba s poševnim vložkom“ pomeni zgradbo pnevmatike, pri kateri niti vložkov potekajo od noge do noge, vložki pa so položeni tako, da niti potekajo pod izmeničnim kotom, znatno manjšim od 90° na smer gibanja kolesa;

2.3.2. „prepasana diagonalna zgradba“ pomeni zgradbo diagonalne pnevmatike (poševni vložek), pri kateri je karkasa omejena z obdajajočim pasom, sestavljenim iz dveh ali več vložkov, v katerih so kordne niti zelo neraztegljive;

⁽¹⁾ Kakor je opredeljeno v Prilogi VII h Konsolidirani resoluciji o konstrukciji vozil (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, kakor je bil nazadnje spremenjen z Amend.4).

- 2.3.3. „radialna zgradba“ pomeni zgradbo pnevmatike, pri kateri niti vložkov karkase potekajo od noge do noge, vložki pa so položeni tako, da niti v njih potekajo pod kotom 90° na smer gibanja kolesa. Karkasa je učvrščena z zelo neraztegljivim obdajajočim pasom;
- 2.3.4. „ojačana zgradba“ ali „dodatna obremenitev“ pomeni zgradbo pnevmatike, pri kateri je karkasa odpornejša kot pri ustrezni standardni pnevmatiki;
- 2.3.5. „zasilna rezervna pnevmatika“ pomeni pnevmatiko, ki se razlikuje od pnevmatike za vgradnjo v katero koli vozilo za normalne vozne razmere in je namenjena samo za začasno uporabo v omejenih voznih razmerah;
- 2.3.6. „zasilna rezervna pnevmatika tipa T“ pomeni vrsto zasilne rezervne pnevmatike, ki je namenjena za uporabo pod tlakom, višjim od tlaka, določenega za standardne in ojačane pnevmatike;
- 2.3.7. „pnevmatika s podaljšano mobilnostjo“ ali „samonosilna pnevmatika“ pomeni zgradbo pnevmatike s tehnično rešitvijo (npr. ojačane bočnice ipd.), ki omogoča, da pnevmatika, vgrajena na ustrezno kolo, brez dopolnilnih sestavnih delov omogoča vozilu osnovne funkcije pnevmatike pri hitrosti vsaj 80 km/h in v razdalji še 80 km v voznem načinu prazne pnevmatike;
- 2.4. „noga“ pomeni del pnevmatike, ki ima takšno obliko in zgradbo, da se prilega platišču in drži pnevmatiko na njem ⁽¹⁾;
- 2.5. „kord“ pomeni pramene niti v vložkih pnevmatike ⁽¹⁾;
- 2.6. „vložek“ pomeni plast z gumo obloženih vzporednih kordnih niti ⁽¹⁾;
- 2.7. „karkasa“ pomeni tisti del pnevmatike, ki ni tekalna plast in gumijasti del bočnice in ki pri napolnjeni pnevmatiki prenaša obremenitev ⁽¹⁾;
- 2.8. „tekalna plast“ pomeni tisti del pnevmatike, ki pride v stik s tlemi ⁽¹⁾;
- 2.9. „bočnica“ pomeni del pnevmatike med tekalno plastjo in ного ⁽¹⁾;
- 2.10. „spodnji del pnevmatike“ pomeni področje med točko največje širine preseka pnevmatike in področjem, ki ga pokriva rob platišča ⁽¹⁾;
- 2.10.1. vendar to pri pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), pomeni območje pnevmatike, ki sedi na platišču;
- 2.11. „kanal v tekalni plasti“ pomeni prostor med sosednjima rebroma ali blokoma v tekalni plasti ⁽¹⁾;
- 2.12. „širina preseka“ pomeni linearno razdaljo med zunanjsima površinama bočnic napolnjene pnevmatike brez upoštevanja debeline napisov (oznak), dekoracij ali zaščitnih trakov ali reber ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Glej pojasnjevalno risbo.

- 2.13. „celotna širina“ pomeni linearno razdaljo med zunanjsima površinama bočnic napolnjene pnevmatike z upoštevanjem debeline napisov (oznak), dekoracij in zaščitnih trakov ali reber⁽¹⁾;
- 2.14. „višina preseka“ pomeni razdaljo, enako polovični razliki zunanjega premera pnevmatike in nazivnega premera platišča⁽¹⁾;
- 2.15. „nazivno presečno razmerje (Ra)“ pomeni stokratnik števila, dobljenega z deljenjem višine preseka v mm z nazivno širino preseka v mm;
- 2.16. „zunanji premer“ pomeni celotni premer napolnjene nove pnevmatike⁽¹⁾;
- 2.17. „oznaka velikosti pnevmatike“ pomeni
- 2.17.1. oznako, ki kaže:
- 2.17.1.1. nazivno širino preseka. Ta širina mora biti izražena v mm, razen pri pnevmatikah, katerih oznaka velikosti je navedena v prvem stolpcu tabel v Prilogi V k temu pravilniku;
- 2.17.1.2. nazivno presečno razmerje, razen pri pnevmatikah, katerih oznaka velikosti je navedena v prvem stolpcu tabel v Prilogi V k temu pravilniku ali, odvisno od tipa oblike pnevmatike, nazivni zunanji premer, izražen v mm;
- 2.17.1.3. dogovorjeno število, ki označuje nazivni premer platišča in ustreza premeru platišča, izraženemu v colah (števila pod 100) ali v mm (števila nad 100);
- 2.17.1.4. črko „T“ pred nazivno širino preseka pri zasilnih rezervnih pnevmatikah tipa T;
- 2.17.1.5. oznako konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike, kadar se razlikuje od standardne konfiguracije;
- 2.18. „nazivni premer platišča“ pomeni premer platišča, na katero se vgradi ustrezna pnevmatika;
- 2.19. „platišče“ pomeni oporo, na kateri sedita nogi pnevmatike, bodisi pnevmatike z zračnico ali brez nje⁽¹⁾;
- 2.19.1. „konfiguracija platišča za vgradnjo pnevmatike“ pomeni tip platišča, načrtovanega za vgradnjo pnevmatike. V primeru nestandardnih platišč, so ta označena s simbolom, ki je naveden na pnevmatiki, na primer „CT“, „TR“, „TD“, „A“ ali „U“;
- 2.20. „teoretično platišče“ pomeni namišljeno platišče, katerega širina naj bi bila enaka x-kratniku nazivne širine preseka pnevmatike. Vrednost x določi proizvajalec pnevmatike;
- 2.21. „merilno platišče“ pomeni platišče, na katero je treba vgraditi pnevmatiko, da se izmeri njena velikost;
- 2.22. „preskusno platišče“ pomeni platišče, na katero je treba vgraditi pnevmatiko, da se opravijo preskusi;
- 2.23. „trganje“ je odletavanje delcev gume s tekalne plasti;

⁽¹⁾ Glej pojasnjevalno risbo.

- 2.24. „ločevanje korda“ pomeni ločevanje kordnih nitk od njihove gumijaste prevleke;
- 2.25. „razslojevanje vložkov“ pomeni ločevanje sosednjih vložkov;
- 2.26. „ločevanje tekalne plasti“ pomeni trganje tekalne plasti od karkase;
- 2.27. „indikatorji obrabe“ pomenijo mostičke v dnu kanalov tekalne plasti, ki so načrtovani za vizualno oceno stopnje obrabljenosti tekalne plasti;
- 2.28. „indeks nosilnosti“ pomeni številko, povezano z referenčno maso, ki jo lahko prenese pnevmatika, kadar se uporablja v skladu z zahtevami za uporabo, ki jih določi proizvajalec;
- 2.29. „kategorija hitrosti“ pomeni največjo hitrost, ki jo lahko prenese pnevmatika, izraženo s simbolom kategorije hitrosti (glej tabelo spodaj);
- 2.29.1. kategorije hitrosti so prikazane v spodnji tabeli:

Simbol kategorije hitrosti	Največja hitrost (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240
W	270
Y	300

- 2.30. kanali v tekalni plasti:
- 2.30.1. „vodilni kanali“ pomenijo široke kanale v osrednjem območju tekalne plasti, v katerih so indikatorji obrabe (glej odstavek 2.27);
- 2.30.2. „sekundarni kanali“ pomenijo dodatne kanale v tekalni plasti, ki lahko v življenjski dobi pnevmatike izginejo;
- 2.31. „največja obremenitev“ pomeni največjo maso, ki jo pnevmatika lahko prenese:
- 2.31.1. za hitrosti, ki ne presegajo 210 km/h, največja obremenitev ne sme preseči vrednosti, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike;

- 2.31.2. za hitrosti nad 210 km/h, ki ne presegajo 240 km/h (pnevmatike, uvrščene v kategorijo hitrosti s simbolom „V“), največja obremenitev ne presega odstotka vrednosti, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike, podanem v spodnji tabeli, glede na hitrost, ki jo lahko razvije vozilo, na katero se vgradi pnevmatika:

največja hitrost (km/h)	največja obremenitev (odstotek)
215	98,5
220	97
225	95,5
230	94
235	92,5
240	91

za vmesne največje hitrosti so dovoljene linearne interpolacije največje obremenitve;

- 2.31.3. za hitrosti nad 240 km/h (pnevmatike, uvrščene v kategorijo hitrosti s simbolom „W“) največja obremenitev ne presega odstotka vrednosti, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike, podanem v spodnji tabeli, glede na hitrost, ki jo lahko razvije vozilo, na katero se vgradi pnevmatika:

največja hitrost (km/h)	največja obremenitev (odstotek)
240	100
250	95
260	90
270	85

za vmesne največje hitrosti so dovoljene linearne interpolacije največje obremenitve;

- 2.31.4. za hitrosti nad 270 km/h (pnevmatike, uvrščene v kategorijo hitrosti s simbolom „Y“), največja obremenitev ne presega odstotka vrednosti, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike, podanem v spodnji tabeli, glede na hitrost, ki jo lahko razvije vozilo, na katero se vgradi pnevmatika:

največja hitrost (km/h)	največja obremenitev (odstotek)
270	100
280	95
290	90
300	85

za vmesne največje hitrosti so dovoljene linearne interpolacije največje obremenitve;

- 2.31.5. za hitrosti do 60 km/h največja obremenitev ne sme preseči odstotka mase, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike, podanem v spodnji tabeli, glede na največjo načrtovano hitrost vozila, na katero se vgradi pnevmatika:

največja hitrost (km/h)	največja obremenitev (odstotek)
25	142
30	135
40	125
50	115
60	110

- 2.31.6. za hitrosti, ki presegajo 300 km/h, največja obremenitev ne sme preseči mase, ki jo določi proizvajalec pnevmatike, glede na njeno hitrostno zmogljivost. Za vmesne hitrosti med 300 km/h in največjo hitrostjo, ki jo dovoljuje proizvajalec pnevmatik, se uporablja linearna interpolacija največje obremenitve;

- 2.32. „vozni način prazne pnevmatike“ pomeni stanje pnevmatike, ki predvsem ohranja celovitost zgradbe med delovanjem pri tlaku med 0 in 70 kPa;

- 2.33. „osnovne funkcije pnevmatike“ pomenijo normalno zmogljivost napolnjene pnevmatike pri dajanju opore nekemu bremenu do določene hitrosti in prenašanju sile vožnje, zavijanja in zaviranja na tleh, po katerih teče;

- 2.34. „sistem vozi prazna“ ali „sistem s podaljšano mobilnostjo“ pomeni sklop funkcionalno odvisnih sestavin, vključno s pnevmatiko, ki skupaj zagotavljajo določeno delovanje in omogočajo vozilu osnovne funkcije pnevmatike pri hitrosti vsaj 80 km/h in v razdalji še 80 km v voznem načinu prazne pnevmatike;

- 2.35. „višina upognjenega preseka“ je razlika med upognjenim polmerom, merjenim iz sredine platišča do površine bobna (koluta), in eno polovico nazivnega premera platišča, kot je opredeljen v ISO 4000-1.

3. OZNAKE

- 3.1. Pnevmatike, predložene v homologacijo, imajo pri simetričnih pnevmatikah na obeh bočnicah, pri asimetričnih pa vsaj na zunanji strani:

- 3.1.1. tovarniško ali blagovno znamko;

- 3.1.2. oznako velikosti pnevmatik, kot je določeno v odstavku 2.17. tega pravilnika;

- 3.1.3. navedbo zgradbe, kot sledi:

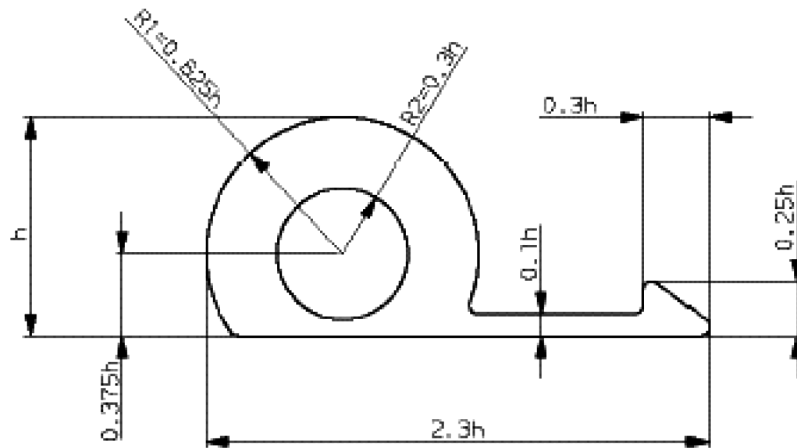
- 3.1.3.1. na diagonalnih pnevmatikah: brez navedbe ali črko „D“ pred oznako za premer platišča;

- 3.1.3.2. na radialnih pnevmatikah: črko „R“ pred oznako za premer platišča in, po izbiri, besedo „RADIAL“;

- 3.1.3.3. na pnevmatikah s poševnim vložkom: črko „B“ pred oznako za premer platišča in dodatno besedi „BIAS-BELTED“;
- 3.1.3.4. na radialnih pnevmatikah, ki so primerne za hitrosti, večje od 240 km/h, vendar ne več kot 300 km/h (pnevmatike, označene s simbolom hitrosti „W“ ali „Y“, ki je del opisa uporabe), se lahko črka „R“ pred oznako za premer platišča nadomesti z napisom „ZR“;
- 3.1.3.5. na pnevmatikah „s podaljšano mobilnostjo“ ali „samonosilnih“ pnevmatikah: črko „F“ pred oznako za premer platišča;
- 3.1.4. navedbo kategorije hitrosti pnevmatike s simbolom, prikazanim v odstavku 2.29. zgoraj;
- 3.1.4.1. pri pnevmatikah, ki so primerne za hitrosti, večje od 300 km/h, se črka „R“ pred oznako za premer platišča nadomesti z napisom „ZR“, pnevmatika pa se označi z opisom uporabe, ki ga sestavljata simbol hitrosti „Y“ in ustrezen indeks nosilnosti. Opis uporabe se navede v oklepaju, na primer „(95Y)“;
- 3.1.5. napis M+S ali M.S ali M&S pri zimskih pnevmatikah;
- 3.1.6. indeks nosilnosti, kot je določeno v odstavku 2.28. tega pravilnika;
- 3.1.7. besedo „TUBELESS“, če je pnevmatika namenjena za uporabo brez notranje zračnice;
- 3.1.8. besedo „REINFORCED“ ali besedi „EXTRA LOAD“, če je pnevmatika ojačana;
- 3.1.9. datum izdelave v obliki skupine štirih števk, od katerih prvi dve prikazujeta teden, zadnji pa leto izdelave. Vendar ta oznaka, ki se lahko namesti samo na eno bočnico, ni obvezna na nobeni pnevmatiki, ki se predloži v homologacijo, do dveh let po datumu začetka veljavnosti tega pravilnika ⁽¹⁾;
- 3.1.10. pri pnevmatikah, ki so prvič homologirane po začetku veljavnosti Dodatka 13 k spremembam 02 k Pravilniku št. 30, se oznake iz odstavka 2.17.1.5. namestijo takoj za oznako za premer platišča iz odstavka 2.17.1.3.;
- 3.1.11. pri rezervnih pnevmatikah besedilo „TEMPORARY USE ONLY“ z velikimi tiskanimi črkami, visokimi vsaj 12,7 mm;

⁽¹⁾ Do 1. januarja 2000 se lahko datum izdelave prikaže v obliki skupine treh števk, od katerih prvi dve prikazujeta teden, zadnja pa leto izdelave.

- 3.1.11.1. pri zasilnih rezervnih pnevmatikah tipa „T“ dodatno še napotek z velikimi tiskanimi črkami, visokimi vsaj 12,7 mm, „INFLATE TO 420 kPa (60 psi)“ (napolniti na 420 kPa (60 psi));
- 3.1.12. spodnji simbol, če je pnevmatika „s podaljšano mobilnostjo“ ali „samonosilna“, pri čemer je „h“ vsaj 12 mm.

- 3.2. Pnevmatike morajo zagotavljati dovolj prostora za homologacijsko oznako, kot je prikazano v Prilogi II k temu pravilniku.
- 3.3. V Prilogi III k temu pravilniku je primer razporeditve oznak na pnevmatiki.
- 3.4. Oznake iz odstavka 3.1. in homologacijska oznaka, predpisana v odstavku 5.4. tega pravilnika, morajo biti nalite na pnevmatike oziroma vtisnjene vanje. Biti morajo dobro čitljive in nameščene na spodnji del pnevmatike na vsaj eni bočnici, razen napisov, navedenih v odstavku 3.1.1. zgoraj.
- 3.4.1. Vendar se lahko pri pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), oznake namestijo kjer koli na bočnici pnevmatike.
4. VLOGA ZA HOMOLOGACIJO
- 4.1. Vlogo za homologacijo tipa pnevmatik vloži imetnik tovarniške ali blagovne znamke ali njegov pravilno pooblaščen zastopnik. Navesti je treba:
- 4.1.1. oznako velikosti pnevmatik, kot je določeno v odstavku 2.17. tega pravilnika;
- 4.1.2. tovarniško ali blagovno znamko;
- 4.1.3. kategorijo uporabe (navadna (cestna) ali zimska pnevmatika ali za začasno uporabo);
- 4.1.4. zgradbo: diagonalna (s poševnim vložkom), prepasana diagonalna, radialna, s podaljšano mobilnostjo;
- 4.1.5. kategorijo hitrosti;

- 4.1.6. indeks nosilnosti pnevmatike;
 - 4.1.7. ali se pnevmatika uporablja z notranjo zračnico ali brez nje;
 - 4.1.8. ali je pnevmatika „standardna“ ali „ojačana“ ali „zasilna rezervna pnevmatika tipa T“;
 - 4.1.9. število vložkov pnevmatik z diagonalno zgradbo;
 - 4.1.10. skupne mere: celotno širino preseka in zunanji premer;
 - 4.1.11. platišče, na katero se lahko vgradi pnevmatika;
 - 4.1.12. merilno platišče in preskusno platišče;
 - 4.1.13. preskusni tlak, kadar proizvajalec zahteva uporabo odstavka 1.3 v Prilogi VII k temu pravilniku;
 - 4.1.14. faktor x iz odstavka 2.20 zgoraj;
 - 4.1.15. za pnevmatike, ki so primerne za hitrosti, večje od 300 km/h, največjo hitrost, ki jo dovoljuje proizvajalec pnevmatik, in nosilnost, dovoljeno za takšno hitrost. Proizvajalec pnevmatik mora tudi navesti te vrednosti v tehnični literaturi za tip pnevmatike;
 - 4.1.16. opredelitev obrisov noge platišča, značilnih za „vozni način prazne pnevmatike“ pri pnevmatikah „s podaljšano mobilnostjo“.
- 4.2. Vlogi za homologacijo je treba priložiti (v trojniku) skico ali reprezentančno fotografijo, iz katere je razviden vzorec profila tekalne plasti pnevmatike, ter skico napolnjene pnevmatike, vgrajene na merilno platišče, ki kaže mere tipa pnevmatike, predloženega za homologacijo (glej odstavka 6.1.1. in 6.1.2.) Vlogi je treba priložiti tudi poročilo o preskusu, ki ga izda pooblaščen tehnična služba, ali pa en ali dva vzorca tipa pnevmatike po presoji pristojnega organa. Skice ali fotografije bočnice in tekalne plasti pnevmatike je treba dostaviti, ko se uvede proizvodnja, najpozneje eno leto po datumu izdaje homologacije.
- 4.3. Pristojni organ pred izdajo homologacije preveri obstoj ustreznih dogovorov za zagotavljanje učinkovitega nadzora skladnosti proizvodnje.
- 4.4. Kadar proizvajalec pnevmatik predloži vlogo za homologacijo serije pnevmatik, se šteje, da ni treba izvajati preskusa obremenitev/hitrost za vsak tip pnevmatike v seriji. Po presoji homologacijskega organa se lahko opravi izbira najslabšega primera.

5. HOMOLOGACIJA
- 5.1. Če pnevmatika, ki je predložena v homologacijo na podlagi tega pravilnika, izpolnjuje zahteve odstavka 6 spodaj, se podeli homologacija.
- 5.2. Vsakemu odobrenemu tipu se dodeli homologacijska številka. Prvi dve števki (trenutno 02) pomenita zaporedje sprememb, ki vključujejo najnovejše tehnične spremembe tega pravilnika ob času izdaje homologacije. Ista pogodbenica ne sme dodeliti iste številke drugemu tipu pnevmatike, za katerega velja ta pravilnik.
- 5.3. Obvestilo o homologaciji ali razširitvi ali zavrnitvi ali preklicu homologacije ali o dokončni prekinitvi proizvodnje tipa pnevmatike po tem pravilniku se sporoči strankam Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, v obliki, ki je skladna z vzorcem v Prilogi I k temu pravilniku.
- 5.3.1. Kadar se homologacija dodeli za tip pnevmatike, ki je primeren za hitrosti, večje od 300 km/h (glej odstavek 4.1.15.), se ustrezna največja hitrost (km/h) in nosilnost (kg), ki je dovoljena za največjo hitrost, jasno navede v rubriki 10 obrazca (glej Prilogo I tega pravilnika); lahko pa se določijo tudi nosilnosti za vmesne hitrosti, višje od 300 km/h.
- 5.4. Na vsako pnevmatiko, skladno s tipom pnevmatike, homologirane po tem pravilniku, se na prostor za oznako iz odstavka 3.2 zgoraj in poleg oznak, ki jih predpisuje odstavek 3.1, na vidno mesto namesti mednarodna oznaka za homologacijo, ki vsebuje:
- 5.4.1. krog, ki obkroža črko „E“, ki ji sledi številčna oznaka države, ki je podelila homologacijo ⁽¹⁾;
- 5.4.2. homologacijsko številko.
- 5.5. Homologacijska oznaka mora biti dobro čitljiva in neizbrisna.
- 5.6. V Prilogi II k temu pravilniku je primer razporeditve oznake za homologacijo.

⁽¹⁾ 1 za Nemčijo, 2 za Francijo, 3 za Italijo, 4 za Nizozemsko, 5 za Švedsko, 6 za Belgijo, 7 za Madžarsko, 8 za Češko, 9 za Španijo, 10 za Jugoslavijo, 11 za Združeno kraljestvo, 12 za Avstrijo, 13 za Luksemburg, 14 za Švico, 15 (prosto), 16 za Norveško, 17 za Finsko, 18 za Dansko, 19 za Romunijo, 20 za Poljsko, 21 za Portugalsko, 22 za Rusko federacijo, 23 za Grčijo, 24 za Irsko, 25 za Hrvaško, 26 za Slovenijo, 27 za Slovaško, 28 za Belorusijo, 29 za Estonijo, 30 (prosto), 31 za Bosno in Hercegovino, 32–36 (prosto), 37 za Turčijo, 38–39 (prosto), 40 za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, 41 (prosto), 42 za Evropsko skupnost (homologacije podeljujejo države članice z uporabo svojih ECE simbolov), 43 za Japonsko, 44 (prosto), 45 za Avstralijo, 46 za Ukrajino, 47 za Južno Afriko, 48 za Novo Zelandijo, 49 za Ciper, 50 za Malto, 51 za Republiko Korejo, 52 za Malezijo, 53 za Tajsko, 54 in 55 (prosto) in 56 za Črno goro. Naknadne številke se podelijo ostalim državam v kronološkem vrstnem redu glede na ratifikacijo ali pristop k Sporazumu o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki jih je mogoče vgraditi in/ali uporabljati na cestnih vozilih, in o pogojih za vzajemno priznavanje homologacij, podeljenih na podlagi teh predpisov, generalni sekretar Združenih narodov pa tako dodeljene številke sporoči pogodbenicam Sporazuma.

6. ZAHTEVE

6.1. **Mere pnevmatik**

6.1.1. Širina preseka pnevmatike

6.1.1.1. Širina preseka se izračuna po naslednji enačbi:

$$S = S_1 + K(A - A_1),$$

kjer je:

S je „širina preseka“, izražena v mm in izmerjena na merilnem platišču;

S_1 je „nazivna širina preseka“ (v mm), navedena v oznaki na bočnici pnevmatike, kot je predpisano;

A je širina (izražena v mm) merilnega platišča, kot jo navede proizvajalec v opisnem listu ⁽¹⁾;

A_1 je širina (izražena v mm) teoretičnega platišča;

A_1 je enak S_1 , ki se pomnoži s faktorjem x, kot ga določi proizvajalec, in K je enak 0,4.

6.1.1.2. Pri tipih pnevmatik, katerih oznaka velikosti je navedena v prvem stolpcu tabel v Prilogi V k temu pravilniku, pa je širina preseka navedena nasproti oznake pnevmatike v teh tabelah.

6.1.1.3. Vendar je K pri pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), enak 0,6.

6.1.2. Zunanji premer pnevmatike

6.1.2.1. Zunanji premer pnevmatike se izračuna po enačbi:

$$D = d + 2H$$

kjer je:

D zunanji premer, izražen v mm,

d dogovorjeno število, opredeljeno v odstavku 2.17.1.3. zgoraj, izraženo v mm ⁽¹⁾,

H nazivna višina preseka v mm, ki je enaka:

$$H = 0,01 S_1 \times Ra,$$

S_1 nazivna širina preseka v mm in

⁽¹⁾ Kadar je dogovorjeno število podano v kodah, se vrednost v mm dobi z množenjem takega števila s 25,4.

Ra nazivno presečno razmerje,

vse, kot je navedeno v oznaki velikosti na bočnici pnevmatike v skladu z zahtevami odstavka 3.4 zgoraj.

6.1.2.2. Pri tipih pnevmatik, katerih oznaka velikosti je navedena v prvem stolpcu tabel v Prilogi V k temu pravilniku, pa je širina preseka navedena nasproti oznake pnevmatike v teh tabelah.

6.1.2.3. Vendar je pri pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), zunanji premer tisti, ki je naveden v oznaki velikosti na bočnici pnevmatike.

6.1.3. *Način merjenja velikosti pnevmatike*

Mere pnevmatik morajo biti izmerjene po postopku, navedenem v Prilogi VI k temu pravilniku.

6.1.4. *Specifikacije širine preseka pnevmatike*

6.1.4.1. Celotna širina pnevmatike je lahko manjša od širine preseka, določene v odstavku 6.1.1. zgoraj.

6.1.4.2. Ta vrednost je lahko presežena za naslednje odstotke:

6.1.4.2.1. pri diagonalnih pnevmatikah: 6 odstotkov,

6.1.4.2.2. pri radialnih pnevmatikah in pnevmatikah s podaljšano mobilnostjo: 4 odstotke,

6.1.4.2.3. poleg tega se lahko ta številka, povečana za zgornjo toleranco, preseže za 8 mm, če ima pnevmatika posebna zaščitna rebra (ali pasove),

6.1.4.2.4. vendar je celotna širina pnevmatike pri pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), enaka nazivni širini platišča, na katero je vgrajena pnevmatika, kot jo navede proizvajalec v opisnem listu, povečani za 20 mm.

6.1.5. *Specifikacije zunanjega premera pnevmatike*

Zunanji premer pnevmatike ne sme biti zunaj vrednosti D_{min} in D_{max} , izračunanih po enačbah:

$$D_{min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{max} = d + (2H \times b)$$

kjer je:

6.1.5.1. pri velikostih iz Priloge V in pnevmatikah, ki so glede „konfiguracije platišča za vgradnjo pnevmatike“ označene s simbolom „A“ ali „U“ (glej odstavek 3.1.10), nazivna višina preseka H enaka:

$$H = 0,5 (D - d), \text{ za sklicevanja glej odstavek 6.1.2.}$$

- 6.1.5.2. pri drugih velikostih, ki niso našteje v Prilogi V, sta „H“ in „d“ opredeljena v odstavku 6.1.2.1,
- 6.1.5.3. koeficienta „a“ in „b“ sta:
- 6.1.5.3.1 koeficient „a“ = 0,97,
- 6.1.5.3.2 koeficient „b“ za navadne (cestne) pnevmatike
radialne, s podaljšano mobilnostjo	digonalne in prepasane diagonalne
1,04	1,08
- 6.1.5.4. pri zimskih pnevmatikah je lahko celotni premer (Dmax), določen v skladu z zgornjim, večji za 1 odstotek.

6.2. Preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost

6.2.1. Na pnevmatiki se izvede preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost po postopku, opisanem v Prilogi VII k temu pravilniku.

6.2.1.1. Kadar je vloga dana za pnevmatike, ki so označene s črkovno kodo „ZR“ v oznaki velikosti in so primerne za hitrosti nad 300 km/h (glej odstavek 4.1.15), se zgornji preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost izvede na eni pnevmatiki pod pogoji obremenitve in hitrosti, označenimi na pnevmatiki (glej odstavek 3.1.4.1.). Drugi preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost se mora izvesti na drugem vzorcu istega tipa pnevmatike pod pogoji obremenitve in hitrosti, ki jih proizvajalec določa kot največje (glej odstavek 4.1.15. tega pravilnika).

Drugi preskus se lahko izvede na istem vzorcu pnevmatike, če soglašata proizvajalec.

6.2.1.2. Kadar je vloga dana za homologacijo „sistema s podaljšano mobilnostjo“, se zgornji preskus obremenitev/hitrost izvede na eni pnevmatiki, napolnjeni, kot je navedeno v odstavku 1.2 Priloge VII, pod pogoji obremenitve in hitrosti, označenimi na pnevmatiki (glej odstavek 3.1.4.1.). Drugi preskus zmogljivosti obremenitev/hitrost se mora izvesti na drugem vzorcu istega tipa, kot je navedeno v odstavku 3 Priloge VII. Drugi preskus se lahko izvede na istem vzorcu, če soglašata proizvajalec.

6.2.2. Šteje se, da je pnevmatika, ki po preskusu obremenitev/hitrost ne kaže ločevanja tekalne plasti, vložka, korda, trganja ali loma korda, uspešno prestala preskus.

6.2.2.1. Vendar se za pnevmatiko, označeno s simbolom hitrosti „Y“, ki kaže po opravljenem ustreznem preskusu na tekalni plasti površinske mehurje, ki so jih povzročili posebna oprema in pogoji preskušanja, šteje, da je prestala preskus.

6.2.2.2. Če pnevmatika s sistemom „podaljšane mobilnosti“ po opravljenem preskusu, opredeljenem v odstavku 3 Priloge VII, ne kaže spremembe v višini upognjenega preseka v primerjavi z višino upognjenega preseka na začetku preskusa za več kot 20 odstotkov in zadrži tekalno plast, pritrjeno na obe bočnici, se šteje, da je prestala preskus.

- 6.2.3. Zunanji premer pnevmatike, izmerjen šest ur po preskusu vzdržljivosti obremenitev/hitrost, ne sme odstopati za več kot $\pm 3,5$ odstotka od zunanjega premera, izmerjenega pred preskusom.
- 6.3. **Indikatorji obrabe**
- 6.3.1. Pnevmatika mora imeti najmanj šest prečnih vrst z indikatorji obrabe, približno enakomerno razporejenih in nameščenih v vodilnih kanalih tekalne plasti. Indikatorji obrabe morajo biti takšni, da jih ni mogoče zamenjati za gumijaste grebene med rebri ali bloki tekalne plasti.
- 6.3.2. Če pa imajo pnevmatike mere, ki so primerne za vgradnjo na platišča z nazivnim premerom 12 ali manj, so sprejemljive štiri vrste indikatorjev obrabe.
- 6.3.3. Indikatorji obrabe morajo s točnostjo $+0,60/-0,00$ mm prikazati stopnjo obrabe, ko kanali niso globoki več kot 1,6 mm;
- 6.3.4. Višina indikatorjev obrabe se določi z merjenjem razlike med globino, izmerjeno s površine tekalne plasti do vrha indikatorjev obrabe in dnom kanalov, tik ob nagibu ob vznožju indikatorjev obrabe.
7. SPREMEMBE TIPA PNEVMATIK IN RAZŠIRITEV HOMOLOGACIJE
- 7.1. Vsaka sprememba tipa pnevmatike se sporoči upravnemu organu, ki je homologiral tip pnevmatike. Upravni organ lahko potem:
- 7.1.1. upošteva, da opravljene spremembe po vsej verjetnosti ne bodo imele opaznega neugodnega učinka in da pnevmatika v vsakem primeru izpolnjuje vse zahteve, ali
- 7.1.2. zahteva od tehnične službe, odgovorne za izvajanje preskusov, dodatno poročilo o preskusu.
- 7.2. Pri spremembi tekalne plasti pnevmatike se šteje, da ni potrebna ponovitev preskusov, predpisanih v odstavku 6 tega pravilnika.
- 7.3. Potrditev ali zavrnitev homologacije z navedbo sprememb je treba sporočiti po postopku, določenem v odstavku 5.3, strankam Sporazuma, ki uporabljajo ta pravilnik.
- 7.4. Pristojni organ, ki izda razširitev homologacije, določi serijsko številko za takšno razširitev in obvesti o tem druge stranke Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom na obrazcu, ki je skladen z vzorcem v Prilogi I k temu pravilniku.
8. SKLADNOST PROIZVODNJE
- Zagotovljena mora biti skladnost proizvodnih postopkov s postopki, navedenimi v Sporazumu, Dodatek 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), ob naslednjih zahtevah:
- 8.1. pnevmatike, homologirane po tem pravilniku, se morajo izdelovati tako, da so skladne s homologiranim tipom z izpolnjevanjem zahtev iz odstavka 6 zgoraj;

8.2. organ, ki je podelil homologacijo, lahko kadar koli preveri metode nadzora skladnosti, ki se uporabljajo v vsakem proizvodnem obratu. Za vsak proizvodni obrat je normalna pogostost teh preverjanj najmanj vsaki dve leti.

9. KAZNI ZA NESKLADNOST PROIZVODNJE

9.1. Homologacija, izdana za tip pnevmatike na podlagi tega pravilnika, se lahko prekliče, če niso izpolnjene zahteve, določene v odstavku 8.1. zgoraj, ali če pnevmatike, vzete iz serije, ne prestanejo preskusa, predpisanega v navedenem odstavku.

9.2. Če pogodbenica Sporazuma, ki uporablja ta pravilnik, prekliče homologacijo, ki jo je pred tem podelila, mora o tem takoj obvestiti druge stranke Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom na obrazcu, skladnem z vzorcem iz Priloge I k tem pravilniku.

10. DOKONČNA PREKINITEV PROIZVODNJE

Če imetnik homologacije popolnoma preneha proizvajati tip pnevmatike, homologiran v skladu s tem pravilnikom, o tem obvesti organ, ki je dodelil homologacijo. Po prejemu ustreznega obvestila navedeni organ o tem obvesti druge stranke Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom na obrazcu, ki je skladen z vzorcem v Prilogi I k temu pravilniku.

11. PREHODNE DOLOČBE

11.1. Pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, ne smejo zavrniti podaljšanja odobritve na predhodne spremembe ali predhodni dodatek k spremembam tega pravilnika.

11.2. Nobena pogodbenica, ki uporablja ta pravilnik, ne sme zavrniti pnevmatike, homologirane po spremembah 01 tega pravilnika.

11.3. Indikatorji obrabe

11.3.1. Od začetka veljavnosti Dodatka 4 k spremembam 02 pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, ne smejo več izdajati homologacij na podlagi Dodatka 3 k spremembam 02 za zahteve po odstavku 6.3.3.

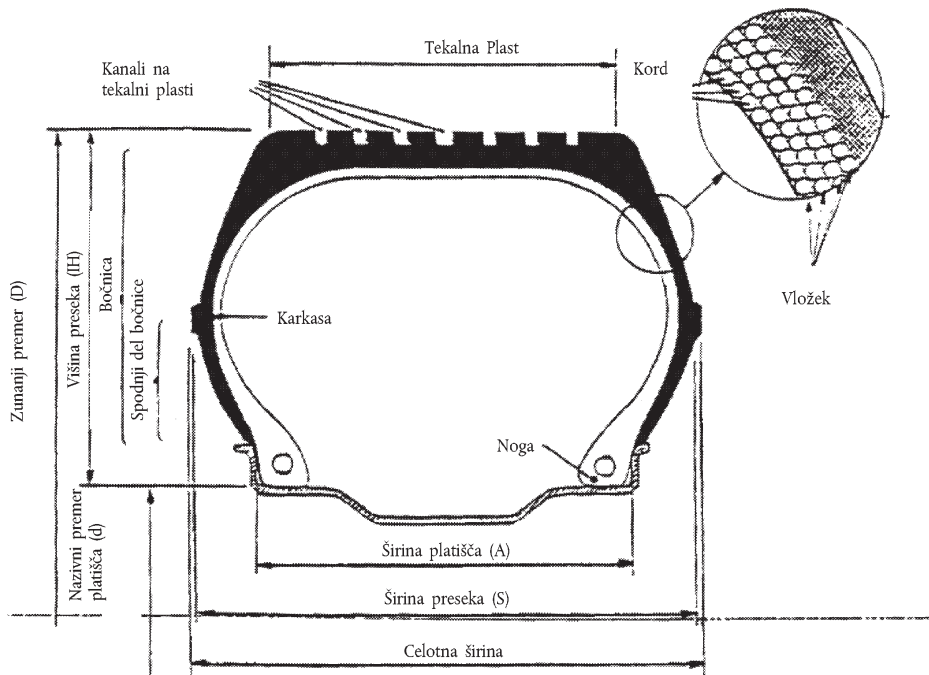
11.3.2. Vse nove pnevmatike, izdelane od 1. oktobra 1995, so v skladu z zahtevami odstavka 6.3.3., kot je bil spremenjen z Dodatkom 4 k spremembam 02.

12. IMENA IN NASLOVI TEHNIČNIH SLUŽB, PRISTOJNIH ZA IZVEDBO HOMOLOGACIJSKIH PRESKUSOV, TER UPRAVNIH ORGANOV

12.1. Stranke Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, morajo sporočiti sekretariatu Združenih narodov imena in naslove tehničnih služb, ki so pristojne za izvedbo preskusov za homologiranje, in upravnih organov, ki podeljujejo homologacije in katerim je treba poslati sporočila o podelitvi, razširitvi, zavrnitvi ali preklicu homologacije ali dokončni prekinitvi proizvodnje, izdana v drugih državah.

- 12.2. Stranke Sporazuma, ki uporabljajo ta pravilnik, lahko imenujejo laboratorije proizvajalcev pnevmatik kot odobrene preskusne laboratorije.
- 12.3. Kadar stranka Sporazuma uporablja odstavek 12.2 zgoraj, jo lahko, če tako želi, na preskusih zastopa ena ali več oseb po njeni izbiri.

Pojasnjevalna risba
(glej odstavek 2 tega pravilnika)

PRILOGA I

SPOROČILO

(največji format: A4 (210 × 297 mm))

Izdal: Ime organa:

.....

o ⁽²⁾: HOMOLOGACIJI
 RAZŠIRITVI HOMOLOGACIJE
 ZAVRNITVI HOMOLOGACIJE
 PREKLICU HOMOLOGACIJE
 DOKONČNI PREKINITVI PROIZVODNJE

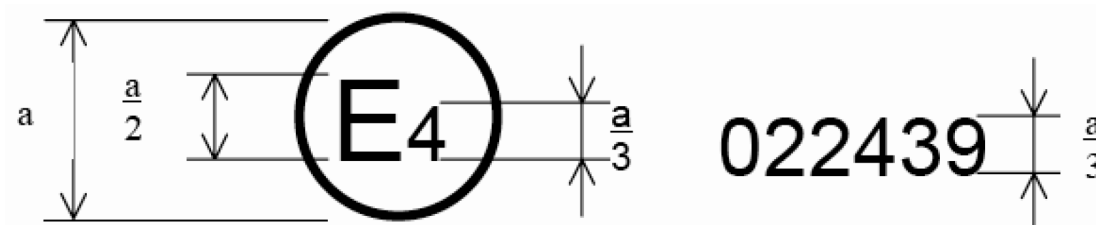
tipa pnevmatike za motorna vozila v skladu s Pravilnikom št. 30

- Št. homologacije Št. razširitve
1. Ime proizvajalca ali blagovna znamka na tipu pnevmatike:
 2. Proizvajalčeva oznaka tipa pnevmatike:
 3. Ime in naslov proizvajalca:
 4. Po potrebi ime in naslov zastopnika proizvajalca:
 5. Povzetek opisa:
 - 5.1. Oznaka velikosti pnevmatike:
 - 5.2. Kategorija uporabe: normalna/zimska/začasna uporaba ⁽²⁾
 - 5.3. Zgradba: diagonalna/prepasana diagonalna/radialna/s podaljšano mobilnostjo ⁽²⁾
 - 5.4. Simbol kategorije hitrosti:
 - 5.5. Indeks nosilnosti:
 6. Tehnična služba in, kjer je primerno, odobreni preskusni laboratorij za homologacijo ali potrditev skladnosti:
 7. Datum poročila navedene službe:
 8. Številka poročila navedene službe:
 9. Razlog(-i) za razširitev (če je primerno):
 10. Pripombe:
 11. Homologacija dodeljena/razširjena/zavrnjena/preklicana ⁽²⁾
 12. Kraj:
 13. Datum:
 14. Podpis:
 15. K temu sporočilu je priložen seznam dokumentov iz homologacijske dokumentacije, ki jo hranijo upravni organi, ki so podelili homologacijo, in jih je mogoče dobiti na zahtevo.

⁽¹⁾ Razpoznavna številka države, ki je podelila/razširila/zavrnila/preklicala homologacijo (glej določbe o homologaciji v Pravilniku).
⁽²⁾ Neustrezno črtati.

PRILOGA II

Primer razporeditve oznake za homologacijo

$a = 12 \text{ mm min.}$

Zgornja homologacijska oznaka, nameščena na pnevmatiko, pomeni, da je bil zadevni tip pnevmatike homologiran na Nizozemskem (E4) pod številko homologacije 022439.

Opomba: Prvi dve številki homologacijske številke pomenita, da je bila homologacija dodeljena v skladu z zahtevami tega pravilnika, kot je bil spremenjen s spremembami 02.

Homologacijska številka mora biti nameščena tik ob krogu in nad ali pod črko „E“, ali levo ali desno od te črke. Številke v homologacijski številki morajo biti na isti strani simbola „E“ in obrnjene v isto smer. Izogibati se je treba uporabi rimskih števil v homologacijski številki, da ne pride do zamenjave z drugimi simboli.

PRILOGA IV

Indeksi nosilnosti

Li = indeks nosilnosti

kg = ustrezna masa vozila, ki se prenaša

Li	kg	Li	kg	Li	kg	Li	kg
0	45	31	109	61	257	91	615
1	46,2	32	112	62	265	92	630
2	47,5	33	115	63	272	93	650
3	48,7	34	118	64	280	94	670
4	50	35	121	65	290	95	690
5	51,5	36	125	66	300	96	710
6	53	37	128	67	307	97	730
7	54,5	38	132	68	315	98	750
8	56	39	136	69	325	99	775
9	58	40	140	70	335	100	800
10	60	41	145	71	345	101	825
11	61,5	42	150	72	355	102	850
12	63	43	155	73	365	103	875
13	65	44	160	74	375	104	900
14	67	45	165	75	387	105	925
15	69	46	170	76	400	106	950
16	71	47	175	77	412	107	975
17	73	48	180	78	425	108	1 000
18	75	49	185	79	437	109	1 030
19	77,5	50	190	80	450	110	1 060
20	80	51	195	81	462	111	1 090
21	82,5	52	200	82	475	112	1 120
22	85	53	206	83	487	113	1 150
23	87,5	54	212	84	500	114	1 180
24	90	55	218	85	515	115	1 215
25	92,5	56	224	86	530	116	1 250
26	95	57	230	87	545	117	1 285
27	97,5	58	236	88	560	118	1 320
28	100	59	243	89	580	119	1 360
29	103	60	250	90	600	120	1 400
30	106						

PRILOGA V

Označevanje velikosti in mer pnevmatik

Tabela I

Pnevmatike z diagonalno zgradbo (evropske pnevmatike)

Velikost	Širina merilnega platišča v colah	Celotni premer (1) mm	Širina preseka pnevmatike (1) mm	Nazivni premer platišča „d“ mm
Superbalonska serija				
4.80-10	3.5	490	128	254
5.20-10	3.5	508	132	254
5.20-12	3.5	558	132	305
5.60-13	4	600	145	330
5.90-13	4	616	150	330
6.40-13	4.5	642	163	330
5.20-14	3.5	612	132	356
5.60-14	4	626	145	356
5.90-14	4	642	150	356
6.40-14	4.5	666	163	356
5.60-15	4	650	145	381
5.90-15	4	668	150	381
6.40-15	4.5	692	163	381
6.70-15	4.5	710	170	381
7.10-15	5	724	180	381
7.60-15	5.5	742	193	381
8.20-15	6	760	213	381
Nizkopresečna serija				
5.50-12	4	552	142	305
6.00-12	4.5	574	156	305
7.00-13	5	644	178	330
7.00-14	5	668	178	356
7.50-14	5.5	688	190	356
8.00-14	6	702	203	356
6.00-15 L	4.5	650	156	381
Super nizkopresečna serija (2)				
155-13/6.15-13	4.5	582	157	330
165-13/6.45-13	4.5	600	167	330
175-13/6.95-13	5	610	178	330

Velikost	Širina merilnega platišča v colah	Celotni premer (1) mm	Širina preseka pnevmatike (1) mm	Nazivni premer platišča „d“ mm
155-14/6.15-14	4.5	608	157	356
165-14/6.45-14	4.5	626	167	356
175-14/6.95-14	5	638	178	356
185-14/7.35-14	5.5	654	188	356
195-14/7.75-14	5.5	670	198	356
Ultra nizekpresečna serija				
5.9-10	4	483	148	254
6.5-13	4.5	586	166	330
6.9-13	4.5	600	172	330
7.3-13	5	614	184	330

(1) Toleranca: glej odstavka 6.1.4. in 6.1.5.

(2) Sprejemljive so naslednje oznake velikosti: 185-14/7,35-14 ali 185-14 ali 7,35-14 ali 7,35-14/185-14.

Tabela II

Milimetrična serija – radialne (evropske pnevmatike)

Velikost	Širina merilnega platišča v colah	Celotni premer (1) mm	Širina preseka pnevmatike (1) mm	Nazivni premer platišča „d“ mm
125 R 10	3.5	459	127	254
145 R 10	4	492	147	254
125 R 12	3.5	510	127	305
135 R 12	4	522	137	305
145 R 12	4	542	147	305
155 R 12	4.5	550	157	305
125 R 13	3.5	536	127	330
135 R 13	4	548	137	330
145 R 13	4	566	147	330
155 R 13	4.5	578	157	330
165 R 13	4.5	596	167	330
175 R 13	5	608	178	330
185 R 13	5.5	624	188	330
125 R 14	3.5	562	127	356
135 R 14	4	574	137	356
145 R 14	4	590	147	356
155 R 14	4.5	604	157	356
165 R 14	4.5	622	167	356

Velikost	Širina merilnega platišča v colah	Celotni premer (1) mm	Širina preseka pnevmatike (1) mm	Nazivni premer platišča „d“ mm
175 R 14	5	634	178	356
185 R 14	5,5	650	188	356
195 R 14	5,5	666	198	356
205 R 14	6	686	208	356
215 R 14	6	700	218	356
225 R 14	6,5	714	228	356
125 R 15	3,5	588	127	381
135 R 15	4	600	137	381
145 R 15	4	616	147	381
155 R 15	4,5	630	157	381
165 R 15	4,5	646	167	381
175 R 15	5	660	178	381
185 R 15	5,5	674	188	381
195 R 15	5,5	690	198	381
205 R 15	6	710	208	381
215 R 15	6	724	218	381
225 R 15	6,5	738	228	381
235 R 15	6,5	752	238	381
175 R 16	5	686	178	406
185 R 16	5,5	698	188	406
205 R 16	6	736	208	406

(1) Toleranca: glej odstavka 6.1.4. in 6.1.5.

Tabela III

Serija 45 – radialna na metričnih platiščih TR 5°

Velikost	Širina merilnega platišča	Celotni premer	Širina preseka pnevmatike
280/45 R 415	240	661	281

PRILOGA VI

Način merjenja pnevmatik

- 1.1. Pnevmatika se namesti na merilno platišče, ki ga določi proizvajalec v skladu z odstavkom 4.1.12 tega pravilnika, tlak pa napolni na 3 do 3,5 barov.
- 1.2. Tlak v pnevmatiki se naravna tako:
- 1.2.1. pri standardnih prepasanih diagonalnih pnevmatikah: na 1,7 bara,
- 1.2.2. pri diagonalnih pnevmatikah: na:

Število vložkov	Tlak (v barih)		
	Kategorija hitrosti		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1,7	2,0	—
6	2,1	2,4	2,6
8	2,5	2,8	3,0

- 1.2.3. pri standardnih radialnih pnevmatikah: na 1,8 bara,
- 1.2.4. pri ojačanih pnevmatikah: na 2,3 bara,
- 1.2.5. pri zasilnih rezervnih pnevmatikah tipa T: na 4,2 bara.
2. Pnevmatika, nameščena na platišče, se mora prilagajati na temperaturo prostora najmanj 24 ur, razen če ni drugače predpisano v odstavku 6.2.3 tega pravilnika.
3. Tlak se znova naravna na vrednost, določeno v odstavku 1.2 zgoraj.
4. Celotna širina se meri s šestilom na šestih enako oddaljenih točkah, pri čemer se upošteva debelina zaščitnih reber ali obročev. Največja tako dobljena meritev se šteje za celotno širino.
5. Zunanji premer se določi tako, da se izmeri največji obseg in dobljeno število deli s π (3.1416).

PRILOGA VII

Postopek preskusov zmogljivosti obremenitev/hitrost

1. PRIPRAVA PNEVMATIKE
 - 1.1. Nova pnevmatika se namesti na preskusno platišče, ki ga določi proizvajalec v skladu z odstavkom 4.1.12 tega pravilnika.
 - 1.2. Napolni se na ustrezen tlak, ki je naveden (v barih) v spodnji tabeli.

Pri zasilnih rezervnih pnevmatikah tipa T: na 4,2 bara.

Kategorija hitrosti	Diagonalne pnevmatike			Radialne/pnevmatike s podaljšano mobilnostjo		Prepasane diagonalne pnevmatike
	Število vložkov			Standardne	Ojačane	Standardne
	4	6	8			
L, M, N	2,3	2,7	3,0	2,4	2,8	—
P, Q, R, S	2,6	3,0	3,3	2,6	3,0	2,6
T, U, H	2,8	3,2	3,5	2,8	3,2	2,8
V	3,0	3,4	3,7	3,0	3,4	—
W	—	—	—	3,2	3,6	—
Y	—	—	—	3,2 ⁽¹⁾	3,6	—

(¹) Vrednost „3.2“ za kategorijo hitrosti pnevmatik „Y“ je bila nenamerno izpuščena iz Dodatka 5 k spremembam 02, ki so začele veljati 8. januarja 1995, in se lahko šteje kot Popravek k temu dodatku in kot veljavna od istega datuma.

- 1.3. Proizvajalec lahko ob navedbi razlogov zahteva, da se za preskus uporabi tlak, ki se razlikuje od navedenega v odstavku 1.2 zgoraj. V tem primeru se pnevmatika napolni do tega tlaka.
- 1.4. Enota pnevmatike in platišča se pusti na sobni temperaturi preskuševalnice najmanj 3 ure.
- 1.5. Tlak v pnevmatiki se znova nastavi na vrednost, določeno v odstavku 1.2 ali 1.3 zgoraj.
2. IZVAJANJE PRESKUSA
 - 2.1. Enota pnevmatike in platišča se namesti na preskusno os in pritisne ob zunanjo stran gladke površine kolesa s premerom $1,70\text{ m} \pm 1\%$ ali $2,0\text{ m} \pm 1\%$.
 - 2.2. Preskusna os se obremeni s silo, ki je enaka 80 %:
 - 2.2.1. največje obremenitve, izenačene z indeksom nosilnosti za pnevmatike s simboli hitrosti od L do vključno H;
 - 2.2.2. največje obremenitve, povezane z največjo hitrostjo 240 km/h za pnevmatike s simbolom hitrosti „V“ (glej odstavek 2.31.2. tega pravilnika);
 - 2.2.3. največje obremenitve, povezane z največjo hitrostjo 270 km/h za pnevmatike s simbolom hitrosti „W“ (glej odstavek 2.31.3. tega pravilnika);
 - 2.2.4. največje obremenitve, povezane z največjo hitrostjo 300 km/h za pnevmatike s simbolom hitrosti „Y“ (glej odstavek 2.31.4. tega pravilnika).
 - 2.3. Med preskusom se tlak v pnevmatikah ne sme popravljati, preskusna obremenitev pa mora ostati nespremenjena.
 - 2.4. Med preskusom mora biti temperatura v preskuševalnici med 20 °C in 30 °C ali več, če se s tem strinja proizvajalec.
 - 2.5. Preskus se opravlja brez prekinitev skladno z naslednjimi podatki:
 - 2.5.1. čas, ki je potreben, da se od nič doseže začetno preskusno hitrost: 10 minut;

- 2.5.2. začetna preskusna hitrost: predpisana največja hitrost za tip pnevmatike (glej odstavek 2.29.3 tega pravilnika), ki je manjša za 40 km/h pri gladkem kolesu s premerom 1,70 m \pm 1 % ali za manj kot 30 km/h pri gladkem kolesu s premerom 2 m \pm 1 %;
- 2.5.3. stopnje povečevanja hitrosti: 10 km/h;
- 2.5.4. trajanje preskusa na vsaki hitrostni stopnji, razen zadnje: 10 minut;
- 2.5.5. trajanje preskusa na zadnji hitrostni stopnji: 20 minut;
- 2.5.6. največja preskusna hitrost: predpisana največja hitrost za tip pnevmatike, ki je manjša za 10 km/h pri gladkem kolesu s premerom 1,7 m \pm 1 % ali enaka predpisani največji hitrosti pri gladkem kolesu s premerom 2 m \pm 1 %;
- 2.5.7. vendar je za pnevmatike, ki so primerne za hitrosti, večje od 300 km/h (simbol hitrosti „Y“), trajanje preskusa 20 minut na začetni stopnji preskusa in 10 minut na zadnji hitrostni stopnji.
- 2.6. Postopek drugega preskusa (glej odstavek 6.2.1.1.) za oceno zmogljivosti pnevmatike, primerne za hitrosti, večje od 300 km/h je naslednji:
 - 2.6.1. preskusna os se obremeni s silo, ki je enaka 80 % največje obremenitve, povezane z največjo hitrostjo, ki jo določi proizvajalec pnevmatike (glej odstavek 4.1.15. tega pravilnika).
 - 2.6.2. Preskus naj poteka brez prekinitev v skladu z naslednjim:
 - 2.6.2.1. 10 minut za pospešitev od nič do največje hitrosti, ki jo določi proizvajalec pnevmatike (glej odstavek 4.1.15. tega pravilnika);
 - 2.6.2.2. pet minut pri največji preskusni hitrosti.
3. POSTOPEK ZA OCENO „VOZNEGA NAČINA PRAZNE PNEVMATIKE“ PRI PNEVMATIKAH „S PODALJŠANO MOBILNOSTJO“
 - 3.1. Nova pnevmatika se namesti na preskusno platišče, ki ga določi proizvajalec v skladu z odstavkoma 4.1.12 in 4.1.15. tega pravilnika.
 - 3.2. Postopek se opravi, kot je podrobno opisano v odstavkih od 1.2 do 1.5 zgoraj na sobni temperaturi preskuševalnice 38 °C \pm 3 °C v zvezi z enoto pnevmatike in platišča, kot je navedeno v odstavku 1.4.
 - 3.3. Ventil se odvijne in počaka, da se pnevmatika popolnoma izprazni.
 - 3.4. Enota pnevmatike in platišča se namesti na preskusno os in pritisne ob zunanjo površino gladkega kolesa s premerom 1,70 m \pm 1 % ali 2,00 m \pm 1 %.
 - 3.5. Preskusna os se obremeni s silo, ki je enaka 65 % največje obremenitve, ki ustreza indeksu nosilnosti pnevmatike
 - 3.6. Na začetku preskusa se izmeri višina upognjenega preseka (Z1).
 - 3.7. Med preskusom je treba vzdrževati temperaturo preskusnega prostora na 38 °C \pm 3 °C.
 - 3.8. Preskus se opravlja brez prekinitev skladno z naslednjimi podatki:
 - 3.8.1. čas, ki je potreben, da se od nič doseže stalno preskusno hitrost: 5 minut,
 - 3.8.2. preskusna hitrost: 80 km/h,
 - 3.8.3. trajanje preskusa pri preskusni hitrosti: 60 minut.
 - 3.9. Na koncu preskusa se izmeri višina upognjenega preseka (Z2).
 - 3.9.1. Izračuna se sprememba odstotka višine upognjenega preseka v primerjavi z višino upognjenega preseka na začetku preskusa $((Z1 - Z2)/Z1) \times 100$.
4. ENAKOVREDNI PRESKUSNI POSTOPKI

Pri uporabi drugačnega preskusnega postopka, kot je opisan v točki 2 in/ali 3 zgoraj, je treba dokazati njeno enakovrednost.